

نوشناز

نام رمان : نوشناز

نویسنده : شیوا اسفندی

دانلود شده از : انجمن پیچک

www.forums.pichak.net

قسمت اول

من از تبار تیشه ام، با من غمی هست
در ریشه‌ام احساس درد مبهمنی هست
جز زخم، این دنیا نخوردم تلخ و شیرین
آیا در آن دنیا امید مرهمی هست؟
- بیخیالِ شعر خوندن...

- بزارید بگم چجوری مامان و بابام همدیگر و دیدن بعدم که نوبتی هم باشه نوبت نوشی (نوشنار)
خانمه...

.....

.....

((بابام سربازیش که تموم شد داشت بر می گردیش خونه حدود 5 غروب بود که از تاکسی پیاده شد تا از قتادی شیرینی بخره و بعدم تصمیم گرفت بقیه راه و پیاده بره ...

از یه کوچه که می گذره همینجور که داشته میرفته مامان من یهو از خونه میاد بیرون و رو در رو از کنار هم رد میشن مامان منم طبق گفته های خودیش میگه وقتی بابا رو دیده هول کرده و تنیش از تو شرو کرده به لرزیدن بابام بر می گرده و صداش می کنه می گه ببخشید خانم همون موقع مامان منم می خواست از جوب رد بشه که صدای بابام رو که شنید هول می کنه میوقته تو جوب خلاصه بابی منم می ره نجاتش میده (هندي بازی بوده ** آخه نیس داشت میوقتاد تو دره نجاتش داد!!!!!!) و بعدم که میاد بیرون جفتیشون از روی هم خجالت می کشن و اون موقع هم که گوشی و اینا نبوده از اون به بعد میشه که بابام واسه مامانم نامه می نوشته و می داده کفتر کاکل به سر بیاره در خونه مامانم اینا هر وقت امد بیرون بهش بده ...

- اون موقع پدر من قراربود واسه کاربره مصر که چون مامانم رو میبینه دیگه دست و دلش به آقای کار نمیره و میره شرکت بابا بزرگم شروع به کار می کنه بعد از اینکه به پدر بزرگم می گه که من عاشق شدم پدر بزرگم می زنه در گوشش میگه باید از فامیل دختر بگیری و گرنه از خونه و کار خونه برو بیرون که پدر منم با لباس تنیش میره از چند نفر ریش سفید و برادرش کمک می خواهد که برن خواستگاری... البته بابام کمی تو حسابش پول داشت که با همون یه زیر پله خرد و کفایش رو راه انداخت...

- پدر من مرد خود ساخته ایه با اینکه پدر بزرگم میلیونر بود اما پولی به پسر نمی داد و خسیس بود پدر منم موقعی که درس می خوند کار هم می کرد از نجاری و بنایی تا صافکاری همه کاری انجام داده یه سه سالی هم تو کفاسی پیش یه استاد واقعی کار می کرده و زیر دست اون حرفه ای شده همین باعث شد کفاسی بزنه...) ... هنوزم که هنوزه خودش کفسامون و تعمیر میکنه و برامون کفش میزنه و انواع قالبام داره...

- داشتم می گفتم میره خواستگاری و بعد از چند روز مادرم میشه زن عقدی پدرم... که بدون گرفتن جشن میرن جایی که پدر تو یه خونه که چند تا اتاق داشت یه اتاق اجاره کرده بود و اونجا جهیزیه مامانم رو جا میدن... اولین اجاره خونشون میشه حلقه ازدواج مامانم آخه اون موقع همه چی خیلی ارزون بود ... اون موقع پدرم 21 سالش بود مادرم 20 ساله ... زندگیشون از صفر صفر شروع شد ... خوب کم زندگیشون گذشت و منم بعد از 2 سال خدا بهشون داد مامانم میگه من که به دنیا اودم بركتم آوردم به زندگیشون می گه یه سرمایه گدار رو کارای بابا سرمایه گذاری کرد از بابا جنسای بیشتری می خواست و سفارشات بیشتر از اونجایی که زیر پله جای کوچیکی بود بابا با پولایی که داشت و به دست آورده بود یه کارگاه کفاسی زد و چند تا کار گر گرفت بگذریم دیگه بابام رفت تو کار کفش و صادر کیف و کفش چرم ایرانی واسه کشورهای مختلف.... انقدر که شد یکی از سرمایه دارای شهرمون...

- بگذریم من می خواستم از زندگی خودم بگم اما قبلش خواستم از زندگی مامان و بابام گفته باشم که چه جوری با سختی زندگیشون رو ساختن و نا امید نشدن عشق همه اینکارا رو کرد اما عشق واقعی... عشق واقعی همون انگیزه ایه که به پدر و مادرم داده شد که با تمام مشکلاتشون با هم باشن و همدیگر و تنها نزارن و بدون کمک کسی دو تایی پا به پای هم رحمت کشیدن راستی یادم رفت بگم که اون موقع مامانم کارمند شرکت پاکیزان بود... اما بعد از به دنیا اودم من دیگه کار نکرد... این از زندگی مامان بابام حالا می خواهم برم سراغ خودم... دوست دارید بشنوید؟//؟

امیدوارم که تا عمق هر خط از زندگی من برد، ولی... ولی برگردیدا، مواطن باشد غرق نشید...

ادامه دارد...

قسمت دوم

من: بابا جون قربونت برم من که یکی یه دونت بودم من که هر چی می خواستم همون بود...

بابا: همین دیگه عزیزم همین شد که الان تشخیص نمی دی برای ما هیچکی بهتر از خانواده صالحی نیست... آدمای خوبین من چند ساله میشناسمشون... پسرشم که دیدی چندین باز زنگ زده اجازه خواسته که با هم بین بیرون با هم صحبت کنید اصلا شاید تفاهمنداشته باشد شاید به درد هم نخورید...

من: بابا جان شایدم به درد هم خوردم اونوقت چه کار کنم؟؟ من می گم قصد ازدواج ندارم... هنوز نمی تونم، تو خودم نمیبینم مسئولیت به این بزرگی رو قبول کنم...

مامان: نوید جان(بابام اسمش نوید) چه اصراریه الان بچم فکر می کنه داریم بیرونیش می کنیم بزار هر جور دوست داره تصمیم بگیره تازه 22 سالشه بچم دوران ما نیست که بخواهد زود ازدواج کنه...

بابا: بابا خانم شما همسن دخترمون بودی نوشناز 1 ساله شد...

من: اون قدیم بود بابا الان دیگه فرق داره من می خواهم درسم و ادامه بدم...

بابا پا شد رفت تو اتاقم... مامانم رو به من گفت:

مامامی: نوش ناز فقط به خاطر تو با بابت مخالفت کاردم من نمی دونم مشکل تو چیه چرا می گی نه و لای خانواده به این خوبی دیگه پیدا نمی کنیم...

من: ای بابا مامان تر خدا شما دیگه شروع نکن خونه هر دختری خاستگار میره اولین خاستگار نیست که رد می کنم...

مامانی: آره اولین خاستگار نیست اما این شرایطش و موقعیتش با بقیه فرق داره...
من: مامان خواهش می کنم ازت... دیگه منتظر حرف مامان نشدم و پا شدم رفتم تو اناقم...

....

....

دارم فکر می کنم به 2 سال پیش 20 سالم بود چه سال بدی بود... می گم خدا مهناز و لعنت
کنه ... والا به نظر خودمم این خانواده بد نیستن... نه نه نفرین نمی کنم اما اگه اون گفته بود
جشنیش چه جور جاییه که من نمی رفتم... اون گفته بود پسرا هم هستن اما وقتی گفتم نمیام
گفت پسرا کم هستن و چند تا از پسر خاله هاشن که بعد زود میرن... و اصلاً مهمونیش شبیه
به **** نیست... اما... اما من رفتم اونجا... مهناز بهم گفت برو تو اتاق بعد بیا بیرون تو پذیرایی
منم فقط صدای آهنگای خارجی که گذاشته بودن میشنیدم تو اتاق بلوزی که آستینش سه ربع
بود و تا زیر باسنم بود با ساپورت پوشیدم با یه کفش پاشنه بلند رژ لبم رو تجدید کردم و شالم رو
انداختم سرم (به خاطر همون چند تا پسری که مهناز گفته بود سعی کردم تا حد ممکن پوشیده
باشم اما لباسام در همون حال که ساده و پوشیده بود جذاب بود و شیک... رفتم تو پذیرایی برقا
همه خاموش بود DJ هم داشتن میدیدمش چشاشو بسته و کلش رو تكون میده و پشت دم و
دستگاههاش واساده اما نمی تونستم اون جمعی که وسط داشتن جیغ میزدن و میرقصیدن و
ببینم... فلشر باعث شده بود همه جا رو اسلوموشین ببینم یهو یکی روسریم و از سرم ورداشت
نتونستم برگردم عقب ببینم کی بود چون یکی دستم و از جلو کشید و بردم وسط وقتی گفت
شروع کن به رقصیدن منم مثل تو تنها م بهتره این جشن و با هم باشیم فهمیدم پسره... بهش
گفتم دستم و ول کن لهنم انقدر جدی بود که باعث شد دستم و ول کنه رفتم شالم و که حالا یه
گوشه پذیرایی رو صتدلیا بود و رداشتمن و یه گوشه نشستم یکی از چراغای کم نور رو روشن
کردن اما خوب از هیچی بعتر بود چون واقعاً فلشر و لیز شو چشمam و درد آورده بودن... یه کم
بعد مهناز از اتاقشون اوهد بیرون پشت سرشم یه پسر دیگه می خواستم پا شم برگردم خونه
واقعاً اینجا جای من نبود... رفتم پیش گفتم مهناز جان ممنون از پذیراییت من باید برم تولدشم
تبیریک گفتم که دستم و گرفت و با صدای کشداری که معلوم بود مست گفت:

مهناز: اوه نهه خانمیبییی کجا با این عجله بششین یه ششربت بخور بعد می تنوی ببری
والا ناراحت میشممما...

من: باشه... شما نمی خواد صحبت کنی خنديد یه نيشخند زد بعد رو به پسری که فکر کنم
ساقی جمع بود گفت:

مهناز: برای نوشناز ما هم یه چی بیار دیگه یه نوشیدنی سفارشی راستی از نوع مثبتشش
پسر یه خنده کثیف کرد و گفت بشینید الان میام... من نشستم دیگه به کسی هم توجه نکردم
چند دقیقه بعد همون برام یه لیوان آب پرتقال آورد و نشست کنارم آب پرتقال و کم کم خوردم 10
دقیق بعد پاشدم برم تو اتاق آماده شم که پسره هم پشت سرم اوهد... رگفتم شما کجا من
می خوام آماده شم... تو همین حین احساس کردم سرم گیج میره دیدم که رو دستای اون از
حال رفتم...

ادامه دارد...

قسمت سوم...

صبح که بیدار شدم یه لحظه هیچی یادم نیومد اما بعدشم احساس گیجی می کردم احساس کسی که چیزی نمی فهمه وقتی بدن لختم و دیدم و قتنی دیدم تو تخت خودم نیستم... وای نه خدا چرا چیزی یادم نیست چرا لباسام هر کدوم یه جا پرته خدایا من خونه مهناز اینا چه کار می کنم دیشب آره دیشب حالم بد شد وای الان بابام قبرم و می کنه... بلند شدم کمرم درد می کرد باسنم درد می کرد انقدر که نمی تونستم درست وایسم انگار لگنم شگسته... تند تند لباسام رو پوشیدم رفتم بیرون مهناز نشسته بود داشت تلوزیون تماشا می کرد چند نفرم داشتن خونه رو تمیز می کردن مامان بابش چند وقتی رفتن آلمان پیش برادرش اینم هر کار بخواهد می کنه... من و دید...

مهناز: سلام ساعت خواب... بابا نمی دونستم بچه مثبتمون آخر منفیاست... واقعا که اینهمه ازت تعریف کردم چی از آب در اومندی ...

من: چی می گی مهناز من چرا رو تخت توأم چرا چیزی از دیشب یادم نیست چرا دیشب حالم بد شد؟ مامانم مامن اینا می دونن...

حرفم و قطع کرد و گفت:

مهناز: صبر کن صبر کن بسته... یعنی چی چیزی یادم نمیاد؟ مامان بابات می دونن اینجا یا
دیشب سعید گفت به مامانت زنگ بزنم بگم خوابت میومد شب اینجا موندی... مامانت اول گفت
میان دنبالت اما بعد زنگ زد گفت بابات باید بره بیمارستان مثل اینکه دوستش تصادف کرده نمی
تونه بیاد که تو هم اینجا موندی...

من: مهناز تو رو خدا بهم بگو چی شده چرا چیزی یادم نمیاد چه بلایی سرم او مده؟ من دیشب
از وقتی خوابم رفت یادم نمیاد چی شده؟ /؟ مهناز تو مگه نگفته بودی جشنت اون جایی که من
فکر می کنم نیست این که بدتره؟ مهناز تو رو خدا؟

مهناز: نوشی داری رو اعصابم راه میریا به من چه تو خودت عقل داری منطق داری سعید گفت تو
نمی خوای بیای بیرون به منم گفت نوشناز خواسته امشب مزاحمش نشی می خوایم تنها
باشیم...

من: آخه پس چرا یادم نیست؟ تو که من و میشناختی من همچین آدمی نیستم... مهناز باهام
چی کار کرد؟ باهام چی کار کردی؟ چرا صبح بیدار شدم لباس تنم نبود... مهناز تو رو خدا راستش
و بگو...

مهناز: نوشی جان همچین آبغره گرفتی هر کی ندونه فکر می کنه بی هوشت کردن و بهت
تجاوز کردن خوبه خودم دیدم خودت انداختی تو بغلش اونم بغلت کرد بردت تو اناق...

من: زمزمه وار گفتم به زور... بیهوش... بعد مثل کسایی که برق گرفته باشتنشون بلند شدم که
باعث شد درد بدی تو باسنم بپیچه و دولا شم...

مهناز: چه وحشی ام بوده لا مصب تا چند روزی عدیه عزیزم...

من: خفه شو مهناز... شماره این پسره آدرس خونش زود باش...

مهناز: چی شد عزیزم رم کردی؟؟/ عزیزم صبح پرواز داشت واسه مقصد کانادا
بعد با دستش علامت شکل بلند شدن هواپیما رو نشون داد بعد گفت:

مهناز: آها آها راستی عزیزم این شماره محا اقامتش گفت به وقت اینجا ساعت 9 شب می
تونی باهاش تماس بگیری...

من: ساعت و نگاه کردم... ساعت 3 بعد از ظهر بود... فقط گفتم خدایا کمک کن و همینجور که
اشک می ریختم سرم و تکیه دادم به پشتی میل و سعی داشتم یادم بیاد دیشب بعد از اینکه
داشتم از هوش می رفتم و من و تو دستاش گرفت چی شد... یعنی چیزی تو آب پرتقالم بود؟؟/
آه مصبت و شکر خدا پس چرا یادم نمی یاد...

تلفن زنگ زد مهناز حال و احوال کرد و گوشی داد دستم مامانم بود گفت:

مامی: سلام دختر خوشگلم... خوش گذشته یادی از ما نمی کنیا... مادر جونم اینا(مامان
مامانم) شب میان خونمون بیا خونه زودتر...

من: سلام مامانی... احازه صحبت به ما هم بدء دیشب خسته بودم... اما فکر نکنم امشب بتونم
بیام یه دقیقه گوشی...

رو به مهناز آروم گفتم می تونم امشبم پیشت بمونم؟

مهناز: آره عزیزم منم تنها م...

من: رو به مامانم گفتم مامانی من امشب پیش مهناز می مونم خونش خیلی بهم ریختس از
همه معذرت بخواه... گناه داره نمونم کمکش کنم...

مامانی: نوشنازم چی شده مامانم چرا ناراحتی تو که عادت نداشتی شب خونه کسی بمونی
دیشبم گذاشتیم پای خستگیت اما امشب...

من: نذاشتیم حرفیش تموم شه گفتم مامان گلم باور کن مشکلی نیست... خیالت راحت...

مامانی: باشه باباتم که دیشب با یکی تصادف کرد مرده زیاد آسیب ندید اما امشب اینجا
دعوتن... بابات می گه مرد خوبیه مرد هم از خداش بود بیشتر آشنا شیم...

من: درست حرفای مامان و نمی فهمیدم فقط گفتم چه خوب باشه خوش بگذره مامان من باید
برم خدا حافظ.... منتظر حرف مامان نشدم همون تا خ خدا حافظ و شنیدم قطع کردم نشستم رو
سرامیکا...

ادامه دارد...

قسمت چهارم

مهناز: نشین رو سرامیک حالت و بدترمیکنه همینجوریم نمی تونی راه بری...

من: دوباره گریم گرفت... گفتم مهناز تروخدا کمک کن تو که من و میشناسی مهناز به خدا به قرآن به مرگ خانوادم که می دونی چقدر عزیزن من از دیشب هیچی یادم نیست فقط یادمه تو از همون پسر که می گی اسمیش سعیده خواستی برام نوشیدنی از نوع + بیاره... وقتی آب پرتفال و خوردم پا شدم برم آماده شم که دم در اتاق دیدم پشت سرم داره میاد بهش گفتم کجا که همون موقع از حال رفتم دیدم افتابام رو دستاش اما از اون به بعد یادم نیست...

مهناظ اومد کنارم رو زمین نشست گفت:

مهناز: نوشی چی می گی؟ ما همه داشتیم نگاتون می کردیم یعنی نفهمیدی همه داشتن نگاتون می کردن... تازه على (پسر خاله مهناز) گفت چه نازیم داره مگه میشه بادم نیاشه...

من: مهناز تو که من و میشناسی من اصلاً اهلش نیستم یادت نیست به پیشنهاد لیز دوستام جواب رد میدم اونوقت بیام کنار یه پسر بخواهم... وااای نه مهناز همچین چیزی نه تو شخصیت من پیدا میشه نه تو فرهنگ خانوادگیم اگه باهام بفهمه می میرم از خجالت می میرم ازینکه فکرمی کنن از اعتمادشون سوء استفاده کردم...

مهناز: خوب حالا عزيزم انقدر گريه نکن خودمم تعجب کردم من که از تو باز ترم و راحت تر همچين کاري نمي کنم اما تو که حتی از مهمونیای ساده هم خوشت نمیاد چطور شد رفتی تو اتاق حالا... صير کن تا 9 سينم چه کار ميشه کرد شاید اون چيزی به خوردت داده...

من: مهناز من حتی نمی دونم چه بلای سرم اومده من حتی نمی دونم با هام چه کار کرد یعنی
دیگه دختر نیستم... سرمایه زندگیم و از دست دادم...

مهناز: بلندم کرد گفت باش و بیم تو اتاق

فتیم ته اتاق

مهناز: نوشی فکر نکنم کار خاصی باهات کرده باشه من اینجا هیچ لک و خونی نمیبینم... خودت کو کثیف نمودی؟

۱۰

ممنون: خدا و شک

من: چی چی و خدا رو شکر؟ خدا رو شکر داره؟ اینا همه به جهنم عذاب و جدان خودم و چکار کنم مهناز مهناز من دیگه دست خورده ام دیگه و جدانم قبول نمی کنه بشینم کنار بایام ماما نم... کسی که می خواب بشه شوهرم... وای من چه کار کردم... مهناز رفت بیرون و یه قرص آورد که بخوبم... شک داشتم قبول کنم با ترس، رهیش، نگاه می، کدم...

مهنگ: بخور عزیزم... آرامبخش و اسه 9 سدارت می کنم که بهشت زنگ بزنیم سینم چه کرد...
...

11

1

....

نوشی خانم نانازی، نوشناز جان بیدار شو... بیدار شو ساعت 8.30 تا یه چی بخوری شده 9 از دیشب چیزی نخوردی ضعف میکنی پاشو دیگه نوشی آب می ریزم روتا...

من: باشه بابا بیدار شدم بلند شدم یکم نگاش کردم یکم اوون من و نگاه کرد دوباره همه چی یادم او مد سیخ وايسادم که درد کمرم امونم و برید... دستم و گرفت بردم بیرون رو یکی از مبلای پذیرایی کباب ترکی که من همیشه ازش بدم میومد خریده بود اصلاً نفهمیدم کی رفت بیرون وقتی فهمید نمی تونم بخورم تخم مرغ نیمرو کرد اوون و خوردم ساعت 8.55 دقیقه بود دیگه نتونستم تحمل کنم و زنگ زدیم... خودش بود به انگلیسی جواب داد مهناز گذاشته بود رو آیفون تا گفت:

سعید: هلوو...

من: هلو درد هلو کوفت با من چکار کردی نامرد چی دادی به خوردم؟...

ادامه دارد...

قسمت پنجم

سعید: به به خانم خوشگله... انتظارش و داشتم زنگ بزنی خانم خانما... وای فکرشم نمی کردم انقدر مزه داشته باشی...

من: حرفش و قطع کردم... به گریه افتادم گفتم تو خیلی بی تربیتی بی ادب...

سعید: جووونمی فحشاتم خوردنیه ننانازی خانم... حتما می خوای بابات و برام بیاری...

مهناز که داشت پا به پام گریه می کرد گوشی رو از مرگرفت نشست کنارم و دستاش و انداخت رو شونه ام به سعید که همینجور داشت چرت و پرت و حرفاي بی تربیتی می زد گفت:

مهناز: خفه شو حالا که رفتی اونجا دستمونم بعثت نمی رسه هر چند می دونی که نوشناز اراده
کنه خیلی راحت بر میگردونت ... حالا بگو ببینم چه کارش کردی؟

سعید: آدمایی که تهدید می کنن خیلی کوچیکن مهناز خانم می دونستی؟؟؟

مهناز: من تهدید نکردم دارم جدی حرف می زنم... جواب سوال من چی شد؟

سعید: حالا هر چی من که اینجا نمی مونم تا دو روز دیگه اینجام بعدشم اگه تو نستین پیدام
کنید... اما چه بلای سر خوشگل خانمتو آوردم هیچی... خیلی حالیشه مثلًا... اما دیر دو
هزاریش پنج هزاری میشه دیر فهمید چیزی تو شریتش ریختم... من داروی بیهوشی نریختما...
من چند تا قرص والیوم انداختم تو شریتش... دوستم گفته بود یه دونه یه ربع بعد اثر میکنه ها اما
من ترسیدم و به 4 تا قرص ناقابل رضایت دادم... چند دقیقه که نشستی چشمات کم کم شهلا
شد وای داشتی دیوونم می کردی بعدشم که پاشدی بری تو اتاق از راه رفتن معلوم بود الان
پس میفتی واسه همین دنبالت اوMD برگشتی اعتراض کنی اما وا رفتی رو دستام... بعدشم که
گذشت دیگه همون چیزی که بین همه دختر پسرا تو پارتیا اتفاق میفته...

من: داد زدم خیلی پستی خیلی نامرده من بی دفاع بود تو به من تجاوز کردی هیچ وقت نمی
بخشمت... خدا جوابت و میده حالا چرا مثل ترسوها گذاشتی رفتی

سعید: نکنه انتظار داشتی بمونم عقدت کنم... نه بابا یه حال کوچیک بود...

من: حالتو می گیرم صبر کن پیدات می کنم مطمئن باش... من جنازه‌م رو دوش تو نمیندازم...

سعید: جونمی خانمی حالمو کردم اگه خواستی بگیرش...

من: با جیغ و گریه داد زدم بی تربیت بیشور بعدشم که فکر کنم غش کردم.....

....

....

مهناز: نوشی پاشو این آب قند و بخور اثر اون قرصا و حرص و جوشای الکیته دختر آخه ارزش
نداره

من: ترو خدا موعظه نکن جای من که نیستی

مهناز: بین من فکر کنم می خواد یکم ما رو بترسونه همینم بهش گفتم، بهش گفتم پس چرا ما
چیز کنیفی پیدا نکردیم می گه ملافه پهن کردم صبحم داشتم می رفتم ملافه رو برداشتم
نوشی خانم تمیز کردم که یه وقت شوکه نشه سکته کنه... راست می گه ملافم نیست اما باز
به نظرم باید برم دکتر تا معلوم شه...

من: با بی حالی و گریه گفم من بمیرمم دکتر نمی یام که چی خانم دکتر بین من دخترم یا نه
اصلا و به هیچ عنوان...

مهناز: دختر تو چرا لجیازی می کنی باید بفهمیم یا نه؟

من: گفتم که نمی‌یام تمومش کن...

مهناز: باشه بابا چرا داد می‌زنی...

من: مهناز میشه بری دارو خونه برام قرص بخری؟

مهناز: قرص؟ قرص چی؟

من: قرص LD هرچند شاید دیر باشه ولی از الان باید بخورم معلوم نی که اون از خدا بی خبر چکار کرده...

مهناز: آها باشه باشه می‌خرم...

...

...

.....

.....

از اون روز 2 سال گذشت ... شخصی که بابام باهاش تصادف کرد از همون روز شد دوست خانوادگیمون اما هیچ وقت پسرش رو ندیدم حتی شبی که بعد از دو سال اومدن برای خواستگاری... هر وقت من اجازه بدم پسرشونم میارن... من به خودم قول دادم هیچ وقت ازدواج نکنم از اون روز نوشی همه تغییر کرد به قول مامانم خانم تر شد اما بابام همیشه نگرانم بود از اون روز دیگه نذاشتمن بابام بوسم کنه دیگه وقتی تو امتحانا نمره کم میاوردم رو شونه های بابام اشک نمی‌ریختم... اون پسر نامرد کارش و با نهایت پستی و نامردی کرد و رفت و من و با یه عمر دلشوره تنها گذاشت... حالا دیگه کی باورش می‌شه که نوشی نوشنازی که همه از پاک بودنش دم می‌زن تو یه ***** خودش و از دست داد... اینم بود داستان من که حالا دو سال ازش میگذره... حالا دیگه برم سر اصل مطلب نمی‌دونم چرا این پره انقدر سمح چه خوش سلیقه ام هست هر روز یه گلایی می‌فرسته آب از دهان آدم را میفته... فکر کنم باید بگم یه روز بیان خصوصی یه جوری با پسره حرف بزنم که دمتش و بزاره رو کولش بره...

ادامه دارد...

قسمت ششم

من: مامانم بهشون بگو بیان تا ببینم دنیا دست کیه... اما دارم می گفتم نه بعدا بابا نگه دخترم آبروی من و برده دوستیم بهم ریختا... هر چند من از قیافه بابای پسر اصلا خوشم نمی یاد...

مامای: قربونت بره مامی بابا می گه خیلی خوشتیپه از همون مدلایی که دوست داری قیافشم که می گه به مامانشبرده دیدی که مامانش چقدر ملوسه؟/ باشه من الان زنگ می زنم بابات واسه شب قراربزران...

من: آره مامان جان منم صورتم بکنم دفتر نقاشی ملوس میشم ... چقدرم عجله داریدا...

مامان دیگه جوابم و نداد چون بزنگ زد به بابا و بعدم که رفت تو اتاق حرف بزنه منم پاشم برم یه کم به درسام برسم... مرده شور حسابداری و برد واقعا دردرسre... یادم رفت بگم رشتم چیه، می بینی خواهر؟ حواس نمیمونه که... دانشگاه الزهرا رشته مدیریت صنعتی، من می خواستم بازرگانی قبول شم اما صنعتی شد اشکال نداره اینم خیلی شیرینه...

- فکر کنم مامان تلفن قطع کرده... برم به شبنم زنگ بزنم اون از همه چیم خبر داره چند ماه بعد از اون ماجرا مهناز رفت شیراز دیگه هم بهم زنگ نزد منم ازش خبر نداشت... هر چند بودنشم تاثیر نداشت عین خیالش نبود همش جلو من نقش بازی میکرد... داشتم می گفتم شبنم دختر خیلی خوبیه یه دختر ساده و خیلی صادق... یه دختری که اگه پسر بود هر دختری آزو داشت باهاش ازدواج کنه... بگذریم چند ترمی تو دانشگاه همکلاس بودیم اما در حد سلام و علیک ... تا ماه پیش یه 15 روزی از شروع ترما یعنی ماه مهر گذشته بود که یه بار سر کلاس ادبیات اتفاقی نشستیم کنار هم و کم کم سر صحبت باز شد... انقدر ساده و صمیمی برخورد کرد که من بعد از دو هفته از زندگیه دو سالم که کسی خبر نداشت واسیش گفتم چه دختر خوبی بود چه قدر دلداریم داد... از اون موقع خیلی هقام و داره اما هیچ وقت نمیشه کاراش رو ترحم به حساب

آورد... اونم از زندگیش واسم گفت اونم مشکل داره اما نه به اندازه من... خوب دیگه خیلی ازش
گفتم زنگ بزنم ببینم چه می کنه...

شینم: سلام عزیزم چمطولی؟(چطوری؟)

من: سلام دختر تو از کجا می دونی منم؟؟ چه طوری خوبی؟؟

شینم: نوشی جان عصر، عصر تکنو و هیپاپ ها خوب دیوونه از رو آیدی کالر دیدم دیگه...

من: آخه تو که مهلت ندادی یه بوق بخوره...

حرفم و قطع کرد گفت:

شینم: ا نوشی جون من گیر نده دیگه یه جور دیدم دیگه... کارت و بگو...

من: بی ادب... کار خاصی نداشتمن زنگ زدم حالت و بپرسم حالت خوبه؟

شینم: حالم؟ صبر کن بپرسم!!! آها اوهوم حالم می گه خوبم...

من: دیوونه منم چه جدی گرفتم و اسادم تا بپرسی... یکم جدی باش دختر...

یهو ساكت شد...

من: الو الو قطع شد؟ شینم من الان 60 ثانیست دارم می گم الو ها کجایی تو دختر؟؟

شینم: تایم می گیری داشتم یکم جدی میشدم... می گم انگار یه خبرایی هست بگو ببینم
رگ فضولیم ور قلمبیده...

من: اون رگ غیرته شینم... هیچی بابا رضایت دادم این خانواده صالحی همون دوست بابام با
پسر عتیقشون بیان ببینم به کجا میرسیم...

شینم: نه مثل اینکه جدی شد... تبریک می گم عزیزم... به پای هم بچه دار شین...

من: مجید جان منظورت اینه که به پای هم پیر شیم دیگه؟؟/

شینم: آره همون ببخشیدا یادم رفت آخه نیست من از اونور او مدم همه چی رو پس و پیش می
گم...

من: آخه تو تو خوابتم اونور و می بینی؟/

شینم: آره نوشی به جان خودم دیشب خواب دیدم رو توالت فرنگی نشستم حالا بہت نمی گم
چی گذشت اما او مدم بیرون همه آقایون بد نگام می کردنو دماغاشون و گرفته بودن...

من: همنجور که می خنديدم گفتم گندت بزن اين چه ربطی به اونور داره؟/

شینم: آخه همه مردا مو بور و چشم آبی بودن منم حدس زدم باید آمریکایی ... جایی باشم...

من: واک شبنم از دست تو... من باید برم کار نداری/?

شبنم: دور از شوختی نوشی حواسی باشه اگه دیدی پسر خوبیه شاید از همین اول همه چی رو به بگی یاهات کنار بیاد...

من: آره شایدم همه چی رو به بام اینا یگه من که می رم دریا باید یه لگن آب با خودم ببرم...

شبنم: تازه می ری اونجا میبینی لگن نیست آبکشه، تا حالا هم چشات بابا قوری می دیده...

من: از دست تو برم... خیلی خوشحال شدم روحیم عوض شد... بابای...

شبنم: بای هانی (خدا حافظ عسل)...

ادامه دارد...

قسمت هفتم

مامان من تو آشپز خونه نمیرم تا صدام کنی چایی بیارما من میام استقبال مهمونا انگار نه انگار که خبری هست...

مامی: باشه باشه نوشی یادم می مونه حالا هر کار می خوای بکن...

من: اصلا نمیام چرا تهدید می کنی مامان...

مامی: باشه اخماتو باز کن لطفا یه امشب ازون لبخندات بزن...

من: تو و بابا شمشیراتون و از رو بستین من و بیندین به این پسره خلاص...

مامی: من و بابات خوشبختی و می خواییم دخترم...

من: تو دلم گفتم خوشبختی؟ چه واژه غریبی خوشبختی تو مشتمه اما مال من نیست... البته منظورم از خوشبختی سورن پسر آقای صالحی نیست منظورمه زندگیمه که نمی تونم ازش لذت ببرم...

بابا: نوشین (نوشین اسم مامانمه) می گم این بلوز قشنگه نه؟

مامی: آره رنگ طوسی بہت میاد...

بابا رو به من: تو چی میگی نوشابه بابا؟

من: بابا یه چی می گما... خوبه خودت اسمم و انتخاب کردی هیم به من می گی نوشابه اسم من نوشناز همین و بس...

بابا: خو بابا چه بد اخلاق شدی امروز دخترخواستگار برashون میاد از هیجان چایی میریزن سکته می کنن همین مامانت افتادتو جوب...

یهو دمایی مامانم خورد تو کمر بابام که تیشرت سفیدی که دستیش بود و آورد بالا و گفت تسلیم...

مامی : هزار بار گفتم اون فقط یه اتفاق بود... تازه تو اوونروز خاستگاری نکردی که فقط صدام کردی...

بابام همونجور که تند تند میرفت سمت در اتاق گفت دیدی ؟ دیدی نوشابه؟ خودشم اعتراف کرد که خواستگاری نکرده چقدر هول بوده و جیغ فرا بنفسش مامان و به جون خرد و رفت تو اتاق...

زنگ و زدن بابا که تا مهمونا نمیومدن بالا از ترسیش بیرون نمیومد... مامان رفت آیفون و برداشت.... از پشت آیفون احوال پرسیاش و کرد بعد در و باز کرد نمی دونم این چه رسماهی ما ایرانیا داریم؟ بابا احوالپرسی خوبه اما حداقل بزار طرف بشینه تازه احوالپرسی باید به اندازه باشه اگه ولشون کنی حال جدشون که 200 سال پیش عمرش و داد به من و شما هم می پرسن!!!!

خوب مهمونا اومدن بالا منم به همراه مامان رفتم استقبال آقای صالحی رفت داخل و من داشتم با خانمیشون یعنی سهیلا خانم رو ماج و بوسه را می نداختیم بابام همون موقع او مد بیرون مامانم یه سلام و علیک سرسری با سورن کرد و رفت به تعارفاتش برسه... من موندم و دست گلی که تو دست سورن بود و سورن... خودم و جمع و جور کردم با اینکه قرار نبود اتفاقی بیفته اما هول بودم و استرس داشتم... سلام کردم... دستیش رو دراز کرد...

سورن: سلام... نوشناز ... از آشنایی باهاتون مفتخرم...

من: چه پررو بد نبود خانم میزاشت تنگ نوشنازا از آدمای صمیمی بدم میاد اما بر عکس تصویرم که فکر میکردم جلف و لبخندای گل و گشاد داره خبلی موقر و جنتلمانه رفتار می کنه... یه نگاه به دستیش انداختم... بعد یه نگاه به دست گلش بدون اینکه به صورتش نگاه کنم گفتم منم

همینطور...) از من به دختران بصیرت هیچ وقت به صورت هیچ مردی مستقیم نگاه نکنید اینجوری آه له می زن برای یه نگاه شما... اما زیادی نگاشون کنیدا از خود بی خود میشن... همیشه وقتی می خواهیں اجزای صورت یه پسر یا مرد و مورد بررسی قرار بدین یا از طریق عکسش یا وقتی که مطمئنید حواسشون به شما نیست و نمی فهمن که نگاشون می کنید وارد عمل شید!!!!))

بعد اصلا به رو خودش نیاورد دستش و انداخت دست گل و داد به من و رفت سمت بابا اینا که بلند بلند حرف میزدن و می خندیدن... منم دست گلشون رو بردم تو آشیزخونه گلاش رو از تو صندوق کندم گذاشتمن تو گلدون صندوقشم گذاشتمن یه گوشه که بابام بعدا بندازه دور!!!! بعدم گلدونی که درست کرده بودم و بردم تو پذیرایی گذاشتمن رو میز عسلی جلوی دید... همه یه لحظه دست من و نگاه کردن...

من: اون صندوق هم سنگین بود هم باعث میشد گلای زیون بسته زود خشک شن... واسه همین جداشون کردم...

سهیلا: آره دخترم خوب کاری کردی...

و بعد دوباره شروع کردن به صحبت و منم با کنترل و این کانال اون کانال کردن خودم و سر گرم کردم... یهو بابای سورن خان گفتمن

آقای صالحی: خوب دیگه کوپنمون تموم شد خیلی حرف زدیم بهتره راجع به اصل مطلب حرف بزنیم...

من: مگه کوپنتون تموم نشد؟ چجه جوری می خواهیں راجع به اصل مطلب حرف بزنید حرف دیگه...

بابا: نوشی بابا

بهش نگاه کردم گفتم: جانم بابا؟

بابا لبیش و گاز گرفت... منم فهمیدم چرت گفتم اما خوب کاری کردم بلکم پشیمون شه لال شه دیگه از اصل مطلب نحرفه... اما زهی خیال باطل چون ایشون رفتن بالای منبر که چه عرض کنم رفتن تو عرش آسمونا انقدر حرف زدن که سهیلا خانم وسط حرفاش پا برhenه دویید وسط و باعث شد آقای صالحی خان از اون بالا همون عرش آسمون و می گم با مخ بیاد زمین...

سهیلا: خوب احمد جان(آقای صالحی) ، آقا نوید نظرتون چیه بجهه ها برن با هم صحبت کنن ما هم خودمون حرفامون رو می زنیم...

بابا: آره منم واسه همین جلسه امروز و گذاشتمن

بعد بابا رو به من گفت :

بابا: دخترم سورن و راهنمایی کن برد تو اتفاق صحبت کنید...

من بلند شدم سورنم پشت سرم... از قصد رفتم تو اتاق مامان اینا که مثلا خیر سرم اتاقم و
نبینه که ببابام گفت

بابا: نوشنازمر بابا اونجا اتاق من ومامانته اون یکی اتاق خودت بود... خانم هیجان اثر کرد...

که باعث شد همه بخندن حتی سورن... با یه حالت عصبی برگشتم... که باعث شد همه
ساقت شن جوری که انگار اصلا هیچ اتفاقی نیفتاده رو به ببابام گفتمن اتاقم بهم ریختس بعدم
رفتم تو اتاق و نشستم رو صندلی میز آرایش مامانم و سورنم در و مثل آدمای پر رو بست و او مد
نشست رو تخت مامی اینا یه دستی به رو تختی کشید بعد سرشن و بالا کرد من حواسم به
دستش بود تو صورتش نگاه نمی کردم اما خوب تو دید چشمم بود با نمک سرشن و بالا گرفت...

سورن: خوب نوشناز ...

من: حرفش رو قطع کردم و گفتمن لطفا انقدر صمیمی بر خورد نکنید...

به حرفش ادامه داد اما رسمی تر:

سورن: نوشناز خانم من شنیدم شما رضایت ندارید یعنی اینکه اجازه نمی دادید ما بیاییم یعنی
راضی نیستید... دلیل خواستی داره؟

قسمت هشتم...

می دونید چیه؟ ...

سورن: نه نمی دونم چیه بگید تا بدونم...

من: آقای صالحی لطفا حرفم رو قطع نکنید اجازه بده تا بگم...

سورن یه حالت جنتلمانا به خودش داد پاش وانداخت رو پا دستاش و گره کرد دور زانوش گفت :

سورن: ببخشید ، بفرمایید می شنوم...

فکر کنم اون لحظه صورتش خیلی جذاب شده بود حیف که نمی تونم تجسمش کنم چون همش
چند لحظه قیافش و دیدم... یادم باشه ببینم تو آلبومای ببابام عکس این پسر هست یا نه....

من: ببینید من رو شما شناختی ندارم اما به نظر میرسه پسر خوبی باشید ولی نه برای من...
آقای صالحی من قصد ازدواج ندارم ازم دلیل می خواین خوب هرکی دلایل خودش و داره لزومی
نداره واسه کسی توضیح بده ، من نمی دونم اسرار پدر شما که به اسم شما هم تمومیش می
کنه چیه... من پدرم نیستم ساده نیستم می فهمم پدر شما از اینهمه اسرار یه منظوری داره
والا همونطور که برای من پسر و همسر آینده زیاده برای شما هم هست... حالا اگه فکر می

کنید بعد از این هم صحبتی من بگم نه غرورتون جریحه دار میشه در حق من لطف کنید و به
همه بگید که شما مخالفید...

سورن: چرا نه؟ شما حتی حرفای منم نشنیدین حتی نمی دونید من چه کاره ام چند سالمه و
خیلی چیزایی دیگه می گید دلیل زیاد دارید چطور اینهمه دلیل پیدا کردین؟ یعنی تمام دلیلاتون بر
اساس فرضیه ایه که ساختین؟ جواب نه شما برای اینه که فکر می کنید پدر من برای پول اصرار
به این وصلت داره؟

این جمله آخر رو که گفت سرم و مثل جت آوردم بالا که باعث شد سیخ تر بشینه و با تعجب به
من نگاه کنه...

من: پس که اینطور!!!! آقای صالحی من گفتم پدرتون واسه پول اصرار داره؟ من گفتم دلیل
اسرارای پدرتون و می فهمم اما منظورم این نبود(حالا منظورم همین بودا!!) پس پدرتون واسه
پول پدر من نقشه دارن... واقعاً متاسفم واستون... بلند شدم برم بیرون...

سورن: نوشناز خانم چند لحظه صبر کنید... لطفا...

برگشتم نشستم سر جام و به وسیله های مامانم خیره شدم...

سورن: ببینید من خیلی راحت می تونم بگم شما اینجووی گفتین... اما مشکل اینجا نیست که
من یا شما بگیم نه و تموم شه مشکل اینجاست که اگه هر کدمون بگیم نه هم اوی که
جوابش منفی بوده محاکمه میشه هم اوی که نتونسته جواب + بگیره... حالا دلیلش هر چی
که هست الان دیگه همه دنبال کسی برای پسرشون می گردن که وضع خوبی داشته باشن اما
انتخاب شما فقط برای پول نیست ملاک پدر و مادر من نجابت شما هم بود...

من: پیش خودم تکرار کردم نجابت... نجابت... اما من نجیب نیستم... بهش گفتم از کجا می
دونید؟

سورن: چی رو؟ ببینید پدر من و مادرم الان 2 سال که با شما در حال رفت و آمد هستن به اندازه
کافی نشست و برخاست داشتن و شناختن...

من: با من نشست و برخاست نداشتند با پدر و مادرم داشتن... آقای صالحی دوران اینکه می
گن مادر و بین دختر و بگیر خیلی وقتی سر او مده...

سورن: شما جوری حرف میزنید که انگار نجیب نیستین انگار با مادرتون فرق دارید... این برای اینه
که می خواهد من منصرف شم؟ یا اینکه نه واقعاً خبرایی هست؟

من: نه چه خبری قراره باشه؟

سورن: باشه پس عالیه...

یکم جفتمون ساكت بودیم که گفت...

سورن: بهتره دست از لجیازی بردارید... من سورن صالحی... اسمم و گفتم تا دیگه انقدر نگید آقای صالحی... 27 سالمه درسم تموم شده البته سه سال زودتر درسم تموم شد به خاطر اینکه تو دوران تحصیل سه چهار سالی رو جهشی خوندم او مدم بالا... پوست مو و زیبایی خوندم... تخصص هم دارم... برای زندگی مشترکم یه همسر یه همدم و یه شریک می خواهم چیزی کم ندارم هم خونه هم ماشین تمام امکانات در اختیار همسر آیندم هست حالا چه باباش پولدار باشه چه نه... با درس خوندن همسر آیندم مشکلی ندارم... با کار همسر آیندم البته اگه بخواهد کار کنه ، مشکلی ندارم اما در صورتی که کحل کارش مورد تاییدم باشه...

همینجور داشت ادامه می داد...

من: آقا کافیه خوبه من به شما گفتم جوابم منفیه...

سورن: با اخم گفت: خیلی خودت و تحويل گرفتی فکر نکن خبریه بین من اصلا حوصله ندارم هی برم و بیام چون می دونم اگه الان هر کدوم بگیم نه دوباره و دوباره این مجلسا برگزار میشه تا بگیم همه چی + ... پس نه خودت و اذیت کن نه من و او انا رو هم نگفتم بگم من دکترم یا اینو دارم و تو نداری... ئاسه شناخت بیشترت گفتم...

من: حق باش ما... من... من می گم بله...

حرفم و قطع کرد و گفت: مبارکه داشت بلند میشد گفتم:

من: باز شما پریدین وسط حرف من واقعا خجالت داره... من می گم بله اما شرط دارم...

سورن: ببخشید ببخشید بفرما...

من: من... من...

سورن: شما چی؟ نکنیش مثل این رمانا تروخدا من ازین مسخره بازی خوشم نمیاد هر وقت تونستی آتیش و پنه رو بازاری یه جا و اتفاقی نیفته منم این شرطت رو قبول می کنم...

ادامه دارد..

شما شرط من و می دوینید که دارید میبرید و می دوزید؟ (حالا می دونستم که فهمیده چی میگما اما می خواستم مطمئن شم که بعدا نگه منظورش چیز دیگه بود))))

سورن: بله می دونم خانم من رمانم زیاد می خونم مثل اینکه شما هم علاقه خاصی دارید زندگیتون و از رو یکی از رمانا شروع کنید... همخونه چطوره؟ نه من همخونه رو نمیپرسندم من عشق دردنگ...

حرفیش و قطع کرد کلافه دست کشید تو موهاش خدایا یعنی چی عشق دردنگ عشق دردنگ چی؟ نکنه مثل اون می خواد من و زجرم بدنه نه بابا بهش نمیاد آخه دکتر مملکت که اینجوری نمیشه...

من: باشه پس میرم بیرون مگم جوابم نه و تمام غر زدنashون و مجلسای خاستگاری بعدی رو به جون می خرم بزارین واضح بگم تنها شرط من اینه که اتاق خوابای جدا داشته باشیو همین و بس... پا شدم برم...

سورن: بیا بشین کله شق ترا تو نیست آخه تو کی هستی؟ من به وجود تو نیاز ن...
دوباره حرفیش و قطع کرد بیخیال بزار هر چی می خواد بگه...

سورن: باشه قبول...

من: باید بنویسی...

سورن: مگه بچه بازیه؟ آخه چی و بنویسم؟

من: پاشدم از تو کمد مامانم کاغذ و خودکار استامبر ورداشتم آوردم نوشتیم که اینجانب جای اسمش و خالی گذاشتیم و بقیه چزا رو هم نوشتیم مضمون نامه این بود با اینکه زن عقدیمه و با هم یه جا زندگی می کنیم در صورت عدم تمکین خانم هیچ حق و شکایتی نداره حتی گرفتن زن

دیگه(آخه من نمی خواه هم اینا تحمل کنم) البته همه اینا تا مدت 2 سال و بعد می تونیم جدا شیم...

اونم با یه حالت چشم غره به من نگاه کرد منم به رو خودم نیاوردم اما می تونستم نگاه های خمصانش رو درک کنم بعد از اینکه انگشت زد و امضا کرد... من نامه رو تو جیب شلوارم جاسازی کردم و رفتیم بیرون...

((((سورن اون نامه رو امضا کرد اما نوشناز قصه ما خبر نداشت که سورنم می خواست با دختر قسمون صحبت کنه همه چی کنسل شه اما وقتی کله شقی و یه دنده بودن و غرور نوشناز و دید جری تر شد و تصمیم گرفت یک کمکی اذیتش کنه، تو دلشم گفت هه 2 سال دقت که دادم طلاقت میدم خانم به سال نمی کشه، فک کرده کیه منم به زور بابام اینجام، تا حالا کل دوست دخترام با هم نازشون انقدر نشده بود....))))

آقای صالحی: چه عجب دیگه می خواستیم بیاییم بینیم چی میگید اینهمه طول کشید...

سورن: من و نوشناز خانم نظرمون مثبت و هیچکدامون احتیاج به مدت زمان بیشتری برای فکر کردن نداریم و ازتون می خواییم هر چی زودتر همه چی تموم شه...

من: با ناباوردی بهش نگاه کردم و اسه اولین بار تو چهرش ، چهره این پسر معصوم بود ام چشاشم نمی دونم چشash چی میگفت... دوبار برگشتم سمت جمع و رفتم نشستم...

مامانم یه چشم غره بهم رفت می دونم چرا از عجلم خوشش نیومد اما بابام با خنده گفت ما چند ماه داریم نوشناز و راضی می کنیم که تو فقط به عنوان یه مهمون ساده بیای اینجا و یکم با هم حرف بزنید اونوقت تو تو این یه ساعت و نیم چی بهش گفتی که راضی شد؟؟

سورن: من همه شرطاشون رو قبول کردم...

دیگه بماند بابا هر چی اصرار کرد سورن شرطای من و نگفت... اونشب با شادی و خنده همه اطرافیان به جز من گذشت حتی سورن انگار که سبک شده بود انگار احساس غرور می کرد که از من بله رو گرفت اما اصلا نگام نمی کرد انقدر بیخیال بود و نسبت بهم بی توجه بود که من راحت یه دل سیر نگاش کردم حالا دارم واسه شبنم تعریف می کنم شما هم میفهمید چطوریه...

قرار شد فردا صبح سورن ببیاد دنبالم برای آزمایش دادن و خرید و اینطور چیزا... همه کارا رو سپرده شده به خودمون حتی گرفتن سالن و ... چون بابا حتما باید میرفت سفر کاری ماماانا هم گفتن مسئولیت چیدن سفره عقد و خرید مدرنترین وسائل و پیدا کردن بهترین آرایشگر با او... آقای صالحی هم مثل همیشه دم بابا تشریف دارن(ای بیتریت آدم پشت سر پدر ششوهرش ازین حرفه میزنه؟)))

تا دو هفته دیگه عروسیمه یعنی عقد و عروسی با هم دیگه حسابی سرمون شلوغه.. من نمی خواهم همه چی ساده باشه شاید دیگه تو عمرم اردواج نکردم... برم به شبنم زنگ بزنم... به اونم خبر بدم...نه بزار صبح قبل از رفتن آزمایشگاه بهش می گم...

شبنم: سلام بزرگوله پا دیدم صدا میاد نگو تویی داری میای بابا اون زنگوله رو درار آبرومون و بردی... اول صبی خجالتم نمی کشه که

من: شبنم اذیت نکن حوصله ندارما... زنگ زدم فقط بہت بگم چی شد؟

شبنم: اوووووووو توام خوب بگو بینم چی شده... چرا ناراحتی؟ بد خواه مدخواه داری بزنم فکش و بیارم پایین؟؟

من: با خنده گفتم: و||||| ای از دست تو نه شبنم جان نه دوست عزیزم... فقط خواستم بگم لباسی کادو واسه سر عقدی چیزی می خوای زودتر آماده کن که تا دو هفته دیگه عقدمه دو روز بعدشم علوسی(عروسی)

شبنم: جدی؟؟

من: چتنی نه موشکی...

شبنم: اُلَّا... راه افتادی... چی شد که یس دادی؟

من: منظورت اینه که چی شد بععله دادم؟ هیچی دیگه آقا قبول کردن کارای خاک تو سری انجام ندیم اثر انگشت و امضا هم دادن منم گفتم چون اتاق خوابامون جداست و اسرار داری حتما...

شبنم: اونم یه پاش میلنگه ها شاید مرد نیست من که دخترم تو رو میبینم فکر می کنم کیکی دلم می خواد انگشتیم و بکنم...

من: حرفش و قطع کردم گفتم هوی هوی بیتریت کن ایت(کن ایت : یه اصطلاح انگلیسی به این معنی که بیندش یعنی دهنن و بند...)

شبنم : خودت بیندش پرو می خواشتیم بگم انگشتیم و بکنم تو کیک بی ادب منحرف...

من: آره تو که راست می گی شبینم گوشی زنگ می خوره فکر کنم این پسرست آره شمارش و
دیروز داد یادم رفت سیو کنم همین بود کار نداری؟؟

شبینم: نه عزیزم خوشحال شدم ایشالله یه روز زنگ می زنی میگی کل زندگیت و می دونه بہت
و اینکه بی گناهی اعتقاد داره...

من: شبینم مامانت سر تو چی خورد؟ باید تخم مرغ بیندن به فکت آخرم قطع کرد...

شبینم: خاک تو سر من که واسه تو آرزوی خوشبختی میکنم

من: وای شبینم دوباره زنگ زد مرسی خوب ببخشید کار نداری:

شبینم: نه برو انقدرم هول نشو مرد وفا نداره... در ضمن از قیافشم بهم نگفتیا...

من: بیا دوباره قطع شد بابا این او مده دنبالم برم واسه آزمایش بعدا بہت می گم اما جدا از
قیافش عاشق هیکلشم از هموناست که من و تو دوست داریم خدا حافظ... منتظر نشدم حرف
بزنه چون دوباره فکش گرم میشد و قطع کردم رفتم پایین...

ادامه دارد...

قسمت دهم

سلام... صبح بخیر...

من: سلام، صبح شما هم بخیر... ببخشید داشتم با دوستم صحبت می کردم ...

سورن: خواهش می کنم گفتی داری میریم برای آزمایش؟

من: بله گفتم خیلی هم خوشحال شد...

سورن: ازامضایی که از من گرفتین خبر داره؟

من: بله... از همه زندگیم خبر داره خیلی هم دوستش دارم...

سورن: چه خوب خوش به حالت...

من: خوب آزمایشگاه کجاست؟

سورن: 5 دقیقه دیگه میرسیم فقط دوستم فکر می کنه واقعا دارم ازدواج می کن جلوش حرفی از نامه و اینا نزبا...

من: نه حواسم هست...

...

....

.....

من بمیرم همچین کاری نمی کنم!! که چی خاک تو سرم خوب برای اعتیاد نمیشه آزمایش خون گرفت شلوارم و چه جوری جلو اون مامورشون بکشم پایین؟

پرستار: خانم همینی که هست ؟ قانون اینه می دونید چند نفر ما رو همینجور گول زدن در ضمن ما که نگاهتون نمی کیم...

من: خانم دستشوییاتون که در نداره مامورتونم که وايساده اصلا می دونید چیه من تا آخر عمرمم مجرد باشم بترسم یا حالا هر چی ازدواج نمی کنم... خوش باشین با این قانوناتون خدا حافظ...

می بینید تروخدا می گن جلو خودمون باید آزمایش بدبد که نکنه یه وقت مهتمد باشم و واسه گول زدنشون واسه کس دیگر و بزیم تو لیوان آزمایش بدیختی نیس؟؟

رفتم بیرون منتظر سورن وايسادم... او مد بیرون گفت چی شد تموم شد؟ چهرم و نگاه کرد گفت چرا گریه می کنی اخمات چرا تو همه؟ اینکارا واسه سر سفره عقد؟

گریم شدت گرفت یه دستم و مالیدم رو چشام گفتم من آزمایش نمی دم من اصلا نمی خواهم ازدواج کنم... تر و خدا....

سورن: مگه چیزی شده کسی چیزی گفته؟

من: دستشوییاوشون در نداره...
...

سورن خندید و گفت واسه همین آبغوره گرفتی؟ خوب خوبه که منم با همین شرایط آزمایش
دادم... تازه بدتر...

من: یکم خجالت کشیدم... گفتم اما من بمیرم اینجوری آزمایش نمی دم من که مهتم نیتم یا
بیخیال همه چی شو یا با این دوستت صحبت کن من و بفرستن یه دستشویی که در داره...

سورن: خوب بیا برم تو ببینم چه میشه کرد...

خلاصه آزمایشمونم با کلی مکافات دادیم و او مدیم بیرون... محضر واسه دو هفته آینده یعنی
چهار شنبه رفتم که وقت گرفتیم که بیاد خونه واسه خوندن خطبه... بعدم خریدای عروس و
اینطور چیزا ناهارم بیرون خوردیم... بعد دوباره خرید شروع شد خداییش سخته همه خریدا تو یه
روز باشه... لباس عقدم و خریدیم اما لباس عروسیم و کل لباسی سورن و حلقه ها موند... نگید
پس چی خریدیم؟ کیف و کفش و لوازم آراییش و لباس بیرون و لباس خوابم و لباس عقدم و چیزای
دیگه... حالا ساعت 6 شده دارم می رم خونه سورن و ببینم...

خونه خالیه خالی بود تا نقاشیش تموم شده خونه شیکی بود اندازش متوسط بود فکر کنم
حدودا 140 متری میشد سه خواب داشت و یه پذیرایی که اندازش واسه ما و خانوادمون
متناسب بود... حالا از فردا جدا از خریدای موnde باید برم دنیال جهیزیه... چه جهیزیه ایم بشه تو
دو هفته از سوزن تا سرویس چوب باید بخرم... چیزی ازم نمی مونه... حالا جهیزیه رو خوبه با این
پسره نمی رم مامانم که خودش و معاف می کنه خیلی باهام راه بیاد واسه خرید وسائل
آشپزخونه، با شبنم می رم دیگه...

ادامه دارد...

قسمت یازدهم

و|||||ای بچه ها لباس عروسم انقدر ناز که حد و حساب نداره خیلی خوشمله... سروپس طلامم خیلی خوشگل و خوردنیه... البته من نگفتم و سورن گفت سلیقم خوردنیه... با این پسر سورن رفتیم واسه کت و شلوارش من نظر ندادم او نم بهم گفت بی لیاقت منم از مغازه که او مدیم بیرون هر چی وسیله بود گذاشتمن رو زمین الانم دارم بر می گردم خونه... بچه پررو داره شروع می کنه... اصلا حوصله کل کل باهاش رو ندارم...

رسیدم خونه برم یه کم بخوابم که حسابی خسته ام...

نوشابه بلند شو.... نوشابه خانم ای خدا پاشو دیگه...

من: و||ای بابا از دست شما من نوشنازم نوش ناز... افتاد؟

بابا: نه عزیزم گیر کرده...

من: بابا آخه مدام آدمی با کسی که تازه از خواب بیدار شده اینجوری شو خوبی می کنه خواهش می کنم اذیت نکن یکم بخوابم غروب می خوام برم با شبنم واسه خرید خونه...

بابا: پاشو ساعت 4 بعد از ظهره...

سیخ نشستم

من: چرا اینجوری بلند میشی ترسیدم...

بعد لیوان آبی که دستیش بود رو ریخت روم که باعث شد به انفجار برسم و یه جیغ خیلی خیلی بلند بزنم بایام(واقعا داشتم گونی گونی دق می خوردم) بلند شد و گفت بیخشید خوب این و آوردم بیدار نشدی بریزم روت اما از شانسم زود بیدار شدی...

همون موقع مامانم و پشت سرش سورن که نمی دونم خونه ما چکار می کرد او مدن تو... با هم گفتن: چی شده؟

من: شما کجا بفرمایید تو دم در بد...

سورن رفت بیرون...

من: بابا به خدا یه بار دیگه شوخي بیجا کنی خودم و از دستت می کشم... نمی گی آب تکری
میریزی روم سکته میکنم...

بابا: بادمجون بم آفت نداره تو هیچیت نمیشه... اون نیش مارتم درست کن بیتریبت...

من: نیش مار چیه؟

مامان: با یه چشم غره گفت اون زبون درازته...

بعدم رفتن بیرون...

لباسا م و درست کردم و صورتم و شستم یکم آرایش کردم به شبندم زنگ زدم گفتم 5.30 کجا
ببینمش بعدم رفتم پایین از بابا خداحافظی کردم آخه قرار بود بره مسافرت 1 روز مونده به عقدم
میومد... داشتم میومد بیرون

سورن: نوشنازخانم صبر کنید من میرسونمتو...

من: ممنون خودم می رم دوستم میاد سر خیابون دنبالم... ماشین داره...

سورن: باشه تا سر خیابون می رسونمتو بعدم رفت بیرون....

من: یه پوفی کردم و رفتم نشستم عقب...

سورن: مگه من راننده شخصیتم؟ بیا جلو بشین...

من: ببین الان دوستم ببینه تا چندیدن سال بعدم سر به سرم میزاره از خدام بوده راه بیفت تر و
خداد... من که اصرار نداشتمن من و برسونید اصلا خودم میرم...

سورن: لعنتی... بشین میرسونمت... من سُرنگ سُرنگ آبرو جمع می کنم شما تپه تپه خالی
کن!!! اون از صبحتون تو پاسا اینم از الان...

من: لطفا راجع بهش صحبت نکنید...

سر خیابون پیادم کرد اما نرفت منم رفتم اونور خیابون و سر قرار منتظر شدم... دو دقیقه بعد
شبندم زنگ زد و گفت که داداششم میاد که همراهمون باشه واسه خرید یه مرد باشه بهتره،
اشکال که نداره؟

من: نه چه اشکالی عزیزم رحمت می کشن...

شبندم: باشه تا 5 دقیقه دیگه اونجاییم...

من: باشه...

دوباره گوشی زنگ خورد سورن بود...

من: بفرما...

سورن: چی شد نمیاد؟

من: نخیر میاد فقط زنگ زده بود بگه همراش کسی میاد که یه وقت ناراحت نشم... اگه میبینی تا الانم نیومده به خاطر اینکه من زودتر اودمد سر قرار تو همین حین شبنم اینا هم رسیدن داداشش رانندگی می کرد... منم دیگه اصلا یادم رفت از سورن خداحافظی کنم همینجوری قطع کردم... من و داداش شبنم خیلی با هم جویرم قبل از اینکه شبنم و بینم تو آموزشگاهی که کلاس بازیگری میرفتم با هم همکلاس بودیم اما همین دو ماه پیش که یه بار اوmd دنبال شبنم فهمیدم خواهر برادرن... شایان پیاده شد و اوmd بهم دست داد با شبنم رو بوسی کردیم شایان نمی دونم رو مقنעם چی دید که اون و ورداشت و باعث شد فیس تو فیس شیم همین موقعه صدای جیغ لاستیکای یه ماشین اوmd که همه برگشتیم دیدیم سورن با یه حالت عصبی دور زد و رفت... اونا که نمی دونستن اون کیه به کلمه دیوونه اکتفا کردن اما من که می دونستم به روی خودم نیاوردم که این پسر دیوونه قراره بشه شوهرم... خلاصه سوار شدم و رفتیم برای خرید...

ادامه دارد....

قسمت دوازدهم...

برای سه اتاق خواب وسیله های لازم خریداری شد... برای حفظ ظاهر یه اتاق خواب تخت دو نفره داره... 2 تا خواب دیگه هم که با سرویس یه نفره دکور میشه... سرویس خواب دو نفره رنگ قرمز شد) دخترایی که می خوان ازدواج کن بدونید بهترین رنگ برای اتاق خواب دو نفرتون رنگ قرمز و چراغ خوابای صورتی و قرمز از هر لحظی بهترین رنگه!!!) اون اتاقام یکی با رنگ آبی و یکی دیگه با رنگ سبز تزئین میشه البته... تخت و اینا و تمام وسائل چوبیش فردا ظهر میرسه در خونه سورن که خودشم باشه برای کمک رو تختی واينطور چيزا رو هم بردیم خونه آخه بهم کلید

داده بود... سرویس چوب پذیرایی هم انتخاب شد اون پس فردا ظهر میرسه به قیه وسائل لازم هم خریدم حتی بلور و کریستال برای تو دکورم... فقط مونده وسائل برقی آشپزخونه و خورده ریزاش... تا حالا شده بود یه روز نصف بیشتر جهیزیه رو بخرید؟ خودمم باورم نمیشه... الانم ساعت 11 داریم میریم برای شام خیلی هم گشنمه از ساعت 5 تا حالا فقط یه ذرت مکزیکی خوردم هر چند اونم سنگینه اما ذرت در اصل ضعف میاره...!!!

....
....
.....
.....

خوب خوب دیگه واستون نگم واسه آشپزخونه چی خریدم همینقدر بدونید که ست وسیله هام مشکی و طوسیه و فوق العاده شیک و قشنگ... و همه چی چیده شده... دو روز دیگه هم که جشن عقدمه... از فردا میرم آرایشگاه برای پاکسازی پوست و اینطور چیزا آخه من می گم پوستم صاف این کارا یعنی چی؟ پس فردا هم میگن آرایشگرش عجب آرایشگری بوده نمی گن که باب طرف خودش قشنگ بود یا اصلا زشت بود... بیخیال می ریم بینیم چه می کنه این آرایشگر... راستی راستی داشت یادم میرفت شبئنم با من میاد آرایشگاه...

....
....
.....
.....

من تا حالا عروس به قشنگی شما نداشم ماشالله
من: مرسی نظر لطفتونه پس کمتر آرایشم کنید که حداقل عقد و عروسی یه فرقی با هم داشته باشن...

آرایشگر: نترس دختر تغییر می کنی...

شبئنم: آره باب تو مثل آفتاب پرست هر روز یه رنگ میشی...

من: بی ادب...

شبئنم: واه واه... خدا به دور مردم عروس میشن چه خودشون و می گیرن اونجوری چشم غره نرو الان قرنیه چشمات میفته بیرون به تو نیومده ازت تعریف کنم...

من: از دست تو شبئنم

آرایشگر: دوستتون خیلی شوخ تشریف دارن خواهر من انقدر خندید نصف شکمش آب شد...

شینم: واقعا اصلا مشخص نیست پس من اگه روزی یه ساعت بیام اینجا 10 روز بیام خواهerton
100 کیلویی کم می کنه...

آرایشگر: نه دیگه اینقدام نیست فکر کنم 103 کیلو باشه

شینم: WWWWWWWWW... پس اینقدا نیست اونقداست...

من: شینم... ببخشیدا دوست من شیرین عقل...

شینم: حیف که امروز عقدته و گناه داری والا میزدم فکت و مرخص میکردم...

من: باشه شما، شما رو ناراحت نکن... ببخشید...

شینم: مخلصیم...

من: باش تا بگذره دختر مگه من به تو نگفتم دیگه نگو مخلصیم... لیس به انگلیسی معنی کمتر و منفی داره حالا تو هی بگو مخلصیم و هی مهر اینکه مخنداری رو بزن رو پیشونیت...

شینم: اصلا من برم بیرون ببینم چه خبره... شما هم موی این و زود تر درست کنید والا حوصلتون سر میره ها...

من: همون برم بیرون بهتره...

...

.....

.....

آقا داماد اومند...

شینم: ببین شایانم اومند دنبالم تو برو ما پشت سرتون میاییم...

رفتم بالا اومنم کت اسپرت پوشیده بود با شلوار جین از حق نگذربم بهشم میومد... یکم نگام کرد بعد تازه یادش افتاد در ماشین و برآم باز کنه اومند بشینم که شایان گفت:

شایان: نوشناز...

من: دوباره سرم و بر گردوندم گفتم بله...

شایان: ببین من نمی تونم سر عقدتون باشم شینم جای من هست...

من: هر گلی یه بوبی داره بی تو صفائی نداره...

شایان: ممنون لطف داری اما باید برم کاری پیش اومند بعد یه جعبهه داد بهم و به سورن دست داد و خداحفظی کرد سورنم یه خداحافظ گفت و سوار شدیم تو ماشین سورن بود که سکوت رو شکستک

سورن: شنیده بودم اینروزا دخترای خیلی تغییر میکنن اما خوب تو خیلی ساده و معمولی هستی
یه دلیلش شاید واسه اینکه ابروهات و از قبلم برداشته بودی بیچاره آرایشگرت الان همه میگن
کار اون خوب نیست قشنگ نشدی...

من: داشت حرص من و در می آورد درست خودم خاسته بودم مليح آرایش بشم اما می
دونستم انقدری هستم که تعریف و تمجید داشته باشم به خصوص با این لبای نقره ای و آرایش
چشمم که واقعاً آدم زشتم خوشگل می کنه هیچی نگفتم به قول شبئم جواب پیشی زشته
سر کوچه خاموشیه... (شبئم به پسرایی که حرصش رو در میارن میگه پیشی زشت سر کوچه)
رسیدیم جشن تو خونه خودمون بود همه رو هم جا میداد خونمون دوبلکس نیت ولی یه زیر زمین
مسکونی حدوداً 80 متری میشه پایین هست که اون رو درست کردیم واسه مردونه جدا باشه
خانما راحت ترن آخر سر قاطی میشه...

...

.....

نمی دونم سر عقد حواسم به دعا خوندنم باشه یا اینکارای شبئم...

عاقد عروس خانم برای بار دوم میپرسم آیا بنده وکیلم آقای سورن و بقیه چیزا ...

شبئم: عروس رفته گل بچینه شهرداری گرفتیش...

همه خندهید...

عاقد: برای بار سوم...

شبئم: عروس میگه کیسه مادر شوهر پدر شوهرم سفتة... به عبارتی عروس زیر لفظی می
خواهد... خلاصه زی لفظیمونمگرفتیم... ور برای بار آخر که خطبه رو خوند گفتم...

من: با توكل به خدا و با اجازه پدر و مادرم بله...

و کل شبئم و دست و سوت و همه چی با هم قاطی شد...

خلاصه اینجوری شد که من شدم زن رسمی آقای سورن صالحی حالا فقط مونده عروسیمون که
یکم استراحت کنم این مدت حسابی خسته شدم حالا دو روز دیگه مونده تو عروسیم...

قسمت سیزدهم

سلام کردم مات چی شدی... آقا سورن کجایی...
سورن: هیچی ... اندفعه قشنگتر شده باز بهتره...
من: بله از مات موندنتون فهمیدم...
سورن: منظور؟

من: منظور خاصی ندارم نشستم و سورنم نشست... (راستنی تا یادم نرفته بگم من حنابندون داشتم که آخرشم که قرار بود من و آقا داماد حنا بزاریم کف دست همیگه... این شبینم انقدر گفت دوماد عروس و بیوس که سورنم نه گذاشت نه برداشت جلو همه اینهمه لپ و گذاشت کنار یه ماج گنده از لبام کرد که جیغ همه دختر پسرا درومد... (اینم یه خاطر تلخ و شیرین از حنابندونم...)

رسیدیم تالار و همه مراسمات طبق روال خودش گذشت... من با این رسماشون خود خوری کردم... آخه بگو این وسط تانگو رقصیدنتون چی بود چقدرم که من بلدم یه غلطی کردم به مامان سورن قبلنا گفته بودم کلاس رفتم که امشب گیر دادن سورنم بلده باید تانگو برقصید...

آخر شب شد دیگه بعد از کلی گشت و گزار و در آخر قال گذاشتن همه... الانم خونه خودمونیم...

رفت تو اتاقش من برم لباسام و عوض کنم اتاقی که تخت دو نفره داره واسه من و اتاقی که سرویسیش آبیه واسه سورن...

برم حموم این آرایش و که مثل کنه چسبیده بهم بشورم بعدم بگیرم بخوابم... از حموم او مدم داشتم لباس می پوشیدم که یهو در اتام باز شد که باعث شد من یه جیغ تقریبا بلند بکشم شانس آوردم حولم هنوز تنم بود زود پیچیدمش دور خودم...

من: چیه چته؟ این چه طرز اومدن داخل اتاق؟ الان دیگه می خوان برن تو طویله هم در میزن...
سورن: ببخشید حواسم نبود یعنی بودا فکر کردم هنوز حموی... بعدم اونجور جیغ بکشی همه می دونن ما تازه عروس و دامادیم یه وقت یکی بشنوه همه چی رو به یه چیز ربط نمیده اونم اتفاقات شیرین شب اول عروسیه...

من: برو بیرون بی ادب... داشت میرفت گفتم حالا چه کار داشتی...

سورن: حواس نمی زاری که خواستم بگم یکی دو دست لباسام و که بدردم نمی خورد گذاشت
رو تخت صبح که رفتم بی زحمت بزار اتاق خودت که کسی اومد اگه دقت کرد نفهمه جداییم...

من: باشه، راستی اینم ببر...

سورن: چی؟

من: کپی از اون برگه ای که امضاش کردی که هر وقت یادت رفت یه نگاه بهش بندازی...

برگه رو از دستم کشید و یه چشم غره بهم رفت و بعدم تشریف برم اتاق خودشون منم در و
قفل کردم که بخوابم به این اعتقادی نیست... از فردا هم که خودم دانشگاه دارم دو سه
هفتست نرفتم خودم می دونم از یکی از درسا حذف شدم اما برم به کمک شبکه رو
میرسونم...

.....

.....

ساعت زنگ زد یعنی 7 صبح شده پاشم صحونه آماده کنم سورنم می خواهد سرکار ازین زنا
که واسه شوهرشون صحونه آماده نمی کن متنفرم... بعدم که شوهرشون میره واسه اراضی
خودش و کمبود محبتیش سراغ دخترای دیگه زن گریه می کنه که چی من که چیزی برash کم
نداشته بودم... یکی از صحونه آماده نکردم بدم ممیاد یکی از اینکه زن جلو شوهرش مثل
کلفت آماده شه، به نظرم زنا باید جلو شوهراشون بهترین و جذاب ترین لباساشون و بیوشن به
خصوص که مردا تنوع طلبی، البته خیلی هستن می گن ارزش نداره که جلو شوهرم لباسای متنوع
بیوشم و ازین جور چیزا به نظرم اونجور اشخاص زندگیشون و دوست ندارن و ارزش زندگیشون و
میارن پایین...اما... من با همه اون زنا فرق می کنم اگه الان برash صحونه آماده کنم فکر می
کنه عاشقش شدم... خوب، خوب میرم صحونه واسه خودم آماده می کنم سرو صدا زیادمی
کنم که بیاد بیرون منم به روی خودم نمیارم آماده میشم میرم اینجوری دیگه اون باید جمع کنه
زنگی مشترک یعنی همین دخترای عزیز من میریزم تو جمع می کنی یا بر عکس... لباسام
سعی می کنم پوشیده ولی متنوع باشه...

خلاصه آماده شدم تمام کارامم انجام دادم انقدر سر و صدا کردم که همین نشیستم واسه
صحونه اونم اتو کشیده و کت شلوار پوشیده حاضر شد....

سورن: تا حالا صحونه آماده نکرده بودی؟ اولین بارت بود؟

من: نه چطور؟

سورن خیلی ناشیانه بود... من که از تو زودتر بیدار بودم یعنی صدای زنگ گوشیت که او مدد بیدار شدم اما فکر کنم همسایه دو تا خونه اینوری و اونوری رو هم زحمت بیدار شدنشون و کشیدی...

من: خوابم میومد متاسفم... من باید برم جمع کردن میز با شما...

سورن: باشه مراقب باش...

من: خدا حافظ... نگاه کن ترو خدا بیشعور بی غیرت نمی گه بیا من برسونمت... حالا شوهرم نیستی همخونم که هستی همخونه ام همخونه های قدیم...

ادامه دارد....

قسمت چهاردهم

رسیدم خونه ساعت 6 شد... سورن هم که نیست... واکنه باید یه چیز واسه شام درست کنم نمی گم خونه بابام ازین کارا نمی کردم اما خوب مسئولیتش که با من نبوده و ای چند تا میس کال از مامانم داشتم خونه هم زنگ زده مادر شوهرم که زنگ زده... نس چرا نفهمیدم... بزار یه زنگ بزنم...

سلام مامان جونم...

مامان: سلام دختر معلومه تو کجایی؟ می دونی چقدر نگران شدم سورنم که موبایلش جواب نمی ده...

من: مامان نگرانی نداره من دیگه بزرگ شدم انقدر که شوهرم دادین من از صبح که دانشگاه بودم همین الان او مدم هنوز لباسام را در نیاوردم... سورنم صبح بیمارستان بود بعدم فکر کنم میره مطلب

مامان: آخه دختر آدم روز اول ازدواجش میره بیرون؟ نمی گی ضعف می کنی؟ کمر درد می گیری؟ چشمت میزن ...

دیدم نه اگه بخواهم بزارم مامان ادامه بده الان وارد جزئیات میشه... گفتم مامان مامان جان ادامه نده ما که کاری نکردیم...

مامان: وا... چه صبر ایوب داره این پسره...

من: مامان ترو خدا بس کن زسته... دیشب هر دو خسته بودیم... بعدم روانشناسا هم کار ما رو تایید می کن به نظر اونام شب اول ازدواج رابطه نباشه بهتره چون ممکنه به خاطر خستگی روزی که داشتیم... و تمام استرساش و اینطور چیزا در آینده و روزای بعدی زندگی مشکل ساز شه... حتی تو بعضی موارد باعث افسردگی به خصوص افسردگی زن میشه...

مامان: از کی تا حالا روانشناس شدی؟ چه حرف... خودتون می دونید ...

من: می دونید که من بیشتر ساعت روزم و اینترنت می گزرونم اینارم تو مطلبای روانشناسی خوندم... بله که خودمون می دونیم و اینکه مامان ازت خواهش می کنم دیگه هیچ وقت با من راجع به این مسائل حرف نزن... بابا کجاست؟

مامان: رفته بیرون و اسه شام کالباس بخره...

من: وا! منم نمی دونم چی درست کنم...

مامان: تو یخچالت همبرگر هست همون و ساندویچ کن...

من: باشه مامان جان کاری نداری؟ برم الان دیگه سورنم میاد خونه...

مامان: نه مامانم خدا حافظ مراقب خودت باش...

من: خدا حافظ لباسام و در اوردم و یه آهنگ گذاشتم و مشغول شام درست کردن شدم خودمم
باهاش می خوندم... هر چند راجع به عشق و عاشقی بود اما خوب فقط عاشقا نباید گوش بدن
که:

به خیالم که تو دنیا واسه تو عزیزترینم
آسمونها زیر پامه اگه با تو رو زمینم
به خیالم که تو با من یه همیشه آشنایی
به خیالم که تو با من دیگه از همه جدایی
من هنوزم نگرانم که تو حرفام و ندونی
این دیگه یه التماس من می خوام بیای بمونی...

من و تو چه بی کسیم وقتی تکیمون به باده
بد و خوب زندگی من و دست گریه داده
ای عزیز هم قبیله با تو از یه سرزمنیم
تا به فردای دوباره با تو هم قسم ترینم
من هنوزم نگرانم که تو حرفام و ندونی
این دیگه یه التماسه من می خوام بیای بمونی...

بدو خوبیمون یکی بود دست تو تو دست من بود

خواهش هر نفسم با تو هم‌صد[[[شدن بود
با تو هم قصه‌ی دردم هم صدا ترا از همیشه
دو تا هم خون قدیمی از یه خاکیم و یه ریشه
من هنوز منگرانم که تو حرفام و ندونی
این دیگه یه التماسه من می‌خوام بیای بمونی...
من هنوزم نگرانم که تو حرفام و ندونی
این دیگه یه التماسه من می‌خوام بیای بمونی...

یهو صدای آهنگ قطع شد و صدای دست زدن اوید... ترسیدم یعنی قلبم یهو خالش شد اما
موقعیتم و حفظ کردم برگشتم سمت صدای دست که می‌دونستم سورن

من: خوب بود زنگ میزدید یا حداقل اینجوری کسی و غافلگیر نکنی...

سورن: سلام... واقعاً صدای فوق العاده‌ای داری صدای داریوش تو صدات گم شده بود...

من: داریوش بت تمام دختر پسراست یاد بگیر با کسی مقایسه نکنی...
سورن: اوه بله حتما... می‌گم می‌دونی آدمای عاشق داریوش گوش میدن... عاشقی بد دردیه
نه؟

سورن: می‌دونی چیه بر عکس تیپ و قیافت که امروزی و مثلاً با فکر و تحصیلکرده به نظر
میرسی طرز فکرت بر عکسشه... آدمای قدیم که بی‌سواد بودن این طور فکر می‌کردن
متاسفم و است... غذا آمادست می‌تونی بخوری از فردا هم نوبتی غذا می‌بینم من عادت ندارم
غذای بیرون بخورم پس نوبت هر کی که شد حق اینکه از بیرون غذا بیاره نداره...

ادامه دارد...

قسمت پانزدهم

الان یه ماه و نیم از ازدواجم می گذره همه چیز همونجوره که می خواستم اما روز به روز منزوی تر میشم... سورن یه روز هست دو روز نیست... امروز جماعت مامانم واسه شام پا گشامون کرده بلخره بعد از یک ماه و نیم بهونه آوردن و اینکه ماه عسلیم و غیره مامان موفق شد امشب دعویتمون کنه... این پسره دیشب که نیومدد خونه من دختر ترسویی نیستم تو این یه ماه هم برام عادی شده دیگه... اما نمی دونم چرا دیشب احساس میکردم یکی آروم در خونمون و میزنه... منم پتو رو تا رو سرم کشیدم و خوابیدم اما صبح زود بیدار شدم دیدم هنوزم نیومده... الانم زنگ زدم موبایلش ورداشته می گم الو کجایی شب مهمونیم قطع می که بیتریبیت...

...

.....

ناهارم و خوردم سورن خان هنوز تشریف نیاوردن...

...

ساعت 4 رفتم حموم او مدم موهامم خشک کردم اتوشم کشیدم... حالا هم دارم توزون نگاه می کنم... حوصلم خیلی سر رفته خودتون می دونید جمجمه ها حواش و جوش چقدر گرفتست... پاشم زنگ بزنم شبینم اون چکار می کنه...

بله؟

من: سلام آقا شایان، روز بخیر...

یکم مکث کرد و گفت:

شایان: سلام سلام خوب هستید؟ ببخشید اول شک داشتم شما باشین...

من: خواهش می کنم ممنون... شما خوبید؟ ببخشید مزاحمتون شدم شبینم هست؟

شایان: نه والا رفته خونه دختر خالم اینا... کار واجبی دارین شماره اونجا رو بدم؟

من: نه تنهام... یکم حوصلم سر رفته بود گفتم زنگ بزنم باهاش حرف بزنم می دونید که شبینم شوخه و طرز حرف زدنیش روحیم و عوض می کنه دلمم برash تنگ شده بود...

شایان: آها مگه آقا سورن نیستن؟

من: نه رفته بیمارستان شیفت منم که تنها اصلا دوست ندارم برم بیرون اصلا تنها میرم بیرون دلم میگیره دپرس میشم...

شایان: بله می شناسمتوں... اشکال نداره منم تنهام... دوستتونم که هستم زنگ بزنید اگه آقا سورن اجازه می ده میام دنبالتون برم بیرون...

من: واچ مرسی خیلی خوبه نه سورن مشکلی نداره... من الان آماده میشه فقط تا ساعت 8 باید خونه مامانم اینا باشم...

شایان: باشه خودم میرسونمتوں...

بعدم که خدا حافظی کردیم...

راستی یادم رفت بگم شایان هیچی از قضیه من نمی دونه... هه آقا سورن فکر کردی فقط خودت می تونی خوش بگذرونی... الان با آقا داداشم میرم بیرون دلتم بسوزه...

پاشدم یه یادداشت واسه سورن نوشتیم و چسبوندمش در اتفاقش، اینجوری نوشتیم:

سلام

من با شبنم اینا میرم بیرون خودم از اونور میام خونه مامان اینا شب اونجا دعویم... شما خیلی بیرون تشریف داشتیم منم حوصلم سر رفت یادمه تو نامه قید شده بود که تو این دوران الواتی کنار باشه.... به بابا اینا نمیگم دو روز و یکشب خونه نبودی زود بیا خونشون....خوش باشی بابای...

بعدم بهترین لباسام و انتخاب کردم... یه پالتو خز سفید تا زیر باستم یه بوت سفید مشکی تا زیر زانوم یه شلوار ای مشکی و کلاه خزی که با پالتوم سست بود برفم که اومنه بود تیپم قسنگ جلوه میداد یکم موهمامم کج ریختم که از زیر کلام بریزه بیرون...

راستی بزارید یکم از قیافم بگم... قدم 166 وزنم 61... نه اضافه ورن دارم نه بیش از حد لاغرم... پوستم گندمیه رو به تیرست البته خیلیا هم میگن سفیدم اما در اصل گندمیه... چشمام نه رنگ سیاهی شب نه آبی دریا... چشمام قهوه ایه مردک چشمام درشته که جذابیت صورتم و بیشتر می کنه چشام درشته و در عین درشتی کشیده ام هست حالت چشمام و دوست دارم... موهمامم خاکی-زیتونیه تیرست و بلندیشم تا پایین تر از شونه... به خاطر ورزشایم که می کردم هیکلم سفت و عضله ایه... (شنا و بسکت و بدنسازی)

.....
.....

سلام وا ممنون ببخشید مزاحمت شدم...

شايان: انقدر تعارف نکن گفتم که خودمم کلافه بودم...

یه کم تو خیابونا گشتم که من هوش باقالی زد به سرم از اونجایی که من فقط باقالیای پای کوه بهم مزه میده به پیشنهاد من رفتم پای کوه ماشین و بالای بالا پارک کردیم و شروع کردیم پیاده اومند به سمت پایین باقالی خریدیم داشتم می خوردم که یه وی چیز دیدم اگه گفتین چی وا آلو ترشای پای کوه که واقعا جگ سوزن و خوشمزه شایان نمی زاشت بخرم اما وقتی دید لبو لوچم «ویزون شد رفت خربی چون قهر بودم باقالیم و ریختم سطل آشغالی... دیدم شایان با من نیست فهمیدم رفته آلوچه بخره منم تصمیم گرفتم واسه اینکه اول واسم نخرید باهاش قهر کنم. آلوچه رو خرید آورد نگه داشت جلو چشام منم روم و کردم یه ور دیگه و با لب و لوچه ی آویزون گفتم نمی خوام اونم دوباره اومد سمتمن من بازم گفتم نمی خوام اتفاقا همچین صحنه ای تو

کلاسای بازیگریمون با شایان داشتیم واسه همینم هم اون ادامه میداد هم من حالا احساس می کردم خیلی جلب توجه می کنیما اما تجدید خاطرات بود اما خوب اونجا بحث آلوچه نبود بحث حلقه ازداج بود... خلاصه یه یه دوری زدم و ناز کردم دور آخر که او مدم بچرخک دیدم به به گل بود به سبزه نیز آراسته شد سورن با چشمای گرد گرد که یکم دیگه پیش میرفت چشمаш میوقتاد دست دو تا دختر کناریش داره من و نگاه می کنه...

ادامه دارد...

قسمت شانزدهم

نباید می زاشتم شایان بفهمه واسه همین برگشتم سمتیش که داشت از بازیمون لذت میبرد...

شایان: نوشناز جان نمی تونی برق چشات رو پنهون کنی بیا بخور دیگه

بعدم قاشق پر کرد از آلوچه و گرفت سمت دهنم هنوزم نگاه سورن و رو خودم حس می کردم منم با یه لبخند ژکوند آلوچه رو خوردم بعدم یه چشمک زدم به شایان گفتم خیلی ترش بعد گفتم میشه برمی یه جا دیگه اینجا تکراری شد...

شایان: تو که تنوع طلب نبودی؟

من: حالا شدم...

شایان: می گم فهمیدی این قضیه من و یاد چی انداخت/

من: همون قسمتی که کار کردانیش با خودت بود و ناز دختره رو می کشیدی که حلقت رو قبول کنه

شایان: آره آی گل گفتی ... می گم سورن بہت اجازه بازی می ده؟ می خوام یه فیلم کوتاه
واسه جشنواره بسازم...

من: آره سورن کاری به کارم نداره... خیلی بهم اعتماد داره...

دیگه رسیدیم به ماشین و سوار شدیم...

تو دلم یه جوری بود آخه بگو این چه کاری بود من کردم؟ الان کسی نمی دونه بابا ما دوستای همینجوریم فکر می کنن دوست پسر دوست دختریم مخصوصا با اون عشوه هایی که من او مدم خدایا رحم کن... خوبه نیومد جلو آبروم و ببره... وا مگه خودش و ندیدی با دو تا دختر به جان خودم عجق و حق بود یه مدلایی بودم نشد قشنگ ببینم اما به جان خودم موهای یکیشون نارنجی بود ازون نارنجی زشتا... بیخیال...

یه ماشین به سرعت از کنارمون رد شد که اتفاقا آقا سورن بود...

شایان: ماشینیه سورن نبود؟

من: نه سورن ماشینش دست یکی از دوستاشه ماشینمون شماره پلاکش فرق داره خودمم اول شک کردم اما بعد پلاک و نگاه کردم نبود...

شایان: خوب خانم کجا برم؟

من: امهممممم... نظرت با یه قلیون چیه؟

شايان: تو که اهل قلیون نبودی ؟

من: حالا که شدم...

(خودمم نمی دونستم چه کار می کنم آخه من عادت ندارم بیرون قلیون بکشم فقط و فقط با بابام... اما حالا... فکر می کردم یه روز با عشق زندگیم بیام بیرون ولی الان که نمی تونم عشقی داشته باشم... می تونم که مثل اون لذت ببرم. اونم عاشق من نیست بین چند تا دختر کنارشن از دیروزم که خونه نبود... من الان خطای نکردم که فقط با داداش بهترین دوستم که مثل دادا خودمم می مونه او مدم بیرون... اره همین... خدايا یعنی من دختر بدی هستم؟ خدايا اون خودش قبول کرده با من کاري نداشته باشه پس من زنش به حساب نمیام و اینکه بهش حقیقت و نگفتم خیانت نیست... باید یه کار کنم طلاقم بده هرچی زود تر بهتر...

شايان: نوشناز... نوشناز کجایی دو ساعت دارم با تو حرف مزنما...

من: ببخشید نفهمیدم چی گفتی... دوباره می گی؟

شايان: راجع بع موضوع همون فیلم جشنواره بود بیخیال بعدا بہت می گم... نظرت با سنگلچ چیه تا حالا اومدی؟

من: تو که می دونی من تا حالا سفره خونه بیرون نیومدم... اما از جاهای دنج و خلوت خوشم میاد...

شايان: پس بزن بريم من بهترین جاها رفتم اما هیچ جا اینجا نمیشه...

رفتن تو واقعا جای قشنگی بود 10 یا شایدم 12 تا پله می خورد میرفت پایین نورش خیلی کم بود نور سبز طبیعت با سبز فسفوری خیلی کم فضای آرامش بخشی درست کرده بود مخصوصا

با اون موسیقی ملایم ش وسط یه حالت حوض مانند بود که از رو چند حالت درخت مانند که از حوض او مده بودن بیرون آب رونمیشد دورشم چند تا میز بود بعد از کنار یه پله می خورد میرفت طبقه بالا که اونجا رستوران سنتی بود... ما همون طبقه یه گوشه دنجش نشستیم... نمی دونم با کی لج کردم من که همیشه یه طعم سبک میکشیدم اندفعه دوسيب آبالو سفارش دادم، و مثل همیشه نسکافه هم کنارش بود... دو تا تخت اونورترمون یه دختر پسر بودن که دختر داشت سیگار میکشید نمی دونم چرا هوس کردم واسه همین از شایان سیگار درخواست کردم که شایانم بعد از اینکه یکم نگام کرد، انگار داشت تو صورتم دقیق میشد که بینه چمه... پا شد رفت فکرکنم سیگار بیاره ... گرم بود... گرفته بودم انگار دستام بیخ بود اما از درون نمی دونم چم بود شاید منم می تونستم زندگی قشنگ داشته باشم بیخیال همه چی شدم بلند شدم پالتو م در آوردم از زیر یه بلوز آستین بلند تنم بود منی که جلو همه با تونیک بودم حالا یه همچین جایی انقدر راحت خودم و آزاد کرئم دیگه به هیچی فکر نکردم نشستم رو تخت و پالتو م و انداختم رو پام...

اومد نشست همون موقع هم سرویسمون رو آوردن اون قلیون و برداشت منم پاکت سیگار وبلند شدم سیگارو گذاشتیم رو لبم و با ذقال قلیون کام گرفتم تا روشن شه قبلا هم با مهناز سیگار کشیده بودم بلد بودم چکار کنم سیگارش زیاد سنگین نبود ازیم مادوکس شکلاتیا که واسه دختر سوسولاس بود...

شایان: چت شده؟ چرا اینجوری رفتار می کنی؟ تو نوشناز نیستی... حتی اون روی نوشنازم نمی تونه اینجوری باشه... چیزی شده واسم بگو من و مثل داداشت بدون

من: نه داداشم چیزی نشده خیالت جمع... بعدم سیگا رو خاموش کردم یکم قلیون کشیدم و خواستم من و برسونه خونه... قلیون واسم سنگین بود چون یه کم سرم سنگین شده بود...

شایان من و رسوند خونه مامان اینا و بعد از اینکه ازش تشکر کردم رفت... ماشین سورن دم در بود خوبه شایان ندیدا آخه گفت بودم امروز ماشین نداره... پس اینجاست...

قسمت هفدهم

چه زود رسیدا زنگ و زدم مامان باز کرد... رفتم داخل مامان رفته بود تو آشپزخونه بابا که رضایت نمی داد از بغلش بیام بیرون حقم داشت خودمم خیلی دلتنگ بودم فکر کنم نزدیک سه سالی میشد بغل ببابام نرفته بودم... با سورن یه حال و احوال معمولی داشتم بعدم مامان او مد بیرون و ماج و بوسه...

مامان: کجا یی تو دختر می دونی یه ما هه ندیدمت...

من: چکار کنم مامان جان امتحانا از یه طرف خونه زندگی بعدم مسافرتمون دیگه ببخشید به خذدا خونه مادر شششوهرمم هنوز نرفتیم..

مامان: بد مر میاد مثل بچه سوسولا میگی مادر شششوهرما... ببینم این چه عطیریه زدی؟ بوی سیگار میده

همینجوری دست تو دست بودیم نشستیم رو مبل کلام و در آوردم موہام و که به خاطر الکتریسیته همش سیخ شده بود صاف کردم مامان او مد جلو تر گفت دهنتم بوی سیگار میده ... سیگار کشیدی؟

سورن یه نفس بلند کشید و گفت:

سورن: مگه سیگاری بودی؟

من: نه مامان جان قلیون کشیدم... نخیر سورن جان من اهل قلیونم فقط با بابا می کشیدم اما امروز دیگه دوستم اصرار کرد منم به خاطر اون کشیدم ناراحت نشه...

سورن: آها

این حرف و از قصد زدم حرصش دراد... بابا و سورن رفتن شطرنج منم رفتم به مامان کمک کنم که نداشت گفتم پس یه کم میرم اتا قم تا وقت شام صدام نکنید... رفتم تو اتاق پالتوم و در آوردم رو تختم دراز کشیدم به همه چی فکر کردم به اینکه دارم همه رو گول میزنم... به اینکه می تونم زندگی خوبی با سورن داشته باشم اما اونم پسر همچین خوبی نیست تو این یه ماه فهمیدم چه از وقتی با من ازدواج کرده چه قبلیش اهل دختر بازی بوده بیشتر وقتا هم که خونه نیست... دوباره خودم جواب میدم که شاید اگه من درست برخورد می کردم پا بند زندگی میشد... خدایا یعنی من لیاقتیش رو ندارم... نه دارم... نوشناز اگه زندگیش یه کمم برات مهمه باید یه کار کنی

طلاقت بده... آره باید طلاقت بده... پاشدم خرضم و که خیلی دوسیش داشتم ورداشتم و رفتم
بیرون...

بابا بسه دیگه بیایید یه کم دور هم باشیم نوشنازم بابا بیا بشین پیشم انژی بگیرم آخر اشه داره
مات میشه... رفتم پیش بابا نشستم بابا داشت حرکت می کرد که گفتم صبر کنه چون اصلا
حوالیش نبود با اون حرکت سورن می تونه ماتش کنه گفتمن من به جات حرکت می دم

سورن: نه اصلا قبول نیس... اصلا...

بمن: باشه باشه... در گوش باب گفتمن چکار کنه که بابا انجام داد و گفت:

بابا: کیش و مات و بعدم خندید...

سورن: بله با جرزنی کیش و مات...

بعدم که شام خوردیم و با خنده و شوخی گذشت و یکمم نشستیم و سورن به بهونه اینکه فردا
کار داره بلند شد...

توراه سورن بود که سکوت و شکست:

سورن: سر کشی و قلدر بازیت واسه شوهرته؟ اونوقت ناز کردنت واسه دوست پسرت فکر نمی
کنی بر عکس کار انجا میدی؟

من: اون دوست پسرم نیست داداش شبینم من حوصلم سر رفته بود شبینم نبود شایان گفت
میاد دنیالم بریم بیرون همین...

سورن: شایان... شایان... بعد با داد گفت: من خر نیستم... اصلاً مهم نیست چه غلتی می کنی اما تا وقتی زن منی دست از جلف بازیات بردار... اون چه لباسی بود پوشیدی؟ ببین من و بی غیرت نکن مثل آدم بگرد... من ببابات نیستم هر کار کردی دست بکشم سرت بگم آفرینا... با من لج نکن لج کردن با من مثل بازی کردن با دم شیر...

من: آقای با حیا آقای با آبرو وقتی دو شب دوشب خونه نیستی انتظار داری بمونم تو خونه و پوشیدن خودم و تماشا کنم نخیر... چطور اینکه یه دختر اینورت باشه یه دختر اونورت بی آبرویی نیست؟ اما اینکه من با کسی که مثل داداشم می مونه برم بیرون بی آبرویی... در مورد لباسم کور که نبودی با چشم باز انتخاب کردی انقدر که هر چی هم گفتم قبول کردی... پس دیگه حق اظهار نظر نداری...

سورن: ببین دیگه از این جور لباسا نمی پوشی چون من میگم... من هرکار کنم با تو فرق دارم...

من: چه فرقی ها؟ لابد چون پسری آره؟ جمع کن این فرهنگات و که دیگه به درد عتم نمی خوره چرا؟ چرا باید شما مردا هر نامردی خواستید بکنید چون مردین اما ما چپ نزیم و راست بر نگردیم چون دختریم، آره؟ با این حرفات واقعا که مردی...

ادامه دارد...

قسمت هجدهم

دیگه حرفی نزد یعنی تا خونه حرفی نزدیم رسیدیم خونه من زودتر رفتم بالا تا ماشین و بیاره پارکینک، منم لباسام رو عوض کردم اومد بالا در و محکم بست طوری که با اینکه از آمدنیش مطلع بودم و رویه رو خودم بود ترسیدم یه نیشخند بهم زد و رفت آشپزخونه از سرویس چاقوهام گنده ترین چاقوم و برداشت و اومد بیرون یکم ایستاد نگام کرد من اول ترسیدم اما بعد که از کنارم گذشت خیالمر راحت شد... اما... اما رفت تو اتاقم اومد بیرون تیزی چاقو یعنی نوکش رو پالتوم بود بلند شدم دستم رو به نشوونه منع گرفتم گفتم:

من: نه... نه... اون و بابا کانادا واسم آورده اون به جهنم... من اون و خیلی دوست دارم لطفا اینکار و نکن...

اما دیر گفتم چون پالتو قشنگ جر خورده بود...

سورن: خانم یادت باشه عاشق چشم و ابروت نیستم اما حق نداری تو خونه من اینجوری بگردی...

من: چیه نکنه بی غیرت میشی؟ ها؟ غیرت از دید تو چیه اینکه اینکه یه دختر اینورت باشه یکی هم اونور؟ وای آقای با آبرو با غیرت... متمندن... دیگه نمی خواه اسمنت بیارم دیگه نمیخواه همخوختم باشی الان میرم همه چی رو به بابام میگم... اصلا دلم خواست دلم خواست با شایان برم بیرون منم مثل تو یکی بستم نمی کنه منم می خواه یکی اونورم باشه یکی اینور. اصلا می خواه خراب باشم... دستش اومد بالا و... اما دستش و گرفتم نذاشت بزنه اونم مچم و گرفت پیچوند طوری که پشتم شد بهش و مچم چسبید به کمرم...

من: ولم کن دیوونه روانی...

سورن: آروم در گوشم گفت... :ششش آرومتر چرا رم کردی... کاری نکن مردی و نامردی رو بهت ثابت کنم... اونقدی هستم که یکی اینورت و یکی اونورت نباشه.. اما تو چی تو هیچی نیستی

...

بعدم پرتم کرد که با دماغ اومدم رو سرامیکا... وای نستاد ببینه چم شد رفت تو اتاقش بلند شدم خون رو سرامیک و از دماغم می چکید داد زدم بهش گفتم وحشیبیی... بعدم با یه دستمال که گرفتم رو دماغم رفتم تو اتاق آماده شدم و به شبیم زنگ زدم شانس آوردم خودش ورداشتم فقط بهش گفتم بیا خونم اما تها شایان و نیار... بهدم لباس پوشیدم آروم رفتم بیرون... جلو در

پارکینگ وايسادم خونه هامون خيلي از هم دور نبود يه ربع بعد دم در خونمون بود اما بيچاره با لباس خونه اومنه بود يه شال سرمش بود اومند جلو گفتم جلو نيا سوار شو بريم... نشستم جلو نشست کنارم بهش گفتم شبئم توضیح می دم لطفا راه بیفت تا سورن نیومده بیرون...

شبئم: چون به سرم کردی حرف بزن دیگه...

من: هيچي سورن هولم داده همين... پس دماغت شکسته واستاد گفت ببینم گفت بند اومنه لازم نیست به دکتر... این خونای رو دستمال هم برای قبیل از بند اومنه...

شبئم: نمی خواي بری بیمارستان که يه نامه بعثت بده فردا بری برای پزشكی قانونی...

من: نه بابا توهم ... موبایلم زنگ خورد سورن بود... جواب ندادم شبئم آب خريد سورتم و گوشه خیابون شستم يه آرامبخشم برای خريد و خوردم بقیشم گذاشتمن تو جیم چون این درد تمومی نداشت و به دردم میخورد..

شبئم: گشنت نیست؟

من: شبئم جان ساعت 2 نصف شب من شام خوردم...

شبئم: منم خوردم اما دارم میمیرم از گشتنگی... نگرانی باعث شده کالری بدنم بسوze...

من: آخ بمیرم برات دیوونه... باشه منم ته مهای دلم مالش میره برای پیتزاهای پدر خونده اونم که تا صبح باز... بريم:؟

شبئم: بريم اما کلاس اونجا خيلي بالاست... جلو درشم که دیدی هر کسی رو راه نمی دن... الانم نه من تیپم درسته نه تو چکار کنیم...

من: راس می گی برو فانوس... اونجا هم من بیاده نمیشم خودت بخر بیا اونجا هم الان بازه...

شبنم: پس پیش بسوی پیتزای قارچ و گوشت...

من: خلاصه پیتزامونم خوردیم شبنم من و رسوند دم خونه اما نذاشتمن تا بالا باهام بیاد... رسیدم بالا در و که باز کردم سورن نشسته بود پاشم انداخته بود رو پاش...تا من و دید پا شد بیاد سمتمن شکلم و که دید سر جاش وایساد) آخه من دستما خونی و گرفته بودم رو دماغم... پایینم که از تو جعبه کمک اولیه شبنم بتادین ریختیم رو دماغ و لباسم که پیاز داغش همچین بیشتر به نظر برسه...)

سورن: کجا رفته بودی تصادف کردی؟

من: همینجور که می رفتم سمت اتاقم گفتمن: دکتر... آره یه یابویی از پشت زد بهم منم با دماغ رفتم تو سرامیکا...

ادامه دارد...

قسمت نوزدهم...

پشت سرم او مرد تو اتاق...

سورن: بهونه نیار نصف شبی کجا رفته بودی... ننداز تقصیر من...

من: ببین دهن特 و وا نکن که اصلا حوصله بحث ندارم... فردا دادخواست طلاق میدم آدرس خونه بابات و میدم آخه تو که یه روز خونه ای 10 روز نیستی بعد یه روزم که من با داداش دوستم میرم بیرون بهشون بر می خوره... من میرم خونه باهام شما هم تکلیفت مشخصه برای آشتی کنون و اینا تشریف نمیاری برای طلاق میای دادگاه... می دونم چرا دوست نداری طلاق بدی چون دیگه یکی مثل بابات نی بہت گیر بده... من نمیدونم تو چطوری شدی دکتر مملکت...

سورن: خیلی حرف میزنیا...

من: برو بیرون می خوام برم اینجوری برم پیش بابا اینه وحشت می کنن...
بعدم چمدونم و ورداشتم چند دست لباس ریختم توش (حالا الکی اینکارارو می کردم
بترسونمشها هر چی هیم آروم آروم کار انجام میدادم بیاد ازم بگیرشون)

سورن: بده من این چمدون و لازم نکرده بری به من خوش میگذره درست اما به تو هم که بد نمی گذره... بیا بشین بیینم دماغت چشه... من میرم وسیله بیارم...

من: پیش خودم گفتم نکنه بره از اون گوشیا بیار بخواه بزره رو سینم بعد یه چیزی از درونم گفت خنگ خدا حتما گوشی رو هم می خواه بزاره رو دماغت آخه دماغ چه ربطی به اون گوشیا داره...

سورن... سرت و بگیر بالا

من: نمی خوام چمدونم و بده.. و اصلا لباسام مال خودت بپوش بہت میاد با اون هیکل گلدونیت(حالا هیکلش از اوناییه که من همیشه پیش شبنم واسشون غش میرما)

سورن: از خداتم باشه... همیش عضلسست...

من: ما خومون عضله ایم مال شما از خدامون نیست... خدا حافظ سورن صالحی شب بخیر،
خوش گذشت...

دستم و گرفت و برگرداندم تو گفت بیا بشین لج نکن... حوصله دعوا ندارم ببخشید اصلا خوبه...

من: نه خیر کافی نیست...

سورن: چی می خوای؟

من: تا یه ماه تمام کارای خونه با تو الیته هفته ای یه بار دوشنبه ها یه خانمی میاد خونه رو تمیز
می کنه... اما آشپزی شستن ظرفا با تو...

سورن: باشه قبول...

من: هنوز شرطام تموم نشده من ازین زنا نیستم با این چیا گول بخورما... (یکم فکر کردم دیدم
چیزی یادم نمیاد الان بهش بگم او نم دید فکر کردنم طولانی شد گفت:

سورن: خجالت میکشی؟ می خوای من و است راحتیش کنم...؟ خوب زودتر بگو بیا بوسم کن...
دیگه در خواست بوس از شوهر خجالت نداره که...

داشت صورتش رو می آورد جلو که خواستم یکی آروم بزنم که بره عقب اما با حلقم که دستم
بود محکم زدم (دستم ول شد به جان خودم از قصد نبود اما بعدش دلم خنک شد به تلافی پرت
کردنم حقش بود) داشتم میگفتم دستم محکم ول شد خورد تو دهنیش... گفتم دیگه ازین حرفا
نداریما... که دیدم وای لبیش پاره شد داره خون میاد ازش... دیدم اوضاع ابریه *** پا شدم گفتم
خوب دیگه من برم بخوابم شب بخیر...

سورن: خرابکاریت و انجام دادی دیگه... خیالتم راحته... خودت که یه لب به ما نمی دی یه کار
کردی دیگه کسی نگامون نکنه...

من: رفتم سمت در اصلی... در همون حال گوشیش که رو اپن بود و انداختم (فکر نکنم چیزیش شده باشه دیگه خیلی مشکل داشته باشه با فلتشه یا ال سی دیش...) و گفتم نه مثل اینکه باید برم... بی تربیت... چشم چرون... هوس باز... هیز...

دستم و گرفت گفت...

سورن: تا یه ما که ظرفًا با منه لبم که پاره کردی... هر چی دلت خواستم که بارم کردی... گوشیمم که دیگه تصادفی شد به درد نمی خوره... بیا برو جون مادرت بخواب ساعت 4 صبح من ساعت 9 یه عمل دارم بزار یه کم استراحت کنم...

من: رفتم سمت اتاقم گفتم: باشه صبح واسه من صبحونه آماده نکن کلاس ندارم... سرو صدا نکن بیدار شم... در ضمن دیگه یخم بزارم باد دماغم کم نمیشه... ازین چسبا که عملیا میزارن برام بیار که حداقل فکر کن عمل کردم...

سورن: حتما... خیلی روت پررو! به خدا...

من: چیزی گفتی

سورن: آره

من: چی اونوقت؟

سورن: گفتم شب بخیر...

من: با اون دماغ باد کردم و قیافم یه لبخند ژکوندم برash زدم که فکر کنم اون موقع قیافم شبیه مرغ تصادفی شده بود بعدم رفتم تو اتاقم درم قفل کردم و بعد از یه دوش 10 دقیقه ای راحت خوابیدم...

قسمت بیستم

آخ آخ آخ خدا بچه هات و گشنه نگه داره سورن آخه اخمخ این چه کاری بود کردی؟

من: شبنم همچین آخ آخ می کنی انگار این بلا سر خودت اومند... اما بادش بیشتر شده...

شبنم: آره... حالا چرا نیومد این هنوز از صبح که اینجام یه زنگ نزده ساعت 6 شد این چی چی دکتره؟ مطب داره؟ مگه نمی گی مطبش در دست تعمیره؟ می گم نکنه این عمله کارگر بیمارستانه گول خوردیم هممون؟

من: شبنم این چه طرز حرف زدنه کار، کار دیگه... کار کردن عیب نیست که...

شبنم: یعنی اگه همین سورن خان عمله ساختمون بود قبول می کردم دیگه؟؟... من تو رو میشناسم دختر پررو تو نبودی می گفتی شوهرم باید تحصیلکرده باشه...

من: خوب اگه عمله تحصیلکرده باشه راجع بهش فکر میکنم...

شبنم: گم بمیر... با این حرف زدت عمله اگه تحصیلکرده بود که عمله نمیشد...

من: فکر نکنم این دیگه بیاد شبنم... سورن تا 6.30 نیاد یعنی دیگه اونشب اومنش از 30 درصد کمتره...

شبنم: تو باغ من نیستیا... نوشابه جان باغ سورن چی داره که باغ ما نداره؟ لابد گوجه سبز ها؟

من: واکه شبنم چه قد حرف میزنی؟ حوصله داریا... شبنم کمک کن یه کار کنم طلاقم بده لطفا... اینجوری هم من داغون میشم هم اون... حال دیگه یه اسم تو شناسنامه هست... شاید نامردی باشه اما من که دیگه ازدواج نمی کنم بابا هم مطمئنا دیگه بهم گیر نمیده...

شبنم: قربون اشک تو چشات، قربون مردمکت که می لرزم، قربون لب خوشرنگ و خوردنیت که جمععش کردم...

من: آه شبنم تو و خدا دست بردار من دارم جدی می گم...

شینم: منم داشتم حدی حرف میزدم نوشناز نذاشتی ادامه بدم که من میگم تو اگه طلاق می خواستی همون دیشب باید قهر میرفتی...اما نوشی یعنی انقدر امنطقی نیست باهاش بحروفی و همه چی و بگی و بمونید سر زندگیتون؟...

من: نه اونقدا امنطقی نیست بعدم من ازش خوشم نمیاد یعنی بدمم نمیادا اصلا بهش حسی ندارم... دیشب قصدم رفتن نبود یکم اذیتیش کردم... اما اگه میدیدش موی لختش ریخته بود یه گوشه پیشوونیش تو چشمای مشکیش التماس بیداد می کرد منم دلم سوخت دیگه...

شینم: وای وای چه جور دلت او مرد بزنی تو اون لبای صورتی و قلوه ایش... بیخشیدا می دونم شوهر تو اما عجب لبایی داره جای برادری لباش خوردنیه...

من: خاک تو سرت یعنی تو لبای برادرت و می خوری مثال بود زدی؟

شینم: خوب بابا توام راستی شونه هاش چه جور دلت میاد از اون شونه هاش بگذری وای بهش بگو لباسیش و در بیاره بههدش سرت و بزار رو یه سمت شونش دستتم رو اون یکی شونش اونم موهات و نوازش کنه، اوخی چه رویایی...

من: واییی شینم چقدر رویایی هستی تو... اصلا مال خودت می خوام چه کارش کنم...

شینم: بی احساس...

من: آره من از دو سال پیش بی احساس شدم، شدم عین سنگ...

شینم: یعنی الان سنگی؟ اگه دستت و ببرم دردت نمیاد؟

من: چشام شد 6 تا.... وای شینم چه ربطی داره؟

شینم: با فعل ربطی ربطیش میدم... خواستم یکم ساده بازی در بیارم... آخه شنیدم اون ور آبیا خیلی ساده هستن... منم که اونوری....

من: وای شینم تر و خدا بسته... به شایان که چیزی نگفتی؟

شینم: چرا رفتم خونه زدم پس کلش که دیگه بدون من حق نداره با تو بره دَر دودور...

من: بی ادب این چه طرز حرف زدنه....

تا شینم او مرد جوابم و بدھ گوشیش زنگ خورد مامانش بود قرار بود شینم پیشم بمونه اما مامانش گفت مهمون دارن شینم باید بره... شینمم از من خدا حافظی کرد و رفت...

..

...

/.....

نانا نای نای، نای نای نای...

این چه طرز آهنگ خوندن نوشناز پاشو یه آهنگ بزار یکم برقص ساعت 11 شب این پسره دیگه اومدنی نیست...

رفتم تو اتاق دو دست لباس برداشتمن اودم بیرون... تو کلاس رقصمن با آهنگ ماهسون زیاد تمرین داشتم می خواهم با اون اول برقصم بعدم با یکی از اهنگ‌ای ناسی که باهاشون طراحی رقصام عالیه... یادم رفته بود بگم چند سالی رقص عربی کلاس میرفتم... تا اینکه حرفة ای شدم... رقصم که با آهنگ ماهسون، با رقصنده هاش مو نمیزنه اصلا واسه یه رقص گروهی بود که این رقص و انتخاب کردیم عربی هیپاپ قاطیه...

اول دامن کوتاهم با نیم تنی و پوشیدم یه کمریند بی صدا هم داشتم اونم بستم. و آهنگ و گذاشتمن فقط امیدوارم دماغم درد نگیره...

به اینجای آهنگ که می گه بدن د رسید که یه بسته 2 هزار تومانی ریخت رو سرم همشم کهنه بود شکم زد برگشتم دیدم سورن دست به کمرم واپساده با لبخند داره نگاه می کنه...

من: این چه کاری بود مگه من راقص تو بارم که اینجوری پول ریختی رم بعدم مگه قرار نبود تو امشب خونه نیای...

سورن: ما کی همچین قراری گذاشته بودیم... مگ تا یه ماه غذا با من نبود؟ غذا خریدم آوردم نگو غذای بیرون نمی خوری که می دونم دروغ می گی... اینار و بیخیال رقصت محشره دختر تو چرا عروسیمون اینجوری نرقصیدی؟ حنابندون که لباسش جون می داد واسه این رقص هلوی تو؟

همینجور که نفس نفس میزدم... گفتم از این به بعد تا هفت اومندی که هیچی اما اگه 7 بشه هفت و دو دقیقه کلامون میره تو هم من فکر کردم نمیای... چشاتم در ویش کن بی ادب و چشم چرون... بعد داشتم می رفتم سمت اتاق دستم و گرفت و کشید که برگشتم کشیده شدم سمت سینیش اما به موقع گرفتم والا دماغم می خورد تو سینیش داغون میشد...

من: ولم کن...

سورن بیا یه دور برقصیم نگو نه لطفا... تا جواب + ندی ولت نمی کنم...

من: لابد تانگو آره؟

سورن: آره دیگه من که ازین رقصای خوشمل تو که بلد نیستم...

من: نه نمیشه ولم کن...

سورن: نج ببین مثل دو تا دوست خواهش واسه عذر خواهی دیشب دیگه اصلا فکر کن دوست
پسرتم...

من: د آخه احمق من دوست پسرم کجا بود...

باشه باشه بیخشید... فقط یه دور آرومش باشه؟

بعد من و با خودش کشید...

من: من آهنگ ندارما...

سورن... همینجا هست صبر کن دختر...

بزار برم لباس بپوشم

سورن: نه با همینا...

خودخواه

سورن: صبر کن دیگه خانمی... اها اینم از آهنگ بعدم من و کشوند سمت برقا خاموششون کرد
و فقط لوستر رنگی کنار پذیرایی رو روشن گذاشت

سورن: شروع کن دیگه... امروز و ضد حال نباش... صبر کن کتم و درارم...

یه تیشرت از زیر پوشیده بود و سوسم کرد کارم و زودتر انجام بدم... دستام و گذاشت رو شونش
اونم دستاش و انداخت دور کمرم و حلقه دستاش رو سفت تر کرد... نمیشد تو چشماس نگاه
کرد سرم و انداختم پایین چشمam گردنش و میدید آدم و سوسه میشد برای خوردنش چه پوست
خوشرنگی داره راستی چرا مثل همه مردا رو سینش مو نداره شاید زده نه به پوستیش نمیاد زده
باشه و دست خورده باشه... حلقه دستاش رو سفت کرد و در گوشم گفت سرت و بیار بالا...
دیگه بست بود باید میرفتم والا از چشماس میشد خوند هم اون خیلی چیزا دلش می خواهد هم
من... دستام و ورداشتم انقدر تو هپروت بود وقتی فهمید از ش جدا شدم که رفتم تو اتاق درم
بستم... چن دقیق بعد موزیک قطع شد... بعدم یه تقه به در خورد

سورن: خیلی بی معرفتی نوشناز تو زن منی... اون چه نامه ای بود من امضا کردم...

من: هوس باز... دیگه کار امشبیت تکرار نشه تو قول دادی...

زد به در و گفت لعنتی چند دقیقه بعدم در اتاقش و محکم بست...

ادامه دارد...

قسمت بیست و یکم

از او نشیب دو روزی می گذرد سورن فردا صبحش که رفت دیگه خونه نیومد... الانم مجبورا خودم بهش زنگ زدم آخه قراره بریم خونه داییش اینا زنگ زدن دعوتمون کردن کی این پاگشا تموم شه خدا می دونه... سورنم خیلی سرسنگین بدون اینکه درست حال و احوال کنه گفت ساعت 7 پایین منظمه بعدم قطع کرد... بی ادبه دیگه دست خودش نیست...

....

نمی دونم چرا امروز ساعت نمی گذرد تازه ساعت 4 شده زنگ زده بودم به شبینم با هم حرف میزدیم... میگه دندون پزشکی که میره پیشش و دیروز دم مطب دیده که از ماشین سورن پیاده شده... حالا جالب اینجاست که خواهر اون دندون پزشک الهام و میگم با ما تو دانشگاه همکلاسیه... نمی دونن که من زنشم چون هیچکدام تو جشنمنون دعوت نبودن... منم به شبینم گفتم که حتما دوست دخترش خیلی هم مهم نیست برا سریش گرم باشه به من گیر نده هی... پاشم برم حموم بیام آماده شم میرم همین دور و ور دور میزنم 7 میام در خونه که با

سورن خان تشریف فرما شیم خونه دائیشون...وای وای چقدرم من از اون پسر داییش و
دخترداییش بدم میاد...

....

ساعت 7 شد چرا نیومد این 5 دقیقس اینجا وایسادم از سرما آدم برفی شدم... اوmd سوار شدم
سلامم و با یه سلام سرد جواب داد و راه افتاد...

سورن: زندایی من آدمیه که واسه همه چی حرف درست می کنه اینجا رفتارامون صمیمی باشه
تا بعد من حوصله حرف ندارم...

من: این و وقتی گفت که رسیده بودیم در خونه داشت پارک می کرد گفتم باشه و با هم پیاده
شدیم خلاصه رفتیم تو و حال و احوال و اینطور چیزا گذشت نشستیم...

راستی یادم رفت بگم دایی سورن پارسال فوت شده...دختر دایی سورن که همون موقع رفت
چسبید به سورن منم اینور سورن بودم... اما داشتن با هم آروم میحرفیدن و ریز ریز می خنیدن
خوبه سورن به من میگه حواست به کارات باشه بعد خودش جلوی زندایی حرّافش داره چکار می
کنه از نگاهاشونم که معلومه سایه من و با تیر تو هوا میزنن...شیطونه میگه بزنم ریختشو عوض
کنم) ای بی ادب عاقبت گشتن با شبنم دیگه)

اه اصلا به جهنم بیخیال پاشم برم لباسم و عوض کنم از خانم زندایی پرسیدم یه اتاق بهم نشون
داد منم اونجا لباسام و عوض کردم موهاام و باز کردم و یه شونه بهش زدم اوmd بیرون... همون
موقع حمید(پسر دایی سورن) اوmd کنارم گفت :

حمید: وای چه موهای خوشنگی داریدا...

من: ممنون مرسی...

حمید: رنگ طبیعیشه...؟ چه رنگیه؟

من: بله... خاکی زیتونی تیره...

حمید: اولین بار همچین رنگی میبینم... میشه یه عکس ازت بگیرم؟ می خواه به دوست دخترم بگم موش و این رنگی کنه... آره حتما کجا خوبه؟ آها بیار رو مبل میشینم کنار گلدون بنجامینتون عکس قشنگ میشه... (چون سورن اونجا بود مب خواستم بینه دق کنه از قصد گفتم اونجا) یه عکس وساده نشستم و دیدم نه سورن حواسش نیست گفتم برو عقب تر من بعد خودم وایسادم پشتم و کردم به دورین گوشیش سرم و بر گردوندم و یه دستمم انداختم تو موهم و بردمش بالا با یه لبخند خوشمل و ژکوند گفتم حالا بنداز...

حمید با صدای تقریبا بلند: وااای نوشی معركست... مثل مدلای شدی البته خوشگل تر از مدلایی...

من: خودمم از این لحن حرفیدنیش تعجب کردم چه برسه به سورن که دیگه صدای حرفیدنیش با هانیه(دختر داییش) نمیومد...

حمید: میگم ژست قشنگ بازم بلدی؟

من: اووهوم بیا بیریم اون قسمت خونه که فقط یه قالی داره(دقیقا رویه روی سورن اینا...)

رفتیم اونجا نشستم رو قالی موهم و از دو طرف ریختم رو شونم و دستام و به یه حالت نمی دونم گرفتم بالا و گفتم بنداز اونم با کلی به و چه چه سه تا عکس ازم تو همین مدل گرفت عکس آخر سورن اومد گوشیشو گرفت

سورن: متأسفم دوست ندارم عکس خانم تو گوشی کسی باشه...

من: وا من فقط می خواستم با هانیه نحرفه این چه طرز برخورده آخه چه پررو هانیه تو بغلشه بعد من یه عکس نمی تونم بگیرم ای خدا از دست این منم بلند شدم و گفتم...

من: سورن جان من مشکلی نداشتما...

سورن: اما من دارم...

من: باشه عزیزم هر چی تو بگی... حامد جان عکس تو خونه زیاد دارم که موهمام بیرون باشه اوMDی اونا رو بهت میدم تا به دوست دخترت نشون بدی...

حمید که حالش حسابی پرش و از دست داده بود خوشحال شد گفت حتما مرسی...

دیگه زنداییش که رفته بود پایین همسایه کارش داشت اوMD و یکم تعریف و اینطور چیزا و شبموں با همین حرف و شام خوردن گذشت... می دونستم بریم خونه با این اخماں سورن یه دعوای مشت و افتادیم...

ادامه دارد...

قسمت بیست و دوم

مگه من بهت نمی گم تا زن منی جلف بازی موقوف، ها؟ تو خونه باباتم اینجوری بودی؟ آره؟ مگه با تو نیستم آره؟

من: ببین سر من داد نزن... من و مسبقیم ببر خونه بابام ... من پام و تو خونه نمیزارم... من کار بدی نکردم که اینجوری داری حرف میزنی... فقط چند تا عکس بود لباسام که پوشیده بود...

سورن: آره لباسات پوشیده بود کلا تنت پوشیده بود اما هیکل سکسیت چی اونم پوشیده بود؟
موهات چرا باز بود ها؟ تو شال و روسری نداری بندازی رو سرت؟ حتما باید واسط حد و حدود مشخص کنم؟ آره؟

من: ببین دیگه داری خیلی تند میری روز اولم که ازت خواستم همخونه هم باشیم قبول کردی حتی، حتی تو امضا هم کردی یه همخونه هیچ وقت تو کار اون یکی دخالت نمی کنه... مگه من به تو میگم دو شب دوشب کجا میری؟ یه بار شده اعتراض کنم؟ یه بار شده به لباس پوشیدنست گیر بدم؟ شده بگم چرا دختر داییت تو بغلته؟ گفتم اونروز پای کوه اون دو تا دختر کی بودن؟ (می خواستم دندون پزشکه هم لو بدم که یاد حرف شبنم افتادم که گفت فعلا چیزی نگو...)

سورن: چی شد ادامه نداشت چرا حرفت و خوردیش؟

من: تموم شد... دیگه حرفی ندارم...

سورن: می تونی بپرسی اصلا می دونی من می خوام زنم باشی... می خوام زندگیم و باهات
شروع کنم... از همین امشبیم شروع می کنیم...

من: می دونی سورن مشکلت اینه که خیلی کوتاه فکری... تو، تو تک تک حرفات می گی که من
و به خاطر دختر بودن و جنسیتم می خواهی تک تک حرفات بیداد میکنه که بابا تو شریک زندگی،
جفت روح، نیمه دوم یا هر مزخرف دیگه ای نمی خواهی تو یکی می خواهی کنارت بخوابه... واقعا
واسه تو واسه شخصیت واسه طرز فکرت و از همه مهم تر واسه فرهنگ مناسفم...

یهو ترمز کرد و وایساد...

سورن: اونوقت ببخشید طرز فکر شما چیه؟ حتما شما هیچ نیازی به این چیزا نداری؟ نه؟ نگو نه
که مسخرس... که بیشتر از هفتاد درصد لذتش واشه شما زناست... که شما زنا شهو...

من: حرفش و قطع کردم گفتم: بسه بسه نمی خوام بشنوم... همه اینا رو می دونم... اما خوب
اینم بگو که کنترل ما زنا خیلی بیشتر از شما مرداست... سورن خان... من نمی گم به این چیزا
نیاز ندارم اما می دونم که کل زندگی این نمیشه... من یکی و می خوام که تکیه گام باشه که

یه خانواده کوچیک و صمیمی با هم تشکیل بدیم... که تو اون جمع کوچولو همه بیان و به آرامش
برسن... که من و واسه من بخواهد زن بودنم... که به من به چشم یه دوچرخه که هر روز یه
قسمتیشو خراب کنه و بزاره کنار نگاه نکنه... که من واسیش کهنه نشم... تو انقدر بی وجданی
انقدر کوته فکری که می گی می خواه از امشب زنم باشی... بینم چند روز می تونم زنت
بشم؟ ها؟ بقیه چند روز انقضاء داشتن؟ 1 روز؟ دو روز؟ هه شنیدم اگه خواهان شادی 6 ماهه
هستی ازدواج کن اما به نظرم تو من و واسه یه هفتت بیشتر نمی خوای...

چند لحظه سکوت شد دیدم حرفی نمیزنه دوباره ادامه دادم:

من: می دونی سورن من گفتم نه، اما هیچ کس به نظرم احترام نداشت تو هم مثل من بودی،
توام راضی نبودی... تو برای فرار از پدر و مادرت اصرار به ازدواج داشتی... من الانم می گم نه، تا
عمر دارم نمی خواه ازدواج کنم نیشخند زن مسخره نکن... دارم جدی حرف میزنم بزار ازت جدا
شم بی خبر نمی مونی من ازدواج نمیکنم هیچوقت حتی امضا میدم... الانم ازت خواهش می
کنم... اصلا غرور و میزارم کنار... التماست می کنم به طلاق توافقی رضایت بد... بین من تا
الانم خیلی چیزا ازت دارم که راحت می تونم اقدام کنم... هیچی ازت نمی خواه... نمی خواه با
آبروت بازی کنم یا آبروت و ببرم...

من: بین هم تو داری داغون میشی هم من... تو فرهنگت این نیست من خانوادت و میشناسم
مامانت بدتر از من میگرده... اصلا تیپ و قیافه من بد نیست من خودم و حفظ می کنم... باهام من
و از پنجم ابتدایی گذاشت تو جامعه رفت و آمدم با خودم بود و خودم... همیشه حد خودم و
دونستم الانم می دونم... می دونی اگه باهام بفهمه دختر یکی یه دونش دماغش چه شکلیه
ولت نمی کنه می دونی اگه باهام بفهمه دوشب دخترش تنهاست دیگه نمی بخشست?
من ساكت موندم حرفم نزدم ...

تو تمام مدت که حرف میزدم به رو به رو نگاه می کرد.... بعد از اینکه سکوت کردم ماشین و
روشن کرد و راه افتاد...

سورن: پس تمومش کنیم اما هنوز سه ماهم نشده چه برسه به سه سال...

من: برای من و تو چه فرقی می کنه؟ من و تو که کار خودمون و می کنیم پس بهتره که مجرد
باشیم تا فردا ننگ بیغیرتی و خراب بودن و اینجور چیزا بهمون نخوره... البته کسی پشت من
حرف نمیزنه چون همه من و میشناسن تنها کسی که تا حالا چند بار به من توهین کرده تو
بودی...

سورن: یعنی نمی خوای به من و خودت فرصت بدی و اسه یه زندگی؟

من: نه متأسفانه من نظرم در مورد همه مردا منفیه... چه برسه به تو که یه مهر منفی تر زدی رو اسم همه مردا... من اگه یه روزیم تصمیم به ازدواج و زندگی با یه مرد بگیرم... سورن اون مرد تو نیستی...

سورن: باشه پس میرسونمت خونه بابات و بعدم دور زد...

نژدیکای خونه بابا اینا بودیم که موبایلش زنگ خورد... مامانش بود یعنی صفحه گوشیش و که نگاه کردم عکس مامانشو دیدم...

قسمت بیست و سوم

اونشب بابای سورن حالش بد شده بود الان دو روزه که در حال رفت و آمد از خونه به بیمارستانیم... سورن ازم خواسته حرفی نزنم ازم خواسته فعلاً کوتاه بیام برای بابای سورن که قلبش خیلی ضعیف شده یه خبر خیلی کوچیک تبدیل به فاجعه یعنی حمله قلبی و بعد مرگ میشه چه برسه به خبر اینکه پسرت و زنش جدا شدن... هر کی ازم واسه دماغم می پرسه میگم خوردم زمین...

سورن حال چندان خوبی نداره کلا از بیمارستان مرخصی گرفته مطمیم که تعطیل بود گفته بودم که در دست تعمیره، عملایی هم که داشت همشون سپرده شدن به دکتر مجاهدی اینا رو می دونم چون او نروز منم باهاش رفته بودم... یا خونست یا بیمارستان دلمم برash میسوزه... ته ریشش در او مده راستش رو بخوابید من که همیشه به بابام اجازن نمی دادم ته ریشش دیده شه... اعتراف می کنم سورن با ته ریش هزار برابر خواستنی ترو جذاب تر میشه... خدایا اگه مشکل نداشتیم شاید، خوب شاید بهش یه فرصت می دادم نه به خاطر قیافش البته اونم تاثیر گذاره اما خوب سورن اونقدام بد نیست... خودم چندین اس ام اس خوندم که خود دخترا با حرفاشون تحریکش می کنم چندین اس ام اس که نوشته من زن دارم دست از سرم وردارید) فضول نیستم اما خوب داشت میرفت بیمارستان گوشیشو جا گذاشت منم یه نگاه بهش انداختم) این آخریا هم که جواب زنگ کسی رو نمیده...

دیگه نمی زارم آشپزی کنه خودم کارارو می کنم اول قبول نمی کرد می گفت مرده و قولش اما حبه اسراری من بی خیال شد...

...

...

...

سورن ، سورن بیا ناهار آمادست...
اوmd و يکم خورد...

من: چرا با غذات بازی می کنی؟ خوشمزه نشده؟ من تو خونه خودمون غذا درست می کردم اما تجربم خیلی نیست...

سورن: اتفاقا خوشمزه شده من میلم نمیره... این مدت غذام کم شده...
من: آره اتفاقا لاغرم شدی... (وای از دهنم پرید الان فکر می کنه چه خبره))
سرش و آورد بالا نگام کرد... گفت آره بازوها ممی سانتی آب شده... وقت نمی کنم باشگاه
برم...

بعد یه دستش و آورد بالا و یه فیگور گرفت گفت:
سورن: اما هنوز مورد پسند خانما هست...
بعدم تشکر کرد و بلند شد...

مردک بی ادب بیتریت... ایشاالله که جلو همون خانمان بیفتی تو جوب ایشاالله حواس است نیاشه رو به روت درخته همینطور که داری با خانمات حرف میزنی با صورت برقی تو درخت... ایشاالله... اول کن نوشنار تو هم با این نفرینات... پا شو میز و جمع کن...

داشتمن ظرفا رو جا به جا میکردم که سورن خوشتیپ اتو کشیده و مرتب اوmd تو شپرخونه و آب و برداشت برای خودش ریخت و خورد...

سورن: من میرم یه سر بیمارستان... بعدم به مطب سر میزنم امشبم خونه نمیام...
من: منم ادای خودش و در آوردم و گفتم: منم میرم بیرون یه دور بزنم شبم خونه نمیام...
راه رفته رو برگشت رویه روم وايساد در کابینت و که داشتم میبستم گرفت که من اوmd بالا
فیس تو فیس شدیم...

سورن: شما کجا ایشاالله؟
من: مگه من از شما پرسیدم کجا؟

سورن: من میرم پیش الهه... دندونپیزشکه از دوستامه...
من: آها شبم پیش دوستتون میمونید اون وقت این چی چی دوسته؟

سورن: دوست دخترم هست می خوایم شب دندونای هم و بکشیم... من تخصصم چیز
دیگست اما تو دندون کشیدن حرفه ایم می خوای امتحان کنی؟

داشت صورتشو می آورد جلو که زدم رو سین ش گفتم برو عقب... بی ادب منم شب میرم پیش
دوستم ایشون معمار هستن(حالا دروغ می گفتم) ایشاالله اگه خدا بخواهد قراره بنده دندون
کشیدن و کنار هم خواب...

حرفم نیمه تموم موند چون یه سیلی جانانه خوردم... اما کم نیاوردم موش و گرفتم تو دستم و یه
عالمن کشیدم کلا استایلش و بهم زدم گفتم چیزی که عوض داره گله نداره سورن جان منظورم و
که میفهمی؟ حرفی که زدم به خاطر حرفی که زدی بود والا هیچ پسری دستش به سایه منم
نمیرسه چه برسه به خودم... این شویداتم که از سرت کندم واسه اینکه بفهمی دیگه حق
نداری دست رو دختر بلند کنی... حالا برو بیرون...

دیدم وايساده بر و بر من و نگاه می کنه...

من: ببین من شب میرم خونه شینم اینا چه نباشی پس برو خوش بگذره خیالتم
راحت که بی آبرویی واسه تو نه من.... خدا حافظ...

سورن: رو تو هوو آوردن خیلی حال میده وقتی الهه عقدم شد اوmd تو این خونه حالیت میشه
هیف، هیف که بابا مریضه...

و بعدم رفت... و منو در حالی که یه جام خیلی می سوخت سوختن که چه عرض کنم از سوختن
گذشته بود تنهام گذاشت یه جام واقعا دیگه جزغاله شدش... بیشاعور چه بد جور دقم و در آورد...
رفتم آماده شدم و رفتم که برم خونه شینم اینا قرار بود واسه شب برم اما خونه موندن یعنی دق
کردن... شیطونه میگم برم خونه باباما...

....

....

....

وای وای خدا بلاخره یکی پیدا شد این نوشناز و بسوزونه... دیدی گفتم یه خبرایی بین این دو
تا هست... از اون در باز کردنش واسه اله میشد فهمیدی... ببینم نوشناز در ماشین و واسه تو
باز و بسته می کنه؟

من: نه بابا پسره ی بیادب جواد بازیاش و گیر دادنash و بی احترامیاش و کتك زدنash برا منه
بقیش وایه یکی دیگه... خجالنم نمی کشه...

شینم: دارم واسش... این آقا سورن فکر کرده ما قاقیم اما غلت فکر کرده پسره تازه چهار دست
و پا شده فکر کرده چه خبره ... ببین نقشه ها دارم براش بہت گفتم چه خبره؟

من: نه چه خبره الهام من و تو رو واسه جشن تولد خواهرش يعني همین الهه خانم دعوت کرده... قیمکیم بهم گفت يعني بهم گفت به کسی نگم قراره الهه خانم نامزدشونم تو این جشن معرفی کنن... فکر کنم این آقای نامزد سورن باشه ... با این حرف امروز سورنم یه جورایی مطمئن شدم... از الهام فهمیدم که تازه یه ماهه با سورن آشناست... نوشناز نباز حداقل به الهه نباز...

ادامه دارد...

قسمت بیست و چهار

فهمیدی چی گفتم نوشناز هفته دیگه جشن، هفته دیگه جمعه... می دون سورن خونست و روبه روتم نشسته نمی تونی بحروفی...

من: ار کجا می دونی؟

شینم: ا چقدر تو بیتریبی دختر وسط حرفم نیا از اونجایی که خودت اوندفعه بهم گفتی هر وقت درست نحرفیدم یعنی سورن رو به رومه... خوب منم می دونستم.... خوب نوشناز بهتره برم سر کارایی که باید انجام بدی اینجوری دیگه اونم نمی فهمه چه خبره...

من: حالا خوبه با اینهمه برنامه ریزی اونی که ما فکر می کنیم نباشه...

شینم: باز تو با لنگه دمپایی پریدی وسط حرف من از الهام پرسیدم اسم پسره چیه گفت سورن... راستی تو راحتی دانشگاه نمیای؟

من: حالا خوبه این یه جلسه رو نیومدمما...

شینم: باشه بابا داد نزن... داشتم می گفتم موهات باید رنگ شه رنگ موی الهه عسلیه تو نسکافه ای کن...

من: اوه اصلا من دست به موهم نمیزnm رنگش و دوست دارم همه فکر میکن رنگشون
کردم... تازه اونروز سمبرا ازم پرسید کجا موهم و لولایت کردم...

شبنم: خوب بابا فوقیش پستیز میخیریم اما نوشی فکر کن بین شاید نظرت عوض شد من سعی می کنم حتی طرح و مدل لباسای الله رو هم بفهمم تا اون روز میرم خونشون جاسوسی...»

من: باشه حالا انگار چقدر مهم هست... می خواست بدم از اف بی آی هم نیرو
بفرستن...

شینم: نه خانم من خودم من خودم 10 سال اف بی آی بودم به درد نمیخوره/

من: شینم فهمیدی چی گفتم؟ اف بی آی به در نمی خوره ؟

شیئم: وای ول کن نوشی... پس موهات و رنگ نمی کنی؟

سورن نگاش تو تلوزیون بود اما حواسیش کاملا به من بود... میشد فهمید... به شبنم گفتمن:

من: باشه بابا کشتی من و موهمام رنگ می کنم عزیزم...

یہو سورن برگشت:

سونر : نه نه ... اصلا نمیشه... موهات خیلی هم قشنگه...

شبنم: واينوشى بيا من و بگير... چه شوهرى ديدى روت غيرت نشون داد هى خدا مصبت و
شکر... يه شوهر مصلحتى هم واسه ما جور کن بلکم خودمون و انداختيم بهش اين نوشى که
عرضه نداره...

من: شینم جان من پاید برم تو کار نداری؟

شبنم: نه عزیزم برو... خوش بگذره با آفاتون آفای جنتلمنانه حرف رنتون... آقای خوبتون که قدرش و نمیدونند...

من: شینم جان خدا حافظ و بعدهم گوشی رو قطع کردم...

من: رو به سورن گفتم شام آمادست... من شام نمی خورم... خودت بخور لطفا سر و صدا هم نکن من احتیاج به آرامش دارم...

سورن: باشه... نوشناااز...

چه قشنگ اسمم و صدا کرد اوین پاره مثل آدم صدام میکنه... بدون اینکه برگردم گفتم بله؟

سورن: من باید با پشتت حرف بزنم؟

برگشتم سمتیش گفتم بله؟

سورن: میگم مشلی پیش اومده...

من: نه می خوام بخوابم...

سورن: باشه شب بخیر اما خیلی زوده هغا بیا مثل دیشب یه دست منج بزنیم...

من: نه حال ندارم آخرش می خوای مثل دیشب بازی دیگه...

سورن: آره با جرزیای تو هر کی هم باشه میبازه...

من: شب بخیر...

.....

.....

اویدم تو اتاق بشینم فکر کنم ببینم سر من چی داره میاد؟

بعد از اون دعوامون سورن سه روز خونه نیومد... بعدم با دسته گل اوmd و عذر خواهی کرد اما من هنوز حرف اونروزش یادمه یعنی هیچ وقت یادم نمیره نمی دونم چه حسیه فکر می کنم با حرفسش دلم شکست اما من که دوسش ندارم چرا باید دلم بشکنه؟

خدایا چرا دارم طلاش می کنم که اونشب یعنی شب تولد الهه از همه زیباتر باشم مخصوصا از الهه... مگه من نمی گفتم بهتر سورن پیش الله باشه دست از سر من ورداره...اما حالا وقتی از خونه میره بیرون همش میگم نکنه بره پیش الله... باز من چرت گفتم اصلا بره که چی؟ بیخیال...

بابای سورن حالش بهتره آوردنیش خونه اما پرستار خصوصی داره هنوزم نمیشه به بھبودش و حال خوبش امیدوار بود... سورن دیگه هم بمارستان میره هم سه روز در هفته مطبه...

چند بار شبینم از سورن و الهه واسم عکس آورده دختره خجالت نمیکشه این دو تا رو تعقیب میکنه اصلا شاید همین عکسا حرص من و در میاره...

حالا هم که داره زر و بم مهمونی رو در ماره ببینه چه خبره قراره اون روز من به سورن بگم تولد دوستم ه و کلا خونه شبینم اینا باشم که از خونه شبینم اینا برم آرایشگاه و آماده شیم... هنوز شبینم نتونسته آمار کلی در بیاره... راستی شبینم می گفت طبق تعریفای الهام فهمیده الهه می دونه سورن ازدواج کرده اما سورن گفته می خواییم توافقی جدا شیم... واسه همینم هست که الهه قبولش کرده... حالا اونروز شبینم گفته تو مهمونی اصلا به روی خودم نیارم که سورن و میشناسم...

ادامه دارد...

قسمت بیست و پنج

من: واقعا؟

شبیم: اره بابا به جان تو... سورن همه وسیله هاش و خریده اما تا اونجایی که من می دونم سورن نمی دونه الیه اونشب می خود نامزدیشون و اعلام کنه... البته الهام می گفت سورن از خداشه اما گفته تا بعد از طلاق باید صیر کنی...

من: تو دلم بکم ناراحت شدم... اما به روی خودم نباوردم و گفتم چه حال!!!

شینم: آره جالب ترم میشه وقی جلو توی بی بخار نامزدیش با یکی دیگه اعلام شه... یعنی تو فقط می خواستی شناسنامت سیاه شه آره؟

من: اشکال نداره من که نمی تونم هیچوقت زنیش باشم بلاخره اونم باید سر و سامون بگیره دیگه واقعا باید این مسخره بازی تموم شه اونروز ماما نیش میگه فکر بچه باشین اونوقت ما هنوز یه شبیم کنار هم نبودیم... انقدرم شناسنامه شناسنامه نکن... بهتر از هیچیه... فقط احساس بدی دارم می گم نکنه به خاطر خودخواهی خودم اونم بدیخت کردم...

شبیم: اووووووووووووووووووووو مامانش چه عجله ایم داره تازه دو ماہ شده... بین نوشی اون خودش برای راحت شدن از دست پدر و مادرش از خداش بود حالا باباشم که به تو گیر داده بود اونم گفت می گذره دیگه اون اگه ناراضی بود اون نامه مسخره تو رو امضا نمی کرد... در ضمن تو که خودت و ننداختی بھش و گولش بزنی تو اصلا نذاشتی اون بہت دست بزنه تا بعد تعهدی به وجود بیاد... می گم راستی این بہت خرجی انا میده؟

من: بحث جه ربطی، به این داشت بله که می‌دیگر...

شیئم: حالا از تو لک سا سون... سنم صحچونه خوردي؟

... آرده خود را ... ته جو؟ برات آماده کنم همه جو، هست...

شبنم: آره یه لیوان نون و یه لیوان شیر خوردم اما باز احساس می کنم گشته ام الان با میوه خودم و سیر می کنم... چقدر موزاتون گندست به قول بایام اینا آمیولین ازین آشغالا نخوردید...

من: ششم فهمی چی گفتی؟ صحونه چی خوردی؟ به لیوان نون؟//

شینم: حالا من خودم و نباختم به رو خودم نیاوردم سوتی دادم تو هی سوتیه مار و بگیر آبرو که نداری...

من: باشه بابا ببخشید... من آماده ام بخور بریم خرید ببینم می خواهیم چه کار کنیم... من می خواه موهام و فر کنم... مو متربی هم می خرم که به مدل باز و بسته ناز واسم در بیاره... چندتا موی صورتی هم می خرم که قاطی موم کار کنه این موبی که می گم طبیعی به نظر میرسه به رنگ موی منم خیلی میاد ...

شینم: آره خیلی بانمک میشه... فقط نوشی باید دو دست لباس بیاری چون من فقط فهمیدم لباس این دختره آبیه ممکنه کوتاه باشه ممکنم هست بلند باشه...

من: ببین می خواه من اصلا نیام؟ با کی دارم رقابت می کنم؟ بیخیال...

شینم: نوشی رو مخی و تو مخی رو با هم میریا میزنم ریخت و عوض می کنما دوباره برگشتیم سر آجر اول؟

من: خونه اول...

شینم: همون حالا... بیا اصلا موزم نمی خورم ببین چه کار می کنه بیا بریم...

من: بیا موزت و بخور بعد میریم اصلا ببخشید... شینم نیای تو بازار آبروی من و ببریا ببین بیا بخور خواهش می کنم...

شینم: نمی خواه فوقش اگه دیدم خیلی دارم میسوزم مثل اوندفعه برام یه موز می خری تا بخورم...

من: شینم به خدا وسط خیابون رشته اونم با اون طرز خوردن تو چجوری اونقد تو دهننت جا میدی؟

شینم: چجوری نداره عزیزم مثل آدم...

من: به خدا اگه آدم اونجوری بخوره...

شینم: بی ادب بیتریت... تربیت خانوادگی نداری که... دوستم دوستای قدیم من کی به دوستام گفتم آدم نیستی...

من: حرفشو قطع کردم گفتم: شینم جان من غلط کردم شما کوتاه بیا... دیگه سوار ماشین شدیم و رفتیم که واسه جشن جمعه خرد کنیم ...

....

....

وای امروز پنج شنبهست... دیگه باید کم کم به سورن بگم واسه فردا نیستم برم تو پذیرایی داره
سریال میبینه...

چایی ریختم و رفتم نشستم رو مبل رویه روییش یه نگاه به چایی خودش ویه نگاه به نسکافه
من انداخت...

سورن: منم نسکافه دوست دارما...

من: خوب برو واسه خودت ببریز...

یه جوری نگام کرد دلم واسش پر کشید مثل این بچه دو ساله ها جانم... رفتم و واسش ریختم و
گذاشتمن رو میز...

سورن: ممنون خانم مهریون...

من: خواهش می کنم... داشتم با لیوان نسکافم باز یمی کردم...

سورن: چه خبرا چه کار می کنی... دیروز ت و شبندم و تو بازار دیدم...

من: وای چه عالی خودش بحث و پیش کشید... ژاره فردا تولد یکی از دوستامه می خوام برم
جشن تولد رفتم لباس بخرم...

یهو سورن سیخ نسشت...

سورن: جشن تولد؟ کجا؟

من: منم فهمیدم شک کرده اگه آدرس خونه الهام اینا شرق بود آدرس غرب و دادم و آخر هر
کدومم می گفتم باز دقیق نمی دونم می دونی که شبندم درست حرف نمیزنه که آدم بفهمه...

سورن: خوش بگذره... منم فردا جشن تولد دوستم دعوتم اما اصلا دلم نمی خواد برم...

من: چرا برو منم که از صبح نیستم...

سورن: بابا خیلی گرم گرفته خیلی سعی کردم بپیچمیش نمیشه.. من عادت ندارم با دوست
دخترای دیگه انقدر زیاد بمونم اما این یکی واقعاً غیر قابل کنترل من و گرفته تو دستش عین
موم...

من: جای تعجب داشت برایم از یه طرف داشت برایم درد و دل می کرد از یه طرف حرفایی میزد که
با حرف الهام اینا ضد و نقیض بود یعنی فهمیدم من فهمیدم داره خرم می کنه... رو بهش گفتم...
ما که چند وقت دیگه جدا میشیم اگه دختر خوبیه شرایطت رو بهش بگو، بگو صبر کنه بعد از
طلاق ما ازدواج کنید...

سورن: یه نگاه ناراحت به من انداخت بعد گفت: اتفاقا بعد از گیرای زیادی که داد گفتم باید تا بعد از طلاق زنم صبرکنه...

من: نسکافم و تموم کردم رو بهش گفتم سورن من میرم بخوابم شاید دیگه صبح نبینمت از صبح میرم خونه شبنم اینا...

سورن: شایانم هست؟

من: تو دلم ازینکه حساسه کله قند آب مکردن...

من: صبح میره کوه با دوستاش...

سورن: چه آماری هم داری....

من: برای اینکه راحت تر باشم از شبنم پرسیدم شب خوش...

سورن: شب کی از تولد بر می گردی...

من: نمی دونم ممکنه دیر شه اگه دیر باشه خونه شبنم اینا می مونم... انقدرم ادای باباهاي نگران ودرنيار...

سورن: تو گردن ما مردا یه رگی هست به نام رگ غیرت...

من: از تو اتاق گفتم لابد الانم باد کرده ها؟

سورن: یه همچین چیزایی...

من: جای بدی نمیرم آقای بابا... شب بخیر...

ایشیش چه دم از غیرتم میزنه... خوب بزارید براتون بگم چی شد با شبنم آرایشگاه لاوین وقت گرفتیم میشه جزء بهترین آرایشگاه تو تمام آرایشگاه ها... موهم همون مدلی میشه که بهتون گفتم آرایشگرم موافق بود بهش گفتم گفت خودش وسیله های لازم و میخره... آرایشمم که با خودشه بهم پیشنهاد داد برام لنز بی رنگ دور مشکی بخره که یه حلقة مشکی دور مردمک چشم درست شه منم قبول کردم... خلاصه ازش بهترین کار و خواستم البته اونم کم نداشتا 300 تومن طی کرده...

لباسام دو دست لباس خریدم جفتیش نقره ایه خیلی قشنگن یکیش مدل نخلیه (مدلایی که جلوش کوتاه و پیشتبان دنباله دار و بلنده... و بالا تنشم دکلتست... یکی دیگه از پیراهنام که بلنده و سنگین تر اونم نقره ایه تا پایین باسن تنگه و بقیش یهکم کلوش میشه بیشتر تر اروپایی داره اونم دکلتست... جفت پیراهنا محسن و به رنگ پوستم میاد و رنگ گندمیه و نمکیه پوستم و بیشتر به رخ می کشه... کفشام که جلو بازه نقره ای سفیده بیشتر تر صندل داره و اکنارا بند میخوره تا زیر زانوم بسته میشه... اگه اون پیراهن نخلیه که از جلو کوتاهه رو بیوشم محسن میشه... حتی اگه زشتم باشی اون پیراهن قشنگ میکنه... خوب دیگه بخوابم فردا باید

چشمam زیادی استراحت داشته باشه... من یه عادتی دارم هر چی بیشتر بخوابم چشمam و صورتمم فوقالعاده تر به نظر میرسه... (میبینید به چه روش هایی خودم و خوشگل می کنم؟!!)

قسمت بیست و ششم

واای شبینم دلشوره دارم... می فهمی چی میگم؟

شبینم: آره عزیزم انگار که تو دلت گربه میشورن...

من: به همون رخت شستن قانع بودما...

شبینم: گفتم پیاز داغشو پیاز سوخته کنم بهتره...

من: دیوونه... شبینم می گم مطمئنی قشنگ شدم؟

شبینم: آره واای نمی دونی نوشی خیلی خوردنی شدی به همه پسرا حق میدم امشب دور ورت باشن...

من: خوردنی یعنی چی خجالت داره...

شبینم: ببینم تو با آینه آشنایی داری؟

من: وا سوال بود که پرسیدی معلومه آره چطور؟

شبینم: برو جلو آینه خودت و نگاه کن می فهمی چی می گم...

من: دیوونه حالا کی میرسیم؟

شبینم: تا نیم ساعت دیگه میرسیم خیلی دیر کردیم می خواستم از اول اونجا باشیم... حدودا یک ساعت و نیم دیر تر میرسیم...

دیگه حرفی زدن نشد... منم به بیرون خیره شدم ... یکم دلشوره دارم... آرایشگر واسم کم نداشتیه از مدل موهمام تا میکاپم... موهمام حلقه های درسته که نصفش جمع شده بالا نصفشم ریخته و مشای صورتید که واسم زده بین موهمام و اصلا مشخص نیست از اونجایی که جلوی موم خیلی بلنده همه کج فرشده ریخته یه طرف سمت دیگه هم همون مدل فر رفته عقب و با بقیه جمع شده... پیراهنمم بریم اونجا ببینم چی به چیه یکی و انتخاب می کنم دیگه... از اینکه سورن اینجاست کنار یه زن دیگه ناراحتمن... نمی گم عاشقشم اما بھش بی احساسم نیستم حتی این احساسم و حس ناراحتیم و به عادتم ربط میدم..

شبنم دستم و گرفت از فکر او مدم بیرون...

شبنم: اخمات و باز کن دختر اگه اینجاییم برای مقایسه تو با الهه نیست چون تو سادتم از اون قشنگتره.. اینجاییم چون به سورن بفهمونی غیرتی که ازش دم میزنه فقط واسه زنا نیست اگه حفظ آبرویی باشه اون دو طرفست اگه بی حیایی هم باشه دو طرفه... تو فقط جشن تولد دعوتی و یکم بیش از حد به خودت رسیدی همین... حالا آرامشت و حفظ کن یه لبخند ملیح و ژکوند از هموна که کلی مرده میده بزن که رسیدیم... پیاده شو دختر...

من: یه لبخند زدم گفتم باشه بزن برم مای هانی(عسل من)...

شبنم: آورین آورین...

من: شبنم آفرین بگو عزیزم... تر و خدا این پارسی ما رو خراب نکن...

شبنم: خیلی خوب بابا خان تعصب لبخندات پررنگ تر...

زنگ و زدیم با گفتن شبنممه شبنم در ویاز کردن... و رفتیم داخل ماشین سورن بود خاک عالم این نبود میل به رفتن جشن تولد نداشتن... بیخیال دلم خوش بود شاید نیاد اما به روی خودم نیاوردم...

شبنم: نوشی جان لبخند...

من: خیلی خوب تو هم ...

رفتیم داخل... الهام ازمون استقبال کرد و راهنماییمون کرد به طبقه بالا الهه و سورنم داشتن وسط میرقصیدن و سورن اصلا من و ندید لباس الهه اصلا قشنگ نبود اما خوب بلند بود وقتی رفتیم بالا به شبنم گفتم:

من: شبنم میخواهم لباس نخلیه (همون که جلوش کوتاهه) و بپوشم...

شبنم تصمیم گرفتی حسابی بزنی تو پرش الهه و حال سورن و بگیریا...

من: اره دیگه ما اینیم...

شبنم: تا حالا که اون وبدی الان شدی این...

من: تو هم با این حرف زدنت...

بعد از توضیح لباس با شبنم رفتیم با احتیاط با اون کفشارم از پله ها او مدم پایین هنوزم داشتن میرقصیدن الهام او مدم استقبالمون و بعد از کلی تعریف کردن از من و کمی هم شبنم ما رو برد به همه معرفی کرد...

تو یه جمع که بیشتر پسر بودن:

الهام: خوب بچه اینا هم دوستا و هم داشکده ایای من...

رو به من

الهام: ایشون نوشناز و رویه شبینم ایشونم شبینم...

یکی از پسرا: منم سینا هستم از آشنایی باهاتون خوشوقتم و با شبینم دست و داد و دستش رو گرفت سمت من نمی خواستم دست بدمر اما امشب فرق داره دستم و با یه حالت لوند و عشهه بردم جلو و یه دست دخملونه بھش دادم...

من: منم همینطور و بقیه هم به همین ترتیب که بهزاد و آرمان و امید و امیر علی بودن معرفی شدن خلاصه همه معرفی شدن تا اینکه رسیدیم به سورن و الهه همون موقع سینا گفت نوشناز جان من عاشق این آهنگم اگه افتخار میدی یه دور برقصیم...

من: حتما فقط صبر کن یه سلامی به الهه خانم و نامزدشون بدمر بعد...

سینا: حتما گلم...

الهام ما رو هم معرفی کرد و من خیلی ریلکس و راحت به سورن دست دادم و اظهار خوشوقتی و خوشبختی وبا هم کردم... واقعا دیدنی بود... جوری ماتش برد که الهه اگه برای حفظ ظاهر نبدو من و با اون کفشای مثل نردویش از خونه بیرون می کرد... خلاصه ما یه دوری هم خیلی قشنگ با سینا رقصیدیم بعد نشستم شبینم پاشد بره برام یه شربتی چیزی بیاره که سورن نشست بیشم...

ادامه دارد...

قسمت بیست و هفتم

سورن: که تولد طالقانی جنوبیه دیگه آره؟ تو دهات ما که به اینجا می گن گوهر دشت...

من: شبنم درست آدرس نمی داد... نمی دونستم الهه ایی که قرار بود بیاریش تو خونه و عقدش کنی این خانم باشن... مبارکه اما بہت میومد خوش سلیقه تر باشی... نترس من نمی گم که تو شوهرمی اینا اصلا نمی دونن من ازدواج کردم...

سورن: بهتره حلقت و بندازی دست چپت حوصله ندارم این پسره دور و برت بیلکه...

من: من که حوصلم زیاده تازه داره بهم خوش میگذره چرا که نه...

سورن: نوشناز کاری نکن اینجا با آبروی هر دو مون بازی کنم پا شو برو یه لباس پوشیده تر بپوش... اصلا نه پاشو برو خونه...

من: چه کار می خوای بکنی اول آبروی خودت میره عزیزم...

سورن: نوشناز پاشو برو لباست و عوض کن...

من: نج نمیشه خودم خیلی این و دوست دارم...

سورن: پس انتظار هر کاری و از من داشته باش...

همون موقع سینا او مد سمت من

سینا: نوشناز افتخار یه دور دیگه رقص و میدی؟

و بعدم دستش و آورد جلو که من دستشو بگیرم و بلند شد من همین کارم کردم و بلند شدم اما لحظه آخر که او مدم برم سورن دستم و گرفت و رو به سینا گفت نوشناز نمی رقصه شما هم بفرما...

سینا: خودشون که میلشونه... شما چه کاره ای؟

سورن بلند شد فهمیدم الان یه دعوای حسابی داریم اما یهو الهه اومد و سورن و با خودش برد و خیال همه رو راحت کرد... شبینم که با امیر علی که از ظاهرشم میشد فهمید پسر با شخصیتیه گرم گرفته بود... خلاصه یه دوری ساده با سینا که پسره واقعا خوش قیافه ای هم بود رقصیدیم... و بعدم رفتم پیش شبینم که اونم تازه نشسته بود نشستم...

شبینم: حسابی خوش می گذره ها با این آقایون خوشتیپ...

من: او هوم اما ته دلم راضی نیست...

شبینم: ته دل و بی خیال سرش و بچسب..

من: دیوونه...

شبینم: والا راست می گم... می گم نوشابه این پسره رو دیدی چه قدش هیکله؟

من: چی؟

شبینم: بخشید هیجان زده شدم، جو من و گرفت خواستم بگم چه قد و هیکلش قشنگه اما یهو یه چی دیگه از دهنم اومد بیرون...

یه کم خنديديم و گفتم: آب پرتفال می خوری؟ بيارم؟

شينم: می گمم نميشه از اون الكليا يه کم بخوريم؟

من: نه عزيزم... اونا تيچرز خيلي سنگينه واست زود چپ می کني...

شينم خدا نکنه بى ادب... باشه واسه منم آب پرتفال بيا...

رفتم يه آب پرتفالي چيزى بيارم که سورنم اوهد کسی هم که کنارمون نبود خيلي راحت آب پرتفال و از رو سينم رخت پايین که لباسم کلا نارنجی شد...

سورن: جووونم اين آب پرتفال خوردن داره...

من: با يه جيغ خفييف گفتم احمق چه کاري بود کردي...

هيج کس حرفم و نشنيد اما از جيغم همه ساكت شدن و صدا قطع شد...

الله: اى واى سورن حواسست کجا بود... ببخشيد نوشناز جان...

شينم: اشكال نداره نوشناز چون نمي دونست محيط چطوريه دو دست لباس آورده نوشناز جان برو اون لباست و بپوش... الهام اگه ميشه حمو م وبهش نشون بده ... بعد آروم بهم گفت کلا خودت و نشوريا فقط گردن به پايينت... معلومه از عمد اينكا ر و کرد اما نمي دونه تيرش خورده به سنگ و اگه اين لباس خراب شه يكى بهترش وداری برو زودم بيا...

آقا، خانم خلاصه ما رفتيم بالا و خودمون شستيم و لبای بهتر پوشيديم عطر جيسی کوترا که عطر جديده جديديه و خوش بو هم هست و رو خودمون خالي کرديم که حسابي حال سورن خان جا

بیاد... بعدم یه دور پت رو صورتم زدم که یه وقت خدایی نکرده ماسیدگی جایی وجود نداشته باشه و بعد از تجدید رژ با کلی عشه رفتم پایین...

سینا از همون جایی که نشسته بود گفت:

سینا: نوشناز چه بہت میاد بابا تو که تکمیل اومدی اینجا...

اوmd و چند تا پله مونده بود برسم پایین دستم و گرفت داشت می بوسید که سورن پرتش کرد و منو خیلی محترمانه بدون خداحافظی و بدون لباسی از مهمونی برد بیرون و بازم خیلی محترمانه نشوندن تو ماشین...

من: ولن کن دیوونه چکار می کنی؟ بزار برم... با ریموتی که دستش بود در باز کرد و سینا که اوmd بود دنبالمون نتونست مار رو بگیره فکر کنم الان واسه همه علامت سوال که ما دوتا چه کاره هم میشیم... آخی الهه قسمت نشد نامزدیش و اعلام کنه واپی خدایا من و ببخش... نمی خواستم اینطور شه... سورن یه جا وايساد کتش ودر آورد گفت بپوش وقتی نپوشیدم چنان دادی زد گفت بہت می گم بپوش که فکر کنم روحمر از تنم جدا شد می خواست از سقف ماشین فرار کنه اما خوب به بن بست خورد و برگشت سر جاش... خلاصه ما کت و پوشیدم سورن رم رسید ماشین و پار ک کرد پیاده شد اوmd پیادهشم که زودتر از دستش فرار کنم درارد و قفل کرد اوmd سمت من دوباره درارو باز کرد و به بنده گفتن پیاده شو...

من: این چه طرز رفتاره اصلا من پیاده نمیشم... اصلا می خوام برم پیش شبنم... دختر بیچاره اونجا تنها موند... دستم و گرفت آنچنان محکم که گفتم الان قطع میشه... و هر جور که بود من و رسون واحد خودمون در و قفل کرد و اوmd سمتم...

سورن: می دونی با احساس و غیرت کسی بازی کردن یعنی چی؟ د نه د نمی دونی اگه می دونستی که همچین غلتی نمی کردی... دختر به وقیحی تو ندیدم...

من: منم پسر بی غیرتی تو ندیدم که زن داره و میره جشن نامزدیش و با کسی دیگه اعلام کنه...

سون: تو که از همه چی خبر داشتی آمارا هم که بہت میرسه پی باید بدونی که من روح‌م
خبر نداشت...
...

اوید سمتم و یه بازوم و گرفت گفت:

سون: اما نوشناز بد کردی از کار امشب نمی گذرم...

بعدم با دستش که پشتم بود زیپ پیراهن‌م و باز کرد و صورتش و به صورتم نزدیک می کرد و کم
کم به لبام خیره شد...

ادامه دارد...

قسمت بیست و هشتم

منم که تقدا می کردم از دستش آزاد شم اما چه زوری داشت لامصب سخت بود از دستش
خلاص شم اما باید سعیم و می کردم شاید فایده ای داشت... کم کم اوید نزدیک و نزدیک تر و
خیسی زیونش و که میکشید دور لبام حس میکردم وایی خدا نه...

وای اگه باهام کاری کنه می فهمه دختر نیستم... وای خدایا اگه بهم بیشتر دست بزنه دیگه
نمی تونم خودم و جمع و جور کنم چه کار کنم؟ وای وای ذهنم بهم کمک کن من چکار کنم...

سرم و بردم جلوتر یه لبخند محو کنج لباس نشیت فکر کنم فکر کرد من می خوام همراهیش
کنم و دیگه نرم شدم اما لبام و کشیدم رو لباس و از همونجا سُر دادم سمت گردنش و تا
اونجایی که قدرت داشتم گاز گرفتم اون که دردش اومنه بود دستاش و ول کرد منم اومنم فرار
کنم تو اناق که پیراهن اومند پایین و گیر کرد زیر پام نزدیک بود که دوباره با دماغ بیام رو زمین مه
آقای فرشته نجات سون خان بنده رو گرفتن...

سورن: کجا خانم کوچولو... بودیم در خدمتون...

من: خدمت از ماست نه دیگه مزاحمتون نمیشم... برگشتم سمتیش که بینم چه خبره... دیدم با حرف من یه لبخند گل و گشاد زده اما تا دید دارم نگاش می کنم گفت:

سورن: این چه کاری بود؟ نکنه سادیسم داری...

من: نمی دونم شاید داشته باشم... سورن ول کن دستمو خوابم میاد

سورن: اممثب پیشیش بنده باش... در ضمن اشکال نداره منم یه کمکی سادیسم دارم...
البته یه نموره صدات برآم کافیه... که اونم با بی رحمیه تموم به دستیش میارم...

بعدم من و با خودش کشید سمت اتاقی که تخت دو نفره داره پیراهن خودش تا نصفه ها درومده بود وقتی پرت شدم بقیشم درآورد منم که با حرف ات حد مرگ ترسیده بودم ازینورم خودم مشکل داشتم برگشتم سمتیش و با گریه گفتم:

من: سورن تر و خدا با من کاری نداشته باش خواهش می کنم سورن تر و خدا نه نه جلو نیا خواهش می کنم تو قول دادی امضا دادی و بعدم به حق هق افتادم...

او مد جلو و نشست رو تخت کنارم سرم و گرفت تو بغلش و منم تو بغلش همینجور مثل ابر بهار اشک میریختم...

سورن: شش خانم باشه کاریت ندارم که عسلی خانم فقط می خواستم بترسونمت همین...
بسه دیگه ساکت به خدا کاریت ندارم...

من: خیلی بدی به بابام می گمت...

سورن: ای بچه ننه... این چه طرز حرف زدن نمی گی خوردنی میشی می خورمت...

من: سورن هیچوقت، هیچوقت به من نزدیک نشو باشه؟ قول میدی؟

سورن: باشه بہت نزدیک نمیشیم.... اما قول نمیدم شاید یه روزی خودتم خواستی... اگه یه بارديگه ازین کارا کنی قول میدم رسما شوهرت شم...

وقتی سرم رو شونه هاش بود احساس می کردم یه تکیه گاه دارم یکی که از کوه هم مقاوم تره... یه حسی داشتم به حس خیلی قشنگ این و همه خانما میفهمن و میدونن وقتی سرت رو شونه کسی، کسی باشه که دوسيش داری چه حسی داره... آره من دوسيش دارم تا حالا خیلی سعی کردم پنهانش کنم اما من دوسيش دارم بهش عادت نکردم... عاشقش نیستم فقط میدونم دوسيش دارم... کاش میشد مال من باشه اما حالا که نمیشه باید خودم سر و سامونش بدمر...

سورن: نوشنازی خوابت برد...

من: دوباره یکم آبغوره گرفتم تا هم بفهمه بیدارم هم من و از رو شونه هاش بلند نکنه... حلقة دستاش که دورم بود و محکم تر کرد...

سورن: ای بابا دیگه گریه نکن دیگه عذاب و جدان میگیرما... می خوام باهات حرف بزنم...

من: باشه... بابت امشب ببخشد من یکم لجبازی کردم اما خودمم ته دلم راضی نبود...

سورن: دیگه راجع بهش حرف نزن... حالا هماین پتو رو بپیچ دورت برگرد پشت من موهات و باز کنم واستم یکم حرف بزنم...

من: واک به سرم اصلا حواسم نبود بنده فقط ببخشیدا با لباس سبکی نشستم پیش ایشون آخه لباسم کاپ داشت نیازی نبود چیز اضافه ای بیندم... با خجالت گفتم ببخشید و پتو رو پیچیدم دورم و برگشتم پشت بهش...

سورن: همین لوندیاست دیگه کاری کرده بعد با کلی عشوه و قر معذرتم می خواد... می گم نوشناز هیکلت فوقالعادستا...

من: همیش به خاطر شناسنایی از بعد از ازدواجم شنا نرفتم اما خوب می دونی که هیکلی که با شنا کردن درست شه هیچوقت حالتشو از دست نمیده...

سورن: آره بر عکس بدنسازیه دیگه...

من: اووهوم...

یکم سکوت بینمون شد و سورن بعد از چند دقیقه سکوت در حالی که سنجاقای موهم و باز می کرد گفت:

سورن: نوشناز اگه بگم من دوست دارم اگه بگم دیگه مثل اولا نیستم اگه بگم تو رو به خاطر خودت میخواهم اگه بگم جنسیت واسم مهم نیست باور می کنی؟ آره؟ نوشناز اگه بگم دیگه سورن سابق نیستم... و حاضرمن حتی بہت دستم نزنم فقط خانم خونم باشی قبول می کنی؟ باورم می کنی؟

سکوت...

سورن: چرا حرف نمیزنی؟ نوشناز نمی گم از اول با یه نگاه عاشقت شدم... الانم عاشقت نیستم اما واسه من دوست داشتن خیلی مقدس تر از عشقه... احساس تو تو وجود ریشه کرد یعنی ذره ذره ریشه کرد و رشد کرد... هیچی ازت نمی خواه حتی همین چیزی که تو ازش می ترسی و منم دلیلش و نمی دونم... حتی بہت قول میدم دوست دختری هم نداشته باشم البته

به همه دوست دخترام گفتم ازدواج کردم حتی فردا خطی که سفارش داده بودم آماده میشه...
اما الهه پیچیده نشد که تو امشب فرصتیش و بهم دادی و از تم ممنونم...

نوشنام میشی خانم؟ خانم خونم؟ میشی؟ میشی قربوت برم؟ حرف طلاق و نمیزنی؟ هر
شرطی هم داشته باشی نوشته میدم قول میدم... حالا چی می گی؟

قسمت بیست و نه

من: اوخی نازی خدا چقده قشنگ حرف میزنه...

نه نوشی تو باید مراقب باشی نه اون می تونه با یکی دیگه خوشبخت شه فکر کردی اگه بفهمه
یکی باهات کاری کرده رفتارش همین باقی می مونه؟ نه معلومه که نه...

من: نه سورن دیگه حرفای امشب تکرار نشه بگرد دنبال یه زن یه زنی که بتونه باهات زندگی
کنه... بعدم پا شدم و پتو رو انداختم و رفتم تو اتاقم در و قفل کردم... و رفتم حموم زیر آب بودن
اعصابم و راحت می کرد احتیاج داشتم گریه کنم احتیاج داشتم سبک شک این چند وقت خیلی
درد داشتم... صدای سورن و میشنیدم که داد میزد لعنتی چرا... حداقل بگو چرا...

بیخیال صدای سورن که کم کم قطع میشد وان و پر از شامپو بدن هوگو که بوی واقعا خوبی داره
کردم و خوابیدم تو ش...

فکر کنم دو ساعتی تو حموم بودم بله درست فکر کردم او مدم بیرون ساعت 1.30 نصف شب
بود... لباس پوشیدم و رفتم بیرون از اتاق یه کم شیر کاکائو خوردم... سورن اومد بیرون تو تاریکی
زیاد معلوم نبود اما موهای پریشونش دیده میشد... او مدم سمتم و موهم و که از حموم او مدم و
نبسته بودم از پشت گرفت و کشید که سرم او مدم بالا:

سورن: گوش کن لعنتی من طلاقت نمیدم شده نگهت دارم تو این خونه تا آخر عمر عذاب بکشی
اما بی ناموسم اگه طلاقت بدم تا بری به کاری که نمی دونم چیه برسی...

بعدم موهم و ول کرد و رفت تو اتاقش یه کم رو مبل پذیرایی نشیستم و پا شدم برم تو اتاقم که
سورن با یه ساک او مدم بیرون...

سورن: چند روزی حونه نمیام ، می تونی به مامان اینا بگی واسه یه عمل یه هفتنه ای رفتم
دبی... حواست باشه حرف دیگه ای از دهنت بیرون نیاد و گرنه منم حرف واسه گفتن زیاد دارم...
از این به بعد من می دونم و تو نوشابه خانم بچرخ تا بچرخیم... صد تا خوشگل تر از تو واسه من
هست اما خوب من وقتی هوس یه چیز بزنه به سرم باید مال من باشه حتی تو که از راه ابراز
عشق خام نشدی...

بعدم رفت بیرون و در محکم بست...

هه خدايا مثل پسر بچه های تحس میمونه قشنگ معلومه از اینکه دست رد به سینش زدم
ناراحتنه ها اما باز به روی خودش نمیاره و میگه می خواه ثابت کنه حرفاش دروغ بوده بیخیال من
که می دونم این حقیقت زندگیم و بفهمه رفتارش و دوست داشتنیش از بین میره پس ناراحتیه
الانش بهتر از طوفان بعد از فهمیدنشه...

....

.....

.....

ای خدا||||||| این کیه خوب میینه در و باز نمی کنه برم دیگه کی اجازه داده از پایین بیاد بالا؟
لابد سورن مگه کلید نداره...

او مدم بابا... معلوم نی کیه اول صبحی دستیش و از رو زنگم بر نمیداره... در ویاز کردم بله بله؟.

شینم: اوه خاله خرسه هم اینقدر نمی خوابه ، چه خبرته؟ چرا اینقدر می خوابی؟ چه خبر
دیشب جرعت نکردم بہت زنگ بزنم سورن شکاره شکار بودا بیا اینم لباسات...

نوشابه کجایی من او مدم تو خونه ها چیه چرا دم در وايسادي اونجوري نگام میکنی؟ مگه شمر
ذول نمی دونم چی دیدی؟ ذوالجوشن بود؟ آره اوون و دیدی...

من: خجالت نمیکشی؟ نمی گی تو خواب سکته می کنم؟

شينم: نه بابا تو تا ما رو سکته ندى خيالت راحت نميشه... بيا نوشى جون من بگو چى شد؟

من: اول تو بگو اونجا چی شد؟

یهو شبنم با جیغ گفت نشین نشین...منم ترسیدم سر پا شدم گفتم چیه چرا؟ چه خبرته؟

شبنم: برو سر و صورت و بشور... بیتریت کثیف... مگه نمی دونی شیطون شبا میاد رو صورت آدما ما آدما هم صبح برای اینکه روش و کم کنیم صبح صورتمون و میشوریم بهد شیطون میره تو چاه آب بهد در آخر میرسه به فاضلاب...

من: حرفش وقطع کردم گفتم وای واک شبنم نمی خواهد حالا چرخشم واسم تعریف کنی... باشه تو پاشو برو یه چی آماده کن بخوریم منم برم یه بلایی سر موهم و این شیطونون صورتم بیارم...

شبینم: نوشابه هم نوشابه های قدیم اونا حرفم نمیزدن تکنولوژی اینقدر پیشرفت کرده نوشابه های الان دستورم میدن...

من: شبئم امروز اصلا تو مود شوخيای بي مزه و آبکي تو نيستما....

من: اول تو بگو دیشب که سورن من و آورد چی شد...

شبنم: نج... زرنگی؟ اول تو بگو بعد من...

من: تا نگی نمی گم...

شبنم: لا مصب... چه جیگریه پدر سوخته...

من: فکر کردم الهه رو میگه شیر کاکائو رو گذاشتیم زمین گفتم کی؟

شبنم: تو دیگه بیشرف، چی زدی به این صورت نوشی یه ماج میدی؟

من: شبنم پاشو از خونه من برو بیرون...

دید اوضاع وخیمه منم اعصاب ندارم...

شبنم: بخشید من غلت اضافه کردی، من چیز خوردی...

من: زهر مار... می گی یانه/?

شبنم: بیتریبیت زهر مار تو لوزالمعدت ...

من: هر وقت رفتی درم پشت سرت بیند بعدم پا شدم برم تو اتاقم

شینم: نه مثل اینکه اوضاع قرمز-و خیمه... بیا بگم...

برگشتم نشستم سر جام و بهش نگاه کردم....

ادامه دارد...

قسمت سی ام

تو که رفتی همه به من نگاه کردن منم گفتم زن و شوهرین و کلا همه چی رو گفتم البته نه
همه چیا فقط اینکه زن و شوهرید و یکم لج و لجبازیتونه... همین... بعد همه به الهه خمسانه و به
چشم زندگی خراب کن نگاه می کردن... الهام و الهه کم مونده بود من و بیرون کنن که من خودم
وسیله های تو و خودم و به کمک سینا زدم زیر بغلم در رفتم سینا هم تا یه جایی با من اوmd
بعدم شمارش و داد گفت خوشحال میشه باهاش تماس داده باشی...

من: اونم مثل بقیست با اینکه فهمید شوهر دارم شماره داد...

شینم: باز تو جو گیر شدی؟ شماره مطبشه و داد... روانشناسه بابا... اونم تشخیص داد تو
روانی هستی...

من: امروز واقعا خیلی روانیم واسه اولین بار باهات موفقم پس رو مخم بندری نزن که میزنم فکت
و مرخص میکنم...

شینم: واوووووو... هاردت ویروسی شده هی داره ارور میده چرت و پرت میگه باشه بابا حالا تو
بگو چه خبر؟

من: منم همه چی و واسیش تعریف کردم... که باز اون رگ روایی بودنش زد بالا...

شینم: واااااااااااااااااا نوشی خودش داشت موهاتو باز می کرد... واایی قشنگ زبونش و
کشید رو لبات؟ چه حرفه ایی هم هستا می دونه چه جوری یه کار کنه طرف باهاش راه بیاد اول
نرفته سراغ اصل مطلب که لب باشه، می خواست تشنه تشننت کنه بعدش بچسبه به اصل
قضیه...

من: شینم بسه مثل زنایی حرف میزنی که اینکاره تشریف دارن زشته خواهش میکنم حواس
به حرفات باشه...

شینم باشه باشه ببخشید... نوشی می گم اونجا چه آرتیستی بازوت و گرفت و با اون دستشم
زیپت و باز کردا...

من: شینم بسه تر و خدا... بعدم سرم و گذاشتمن بین دستام... شینم فکر می کنه من احساس
ندارم منم حالیمه خر که نیستم نمی فهمه با حرفاش دیوونم میکنه... تلفن زنگ زد یعنی
کیه؟ او مدم بگم شینم جواب ندیا که دیگه دیر شده بود و شینم جواب داده بود... خانم مادر
شوهرم بود...

من: سلام مامان جان... خوبید شما؟

مادرششوهر: سلام... بلاخره ما صدای گرم شما ور شنیدیم یه زنگ نزناووو

من: مامان...

حرفم و قطع کرد گفت:

مادر ششوه‌ر: می دونم می دونم لازم نیست بگی درس داشتی امتحانا بود یا حالا هرچی...
شبیشام ببایین اینجا...

من: مامان سورن نیست یه هفته ای واسه یه عمل رفته دبی...

مادر ششوه‌ر: وا خوب تو رو هم میبورد... پاشو بیا اینجا...

من: نه مرسی مامان خودمم مهمون دارم شبینم اینجاست...

مادر ششوه‌ر: خوب با مهمونت بیا مارد...

من: مرسی حالا ببینم چی میشه شاید فردا بیام پیش شما...

مادر: قدمت روی چشم دخترم... مراقب خودت باش خداحافظ...

من: چشم حتما... ممنون... خداحافظ...

شبینم: آرزو به دل موندم یه بارم با من اینطوری حرف بزنی...

من: منم آرزو به دل موندم یه بار تو رو جدی ببینم که بتونم همینطور باهات جدی حرف بزنم...

شبینم: انقدر جتی جتی نکن... من عمرا باهات سوار جت بشم...

من: بیا اینم نمونش...

شبینم: با ادای گریه گفت: بیا بعد از این همه رفاقت موش آزمایشگاهیتم شدم...

.....

.....

.....

امروز 8 روز از رفتن سورن گذشت هنوز نیومده به همه گفتم چند روزی دیرتر میاد دارم کم کم نگرانش میشم به بیمارستانم زنگ زدم گفتن ده روزی مرخصیه پس 2 روز دیگه میاد اما باز یه کم نگرانم... این چند روز دو روز خونه مادر شوهرم بودم دو روزم خونه بابا اینا بقیشم خونه خودمون... شبینمگ ۵ گداری میاد پیشم و با حرفاش بعضی وقتا شادم می کنه بعضی وقتا رو مخمه...

شبینم: دروغ میگه من همیش شادش می کنم... من نبودم تا حالا پرسش شده بود...

من: شبینم جان دپرس...

شبینم: حالا همون...

من: از دست تو!! شبیم لطفا دیگه وسط فکر کردنم نیا...

شبینم: عاقبت هر کی که بلند فکر میکنه همینه خانم طلا...

ادامه دارد...

قسمت سی و یکم

وای وای خدایا چرا از درون یه طوری شدم... سورن اوmd... خودم ماشینش و از پنجره دیدم داشت بیرون پارک می کرد می آورد تو پارکینگ... چه استرسی گرفتم!! سر وضعم خوبه... صدای کلیدش که انداخت تو در و شنیدم وایی در باز شد... بلند شدم...

من: رفتم جلو تر و گفتم سلام و رفتم جلوتر نزدیکیش... (اون همه دعوا یادم رفت فقط ذوق دیدنش بود که کل وجودم و گرفته بود تموم دلخوریام و اخم و تخامام وقتی دیدمش دود شد رفت (هوا)

سورن: سلام،

همین خیلی سنگین سلام کرد و رفت تو اتاقش... اگه اونم من و دوست داشت دلخوریاش و فراموش می کرد... نه خوب دوست نداره دیگه... من خر و بگو غرورم و شکستم نمی دونم چی فکر کردم که رو اینکه مثل زن و شوهرها با هم سلام و علیک می کنیم و... حساب کردم... تازه می خواستم گلگی کنم که چرا دیر اوmd و یه زنگی بهم نزدی... زهی خیال باطل... غروروم و شکستم کارت بی جواب نمیمونه سورتمه خان(این سورتمه و شبیم انداخته تو دهنم...)

ولش کن بزار برم تو اتاق یه آهنگی گوش بدم دلم گرفت خیلی بی معرفتی سورن، خیلی...

می گن هیچ عشقی تو دنیا، مثل عشق اولی نیست

می گذره یه عمری اما، از خیالت رفتنی نیست

DAG عشق هیچکی مثل اون که پس میزنت نیست

چه بد تنها شی وقتی هیچکسی همقدمت نییست ، هیچکی همقدمت نییست

می گن هیچ عشقی تو دنیا مثل عشق اولی نیست

می گذره یه عمری اما از خیالت رفتنی نیست

DAG عشق هیچکی مثل اون که پس میزنت نیست

چه بد تنها شی وقتی هیچکسی همقدمت نیست

چقده سخته بدونی اونکه می خواییش نمی مونه که دلش یه جای دیگست و همه وجودش مال اونه

چه بده برای اونکه جون میدی غریبه باشی

بگی می خوام با تو باشم بگه می خوام که نباشی

ول کن حوصله ندارم بقیش و گوش کنم بزار خاموشش کنم، اما راست می گه ها هیچ عشقی
مثل عشق اول نیست (حالا انگار من چند تا عشق داشتم!!!)

او مدم بیرون اتاق داشتم چایی میریختم که سورن اتو کشیده و مرتب از اتفاقش او مد بیرون و کنار
اُپن وايساد

سورن: من میرم بیرون... شب برو خونه مامانم اینا منم میام اونجا...

من: مامانت که چیزی نگفت...

سورن: زنگ زد به موبایلم... پسر خالم از سوئد او مده امشب مامان دعوتش کرده

بعدم که رفت بیرون...

اشکال نداره سورن خان یه حالی ازت بگیرم این بيتربيتیات جواب دارن همشون...

...

.....

.....

مامان: سلام دخترم، خوبی؟

من: سلام مامان مرسی... شما خوبی؟ ببخشید دیر اومده دوستم اومده بود خونمون، از اینورم نزدیکای عیده مردم همه بیرونن ترافیک دو برابر همیشست...

مامان: اشکال نداره مامان جان بیا ، بیا تو کسری (پسر خاله سورن) هم اومده...

من: سلام خوبید شما؟

کسری با یه لحن خاصی گفت:

کسرا: سلام... ممنونه شما... سورن نیست؟ نیامد؟

من: سورن مطبه تا یه ساعت دیگه میاد....

بعدم رفتم واسه تعویض لباس، لباسم تنیکه چرم مورچه بود آستینشم تا بالاتر از آرنجم با یه شلوار یخی... صندلامم که مشکی بود لاکمم صدی... رفتم پایین و نشستم سرگرم حرف زدن با کسری شدم، مامان که اجازه نمی ده تو کارا کمکش کنم... با کسری انگلیش حرف میزدیم چون واقعاً واسیش سخت بود بخواه پارسی حرف بزنه، بعضی حرفها رو هم اشتباه می گفت... خلاصه ما یه دستی هم شطرنج زدیم تا بلاخره آخرای بازیمون بودیم که سورن خان تشریف فرما شدند...

قسمت سی و دوم

حاله سورن ایران نیست به خاطر همینم پسر خالش مستقیماً تشریف آوردن خونه خالشون که مادر سورن باشه... الانم داریم میریم خونه ما سورن یه تعارف الکی زد اما کسری خیلی سریع گفت ممنون باشه میرم وسیله هام و جمع کنم...

...

...

دارم در و باز می کنم سورن و کسری هنوز پایین نیومدن الان به این نتیجه رسیدم که اگه این آقا بیاد اینجا من و سورن چطور از هم جدا بخوابیم هم واسه خودش سوال میشه هم ممکنه به مادر شوهرم بگه... اوف سورن خدا بگم چه کارت نکنه پسره ی آفتاهه پیتهه کم عقل...) (بی ادب شدیا نوشناز خانوم)

اونا هم اومدن بالا به کسری اتاق نشون دادم که لباسش رو عوض کنه یکی از اتاقا رو آماده کردم
براش کسری که رفت تو اتاق رفتم پیش سورن که تو آشپزخونه داشت آب میخورد...

من: شما مهمون دعوت کردین نره به مامانتون بگه ما جدا می خوابیم؟

سورن: منظور؟

من: منظور نداره که می گم کسی نفهمه؟

سورن: یه کلام بگو می خوام پیش تو بخوابم دیگه چرا لقمه می چرخونی...

من: من حاضرم پیش پسر خاله دوست داشتنیت بخوابم اما تو... یکم نگاش کردم... اما تو اصلا... (خودمم نفهمیدم چه طور این حرف از دهنم درومد اما میدونم حرف درستی نزدم) آنچنان زد تو گوشم که نزدیک بود بیفتحم خودش دستم و گرفت بعدم لیوان و زد زمین خورد کرد...

کسری اومد بیرون و گفت: وات هپن؟(چی شد)

من: هیچی لیوان شکست... سورن جان مواطن باش نره تو پات(تو ذهنم: چون می خوام این تیکه شیشه ها رو بکنمش تو قلبت)

سورن: نه عزیزم تو دستت و بده من.. رو فرشیت و چرا نپوشیدی؟ من چیزی پامه...

بعدم با يه حرکت من او مدم رو دوتا دستاش کسرا هم که انگار داشت فيلم سينمايی تماشا ميکرد يه لبخند گل و گشادی هم زده بود که نگو... انگار بردنش استاديو مر تيتابا!!!

من: سورن بزارتم زمين ...

سورن: نه خوشگلم تا اتاق خواب ميرمت...

بعدم رو به کسری گفت: کسری جان خونه خودته خوش اومدی اون اتاق واسه خودته هرچی خواستی می تونی بر داري مزاحمت نميшиيم خسته اي برو بخواب... گود نایت(شب بخير)

کسری: هـو نايـس نـايـت (شب خـوبـي دـاشـتـه باـشـيد)

من و بزار پايين....

در اتاق و با پاش بست و من و گذاشت پايين...

سورن: بـيا اـينـم اـز پـايـين...

بعدم کتش و در آورد و در همون حال گفت:

سورن: اين چند شب تو اين اتاق خواب می خوابيم تا ببینيم کي ميره...

من: ناخونام و فشار دادم تو بازوهاش و گفتم: اين سيلی برای چی بود فکر نکن حرف نزدم يادم رفته ها خيلي دستت هر ز ميره هواست و جمع کن اگه نمی تونی من جمععش کنم...

سورن گفت: ولی من یادم رفته بود و بعد موهم و از پشت گرفت کشید که سرم اوید بالا و بعد با دستاش اون بازوم و گرفت و صورتش و آورد نزدیک صورتم فاصله لبام با لباس یه سانت بود

سورن: با حرف زشتی که زدی حقت بیشتر از این بود خانمی...

و بعدم لباشو گذاشت رو لبام باهاش پیش نرفتم ولی مانعش مشدم چشام خود به خود بسته شد بعد از حدودا فکر کنم دو دیقیه جلو جلو امد که باعث شد من برم عقب و بچسبم به دیوار و سورنم بچسبه به من از لبام لباشو کشید و برد کنار گوشم نفساش و آروم میداد تو گوشم که باعث میشد بیشتر وسوسه بشم و حس خواستنم بیشتر شه... اما گفتمن:

من: سورن بسه... ولی کو گوش شنوا چون سورن کم کم تا پایین گردندم پیش رفت حالا هم نفسای من تند شده بود هم سورن... باید یه کاری می کردم... شونش و گرفتم که کشیده شد به سمت بالا فکر کنم فکرد منظورم لب چون دوباره یه لب طولانی نصیبم شد اما بعد که اوم دوباره پیش بره گفتمن:

من: من هنوزم نمی خوام... پس لطفا ادامه نده...

با چشمای خمار و نیمه بازش نگام کرد و بعد گفت:

سورن: خواهش...

من: نه، تو هنوزم من و واسه خودم نمی خوای

سورن : لعنتی... و بعدم کتیش و ورداشت و رفت...

بعدم من با یکم استرس و تشویش و ناراحتی شاید دلشکستگی خوابم برد...

ادامه دارد...

قسمت سی و سوم

سلام صبح بخیر...

کسری: سلام صبح شما بخیر... خواب اینجا چه جیگری داشتا نفهمیدم کی صبح شد...

من: منظورت مزه نیست؟ می خواستی بگی چه مزه ای داشت؟

کسری: آره آره همون...

بیا صبحونه بخور...

کسری: مرسی مرسی زحمت کشیدی... وای چه رنگ...

من: خیلی سادست...

کسری: ساده اما زیبا...

من: مرسی...

کسری: سورن کی رفت؟

من: صحیح خیلی زود...

کسری: پس فعلا نمیاد بعد از صبحونه بريم جاهای دیدنی رو بهم نشون بدی؟ میشه از طبیعت و
فضای سبز شروع کنیم؟

من: آره حتما چرا که نه... خوشحال میشم هم راهنمای میشم هم خودمم یه حال و هوایی
عوض می کنم...

کسری: vow (oh my God) این خیلی قشنگه... (واؤووو، خدای من) it's so beautiful

من: فکر کنم هیجان زده شدیا پسر پارسی حرف بزن تا پارسیت رونو شه...

کسری: او ساری (متاسفم) ... نوشیناز اینجا خیلی خیلی حوشکله... اسمش چی هست؟

من: باغ بهشت... اینجا مخصوص مراسم و اینطور چیزاست اما خوب دختر صاحب اینجا دوست منه و ازش خواستم بتونیم یه بازدید یه ساعته داشته باشیم... باباشم وقتی فهمید که می خواهم یه ایرانی که از اونور او مده نشون بدم با کمال میل قبول کرد حالا که همه جا رو دیدی بیا بریم بشینیم گفتم نسکافه بیارن بخوریم بریم بستان نبوت و نشونت بدم...

کسری: باشه باش یکم دیگه کنار این دریاچه بموئیم خیلی حوشکله نوشیناز...

من: کسری جان من نوشیناز نستم نوشناز... نوش and after that ناز... حیج یو آندرستند؟ (فهمیدی؟)

کسری: اُ یه... تکرارش می کنم بشه نوشناز... دری کفتم؛؟

من: یه...

او مدم بهش پارسی یاد بدم خودمم قاطی کردم آخه گناه داره قدرت درک واسیش سخته... تا اونجایی که بتونم پارسی میحرفم اما باید یه جور حرف بزنم که بتونه درک کنه... کم کم همه حرفام رو پارسی می کنممش...

شانس آوردیم کسری دیشب ماشین ببابای سورن و آورد والا آلان باید با تاکسی میرفتیم...

خودم رانندگی می کردم یهو یه ماشین که تو ش پر از پسر بود او مد کنارمون...

ماشین پر از: واپی چه خانمی... آقاتونم آقاست

یکی دیگشون گفت : بچه ها آقاشون تو باع ما نیست... خانمی هیف تو چه گاگولی گیرته...

دستی رو کشیدم لاستیکا یه جیغی زد و

ازش.ن سرعت گرفتیم... .

کسری: (اونا چی میگفتند؟) what they say

من: کسری جان پارسی حرف بزن... هیچی علاف و مزاحم بودن..

کسری: آها...

رفتیم، نبردمش نبوت آخه دیگه دم دمای غروب بود مستقیم رفتیم پاک کوه...

کسری: وای چقدر قشنگ اون سبزه رو نگاه پاک کوه یه باحالی... چی هست اون؟

من: منظورت اینه که چه باحاله؟ اون یه خونست که طوری با چراخ تزئین شده تو نور شب به شکل اسم زهرا که از اسم های حضرت فاطمه هست نمایش داده میشه... می دونی که؟

کسری: آره آره اونجا بودم اما کلی کتاب به زیوت اصلی راجع به ایران دینمون اسلام و خیلی خیلی چیز های دیگه خوندم... راستی فکرش می کردم که دیکه کسی نمی گه پارسی اما از لحنی تون فهمدم که هنوزم خیلی ها رو تمدنشون جدی هستن و فراموششین نشده چی هستین...

من: با اینکه تو فعلا مشکل داری اما بازم با اینجا بزرگ نشده اینکه باید همین یکمی هم که بلدى بهت تبریک بگم و ازینکه راجع بع ایزان خوندی خوشحالم... آره من خیلی متعصبم و اصلا نمی تونم بگم کسی به دینم و تمدنم و تاریخ کشورم توهین کنه...

کسری: من هخامنشیان یعنی همون پارس ها رو کامل خوندم...

من: مطالعه من راجع بهشون زیاد بوده... من عاشق این قسمت تاریخم، کوروش بزرگ و داریوش کسانی که نام ایران و زنده نگه داشتن و باعث شدن الان من و شما به داشتن این تاریخ و ایرانی بودنمون افتخار کنیم...

کسری: عالیه پس من خیلی چیزا می تونم ازت یاد بگیرم...

من: آره حتما باعث افتخاره... خوب بیا بریم آش بخوریم اینجا آش خیلی مزه میده بعدم لواشك و آلوچه ...

کسری: 0k خوبه بریم...

وقتی رسیدیم پایین ماشین و پارک کردم رفتیم داخل ماشین سورن بود پس یعنی او مده او خی بمیرم حتما حوصلش سر رفته بچم (:)

رفتیم بالا... سورن حموم بود لباسامون و در آوردیم چایی ریختم داشتیم چایی میخوردیم...

کسری: می تونم چهرت و بیارم رو کاغذ؟

من: جدا می تونی...؟

کسری: صبر کن...

رفت و یه تخته شاسی با برگه A4 آورد و با یه مداد نشست رو به رو یکم نگام کرد و پا شد اومد سمتم صورتمو گرفت بیان دو تا دستاش و داشت بهم می گفت که چه ور وایسم خم شده بود روم... صورتامون نزدیک هم بود نفسامون به هم میخورد...

یهو صدای سورن و شنیدم...

سورن: سلام خوش گذشت؟

من نمی دونم چرا یهو ترشیدم و پاشدم وایسادم و کسری هم مثل خطای کارا نگاه می کرد...

سورن: ببخشید مزاحم شدم؟

من: نه کسری داشت صورتم و تنظیم می کرد که بیارش رو کاغذ... همین... باشه من کی چیزی نگفتم نقاشیتو بکش کسری جان؟ خوبی؟ کجا رفته بودین؟

کسری: رفته بودیم دَر دودور حیلی حوش گذشت حیلی

ای بمیری شبینم تقصیر شبینمه زنگ زد صداشو گذاشتیم رو آیفون موقع رانندگی بودم آخه بعد اونم سربه سرم گذاشت اینم هر چی اون گفت و ضبط کرد ازم پرسید ددر دودور یعنی چی؟ منم گفتم گرددش حالا صاف اوmd گذاشت کف دست این سورن دیوونه...

سورن به من نگاه کرد...

سورن: ددر دودور خوش گذشت خانمی؟

من : اره جات خالی...

سورن: شام از بیرون میگیرم نمی خواهد چیزی درست کنی...

کسری: نه نه ما خوردیم...

وایبیبی خدا سورن الان میاد از وسط نصفم می کنه حالا خوبه گفتم به سورن نگو دلش
خواهد...

کسری: ای واپی نوشیناز گفته بود نگما یادم رفت...

سورن یه چشم غره بهم رفت بعدم گفت شب بخیر و رفت تو اتاق... یکم نشستم پیش
کسری...
...

من: کسری جان من میرم بخوابم تو هم اگه چیزی خواستی صدام کن تعارفم نکن خونه خودته..

کسری: باش ... ممنون... شب بخیر حانومی...

برگشتم با تعجب نگاش کردم...

کسری: سورن الان بهم یاد داد دیگه...

خندیدنم و رفتم تو اتاق... سورن دراز کشیده بود دستشم رو چشماش بود نمیشد فهمید خواب یا بیدار آخ که چقدر دوسيش دارم... ببخشید لج کردم عزیزم ، بوس بوس اونم از نوع آبدارش اونم از لبای نازت... (ای بی حیا) لباس برداشتمن رفتم حموم یه دوش گرفتم اوتمد بیرون و یه کم با فاصله از سورن دراز کشدم برگشتم سمتش هنوز دستش رو چشماش بود آروم نفس می کشد پس یعنی خوابه این یکی دستش که سمت من بود دراز بود سرم و گذاشتمن رو دستشو آروم آروم رفتم تا اینکه سرم رسید کنهر سینش آخر دستش... دستتم گذاشتمن رو سینش و بعدم یکم خودم و دراز کزدم یه بوس از کنار لبیش کردم... اوتمد برگزدم که سورن دستشو ورداشت...

سورن: کجا خانومم... قربونت برم... الهی فدات شم... نمی گی تنها با یکی میری بیرون دلم میسوزه دلم آب میشه..؟ من به تو اعتماد دارم از برگ گلم پاکتری اما دوست داشتم منم میومدم پس کاش بهم می گفتی...

اوخت نازی چه مهربون... هنگ کرده بودم نمی دونستم چی بگم... هول شده بودم... قلبم تند میزد خجالت همه چی با هم بود...

من: ببخشید گفتم شاید نیای... بابت اینکارم متسافم اوتمد بلند شم که دستم و گرفت و کشیدم که افتادم تو بغلش نوشنازم بسه دیگه بیا امشب پیشم باشی خو؟ باشه...

من: نه نمیشه...

سورن: ببین الان فهمیدم خودتم می خوای... پس نزار از در خشونت وارد شم بیا خانومی...

بعد م لباشو گذاشت رو لبام و کم کم لباسم و که یه پیراهن کوتاه بود دکمه هاشو باز کرد... وای خدا فهمید منم دوسيش دارم و می خواهش... یعنی فهمید؟

من: خدایا چه کار کنم... باید همه چی و بهش بگم آره بهش می گم بهترین کاره والا اگه کار کنه فکر می کنه گولیش زدم...

قسمت سی و چهارم

او مد پاین کم کم داشت پیش میرفت و خودمم همراهیش می کردم فکر کنم و اسه اولین و آخرین بار بتونم اینجوری تو بغلش بمونم... دستام و چنگ زده بودم تو موهاشو بیشتر به خودم می چسبوندمش... کشیدمش بالا نیاز داشتم تو چشمаш نگاه کنم تو چشاش نگاه کردم بهم لبخند زد لبخندی که بهم امیداری میداد اما و اسه من بحث ترس نبود که سورن بهم امیدواری بد ه من فرق داشتم با همه کسایی که ازدواج می کنن... وای سورن چقدر دوست دارم... سورن سرم و گذاشت رو سینش و همینجور که نوازش میداد گفت:

سورن : به چی فکر می کنی خوشگلم؟ خودت پیش منی و اما چشات و فکرت پیش من نیستا چی شده که مردمک به اون قشنگی میلرزه؟ اشک و اسه چی توش جمع شده؟

من: سورن بزار امشب فقط تو بغلت باشم، باشه؟ کاری نکن...

سورن: نمی خوای بگی چی شده؟/ چرا یهو برگشتی؟

من: سورن چیزی نپرس حرفایی که باید بہت بگم و جواب سوالتن اصلاً قشنگ نیست...

سورن: نوشنازم هر چی باشه مهم نیست حتماً می خوای بگی دوسم نداری باشه من صبر می کنم عاشقم شی فقط زود باشه؟

بعدم پا شد که بره...

من: کجا؟ او مد نشست رو تخت همینجور که موهم و نوازش میکرد گفت:

سورن: میرم بیمارستان تا وقتی کسری اینجاست شبا به بهونه بیمارستان میرم که تو راحت باشی بہت نزدیک نمیشم تا بگی تو هم دوسم داری و نیازامون و عشقمون دو طرفست... اونقدام هوس باز نیستم نوشنازم ارزشت واسه من خیلی بیشتر از یه رابطست...

خدایا چه درکی داره عاشقتم سورن عاشقتم دوست دارم... خیلی زیاد... داشت بلند میشد که دستشو گرفتم... نگام کرد...

من: من که بہت گفتم بزار امشب تو بغلت باشم ... خواهش می کنم...

سورن : باشه خانمی دوباره برگشت رو تخت و ب glam کرد تو بغلش آرامش داشتم.. آرامش؟ چیزی که خیلی وقت بود بهش نیاز داشتم و پیداش نمی کردم... اما خوب از فردا دوباره همه چی مثل اول میشه...

سورن همینجور که داشت پشتم و نوازش می کرد او مد در گوشم و با نفساش شروع به حرف زدن کرد... گفت:

می دونی نوشنازی من روز اولی که او مد خونتون هیچ حسی بہت نداشتمن حتی او مد باهات صحبت کنم که همه چی و بهم بزنیم جوری که دیگه حرفي نباشه اما اصرارای تو باعث شد من جری تر شم و پا فشاری کنم نمی دونم چرا اما همیشه سمت کسایی جذب میشم که بهم بگن نه و پسم بزن... یعنی بیشتر مزدا و پسرا اینجورین... تو مثل همه دخترها نبودی که تا بهم دکترم خونه و ماشین دارم یا مثلا به خاطر قیافم بیان کنارم... خوشم او مد که تو دنبال عشق بودی یه احساسی که تو وجود کمتر کسی پیدا میشه... او مدی تو خونم کم کم بہت عادت کردم... از همه چیت از ظرافت از مدل موهات از هر چی که فکر کنی فکر میکردم فقط یه دونه هست و اونم مخصوص تو... به نظرم تو تک بودی کم کم با همین مقایسه کردنام و اینکه تو بهترینی احساس کردم بہت عادت کردم و تو شدی بتم، غیرتای الکی روت نشون میدادم چون به خودم می گفتم تو هم خونمی باید حواسم بہت باشه که بی غیرت نشم می دونستم این کارام فقط به خاطر این نیست که تو هم خونمی و غیرت بازیام و یا یکم اذیت کردنام همش بهونه بود روزی که با داداش دوست دیدمت اصلا قبول نکردم دوست دارم روز جشن روزی که پسر داییم ازت عکس می گرفت فهمیدم نه یه حسی تو دلمه که داره روز به روزم بیشتر میشه... نمی خوام بحث و بکشم به چیزی که فکر کنی روت هوس دارم... نه خوب هر مردی رو زنش به مدلای مختلف هوس داره و یکیشون من... داشتم می گفتم خودت می دونی وقتی عشق تو وجود یکی ریشه کنه دیگه نمی تونه از معشوقش دور بمونه و یه هورمونایی تو بدنش ترشح میشه که اونو وا میداره تا با طرفش رابطه داشته باشه... نوشنازم من از حس خواستم از اینکه

می خوام کنارت باشم ازینکه کنارت به آرامش می رسم می فهمم که عاشقتم می فهمم که دوست دارم... من ازت رابطه نمی خوام تا تو هم عاشقم شی... دوست دارم خانم باشی بانوی این خونه و بانوی دل من بعدم من و محکم تو بغلش گرفت...

چرا گریه می کنی خانمی؟ حرف بدی زدم... وای نکنه محکم بغلت کردم؟ دردت گرفت؟ ببیخشید خانم طلا...

من: رفتم تو بغلش گفتم نه... سورن، سورن منم خیلی دوست دارم... دوست دارم کنارت باشم اون حسی که می گی عشقی که ازش حرف میزنی وقتی داشت تو وجود تو شکل می گرفت تو وجود منم به وجود اومد... من، منم طالبتم...

سورن: پس، پس چرا زودتر نگفتی؟ چرا هر دفعه پسم زدی؟ چرا تا میومدم کنارت ازم دوری می کردی؟

من: چون دلم نمی خواست فکر کنی گولت زدم... چون من با همه فرق دارم...

سورن: چه فرقی خانمی... گفتم که تو همه چیت با بقیه فرق داره این چه فرقیه که ازش حرف میزنی و من متوجه همیش شدم جز این یکی؟ چیه که به خاطرش تا حالا ساکت بودی...؟

دستم و کشیدم رو لباس... ششیش سورن بزار امشب فقط تو بغلت باشم فردا بہت می گم باشه؟ این تنها چیزیه که می خوام / ؟ باشه؟

سورن: نوشابه خانم داری نگرانم می کنیا بگو دیگه/؟

من: خودم و بیشتر تو بغلش جا دادم و با لوس بازی گفتم! سورن اذیت نکن دیگه می خوام امشب واسه آخرین بار به آرامش برسم می دونم که اگه بہت بگم دیگه جایی ندارم نه تو خونت نه بغلته نه کنارت...

سورن: نوشناز نگران شدم و من دارم می گم عاشقتم اونوقت تو میگی آخرین بار؟ یعنی چی؟
می خوای باهام بازی کنی؟

من: نه نه سورن هیچی نپرس... باشه؟ به خاطر من اگه دوسم داری؟

سورن: باشه نازگلم بیا تو بعلم ببینم کوچولوی تو بغلی... چقدر تو خواستنی هستی...

رفتم بالا تر یکم تو چشماش نگاه کردم و لبام و گذاشتیم رو لباش می دونستم با این کارام
حالشو خراب می کنم و یه جورایی به قول خود مردا عذاب می کشن اما خوب نمیشد کاری نکنم
دیدن اون لبا وسوسه ای بود واسه ...

من: سورن ببین من بی حیام لباسی ندارم یعنی تون در آوردیشون پس تو چرا مومنی؟

سورن: سورن دست انداخت بند لباس زیرم و باز کرد و گفت تا تو بقیه رو دراری منم لباسام و در
میارم...

من: یکم خجالت کشیدم امت خوب شوهرمه دیگه... بعدم همون زیر پتو کلا لباسامون و در
آوردم و رفتم تو بغلش پاهامون و تو همدیگه قفل کردیم و سورن با دستاش نواشتم می کرد
وایی وقتی در گوشم نفس می کشید و می گفت دوست دارم یه جوری میشدم حسم بیشتر
میشد...

اونشب من تا صبح با زمزمه ای سورن به آرامش رسیدم و هیچکدومنون نخوابیدیم و فهمیدم
چقدر دوشش دارم و وسورن با اینکه حالش خیلی بد بود کاری نکرد...

صبح که بیدار شدم پتو رفته بود کنار از دیدن خودم و سورن تو اون وضعیت خجالت کشیدم پتو رو
انداختم رو مون و یه نگاه به ساعت کردم ساعت 12 بود وای خاک عالم مثلًا مهمون دارم...

سورن بیدار شو آقا سورن مگه شما نمی خوای ب瑞 بیمارستان... نوشی بخواب امروز نمیرم می
خوام امروز و با زندگیم بگذرونم... سورن ساعت 12 ... ظهر شده مثلًا ما مهمون داریما بلند شو

تا برم حموم بیام تو هم بیدار شو ها... داشتم بلند میشدم که یهو دستم و گرفت... و با صدای لوسی گفت:

سورن: منم باهات بیام حموم..؟ من و بشولی/؟

من: نه خیر...

سورن: نوشی بیام دیگه...

من: کسری اینجاست رشت میشه...

سورن: نه نمیفهمه... بعدم پا شد دستم و گرفت با هم رفتیم حموم تو حموم ازم پرسید نمی خواهم ار حرفای دیشب چیزی بهش بگم که گفتم امشب واسیش توضیح میدم... اونم دیگه چیزی نپرسید و فقط کلی شیطونی کرد... بعدم او مدیم بیرون بعد از لباس پوشیدن رفتم مثلا واسه ناهار چیزی درست کنم که دیدم کسری همه کارا رو انجام داده کلی هم خجالت زده شدم...

ادامه دارد...

قسمت سی و پنجم

وایی حسابی خوش گذشت سورن تو پیش کسری بمون من دوش بگیرم یکم بخوابم خیلی
خسته ام واسه ساعت 7 بیدارم کن شام درست کنم... باشه؟

سورن: باشه عزیزم برو خجالت جمع...

الان تو حمومم امروز ساعت 12 ناهارمون و که کسری زحمتش و کشیده بود برداشتیم بردیم
جاده باغ ما... خیلی خوش گذشت خودمون سه تا بودیم والبیال بازی کردیم، خرس وسط، تاب
بازی، قایم موشک، دنبال بازی، خلاصه همه چی دیگه خیلی عم خسته شدم الان ساعت 5.30
یه دوش گرفتم که تمیز باشم الانم دارم می خواب سورن 7 سورن بیدارم می کنه که شام
درست کنم... وای امشب می خواهم بهش بگم خدا کنه همینجور مهربون باشه و با قضیه کنار
بیاد... و درک کنه که من مقصربودم... حالا باید یکمی هم خودم و خوشگل کنم شاید بهتر باشه
یکم به خودم برسم فعلا تا بعد...

از خواب پریدم وایییییی یعنی درست می بینم ساعت 9 شب؟ مگه میشه؟ قرار شد سورن
من و 7 بیدار کنه که؟ پاشدم خودم و مرتب کردم رفتم بیرون...

من: سورن، سورن کجای؟ سلام... مگه قرار نشد من و ساعت 7 بیدار کنی من شام درست
نکردم...

کسری: سلام...

سورن رو مبل لم داده بود داشت با کسری فیلم نگاه می کرد...

سورن: سلام به روی ماه شسته نشستت... خسته بودی خانم دلم نیومد سفارش دادم غذا
بیارن...

من: تو دلم گفتم آخى نازى چه مهربون... و بعدم چون کسرى جوري نشسته بود که من و نمیديد برای سورن که داشت نگام می کرد يه بوس فرستادم... اونم پا شد او مد بردم تو اتاق...

سورن: خانمی دیگه اینجوری به من بوس ندیا من بوس هواپی دوست ندارم من بوس اینجوردي دوست دارم بعدم لباشو گذاشت رو لبام و خوابوندم رو تخت همینجور روم بود داشتیم لب می گرفتیم... که با صدای زنگ جفتمون پریدیم سورن خودش و مرتب کرد کیف پولش و برداشت رفت بیرون منم خودم و مرتب کردم و رفتم بیرون ... غذا رو آورده بودن... غذا رو خوردیم و بعد من برگه آوردم اسم فامیل بازی کردیم چون واسه کسری نوشتن پارسی سخت بود همه چیا رو به فینگلیش مینوشت... و در آخر با بردن من قرار شد کسری و سورن هر کدوم جدا یکیشون من و به سفره خونه و اون یکی بستنی خوردن مهمونم کنه که حالا خودشون توافق می کنن چه روزی باشه... میوه آوردم و خوردیم البته من برای همه پوس کندم کلی هم خوشحالون شدا...

بعدم يه زنگ به شبئم زدم...

شبئم: سلام چه عجب خانم با معرفت خونه که نیستی گوشیتم که خاموشه .. نمی گی این دلم خوشحال میشه که مردی؟

من: زیونتو گاز بگیر.. من هنوز کلی آرزو دارم؟

شبئم: ؟! تا دیروز که می گفتی دعا کن بمیرم و راحت شم؟ چی شده حالا نظرت عوش شد؟

من: وايی شبئم اگه بدونی سورن انقدر خوبه؟ انقدر مهربونه؟ می خوام امشب همه چی و بهش بگم هر دو مون اعتراف کردیم که همدیگه رو دست داریم...

شبئم: جدی شد... مطمئنی می خوای بگی؟

من: آره شبئم واسم دعا کن باورم کنه...

شینم: هر چی خدا بخواد... خوب چه خبرا این مهمون خارجیتون چطوره؟ او مده بمونه؟ میشه من و بپره خارج؟

من: تو هم گیردادی به خارجا؟ نه نمیشه... ولی شبینم پسر آقاییه او مده ایران بمونه اینجوریم که فهمیدم هنوز نیومده چندین جا پیشنهاد کار داشته... دوست داشتم آشناتون کنم...

شینم: مرگ من؟ وای نوشایه من قریون پاهای بلوریت من قریون شاخای برنده...من

من: حرفشو قطع کردم گفتم خجالت بکش مگه من حیوونم...

من؛ نه شاه؟ اصلا حالا که اینطور شد بشمون شدم...

شینم؛ بیخشید بنده چیز خورد غلت کردم ... نه نه بیخشید بنده غلت کردی...

من: نه التماس نکن که بی فایدست...

شینم: جدا؟ می دونی نوشابه الان که فکر می کنم میبینم دوست به درد نخوری هستی هیچ خیلی هم رشت و بد ترکیبی حرفام و جدی نگیری اون اولیا رو واسه دلخوشیت گفتمن...

من: خیلی بی چشم و رویی تو به خدا شبنم... هیف هیف که من بی معرفت نیستم واسه فردا
صبح یه قرار میزارم بپرس تهران تنگ واشی فکر نکم تا شبم برگردین خواستی شایانم ببر... می
گم 6 صبح پایین باشه حسابی خودت و تو دلش جا کن البته سر مردم کلاه نزاریا بزار بینیم
شاید اون از تو خوشیش نیومد...

شینم: واه واه خیلی هم دلش بخواه بچه پررو...

من: حالا گفتم شاید... من و سورن نمیتوئیم بیاییم چون من هنوز تکلیفم مشخص نیست... فکر کنم فردا تنها باشیم بهتره... سعی کن بم دیر وقت بیایین هر چند راه جوریه که همینم میشه... فقط زنگم بهم نزن...

شینم: اووووووووووووو تو هم انگار می خواهد چه عملیات سری انجام بد...

: من : از سریم سری تره... شینم کار نداریسورن او مد رفت حموم الان من برم تا نیومده یکم به خودم برسم...

شینم: ای خاک و چوکمان... می خواهد سری و منحرف کنی...

من: شینم من وقت ندارم بعدم گفتم ساعت 6 اینجا باش قطع کردم... رفتم بیرون به کسری هم گفتم 6 شینم میاد دنبالش تو سبد گردش و اسشون همه چی گذاشت (از شیر مرغ تا جون ادمیزاد) و بعدم گذاشتمنش تو یخچال به کسری هم نشویش دادم گفتم که ما نماییم نمی خواه صبح میره بیدارمون کنه و اینکه 6 پایین باشه بعدم او مدم تو اتاق خودمون در و قفل کردم کلیدشم گذاشتمن رو میزم...

از بین لباس خوابام یه پیراهن بندی که بلندیش تا تقریبا به زور زیر باسندم میرسید و انتخاب کردم ... داشتم آرایش می کردم که سورن آب و بست پس یعنی داره میاد بیرون دو لا شدم که رژم و از نزدیکتر تو آینه ببینم که سورن که فقط یه شلوارک پاش بود از پشت بغلم کرد و گفت چه خوردنی شدی خانم...

من: با یه لبخند : مرسی عزیزم...

از کنار میز اومدم اینور و نشستم رو تخت سورنم نشست پیشم... دستشو کشید رو رون پام...
چه پوست صافی داری... رنگش و تا حالا ندیدم...

من: سورن تو چرا هر چی که تو وجود منه و تا حالا ندیدی؟

سون: چون تو تکی خانم... از نوشابه من فقط یه دونست...

من: تو هم یاد گرفتیا هی نوشابه نوشابه...

سورن افتاد روم و شروع کرد به قلقلک دادنم منم که قلقلکی کلی آروم خندیدم اخه کسری اینجا بود نمیشد بلند بخندم و جیغ بزنم... کل لیاسم رفته بود بلا

من: دستم و گذاشتیم رو صورتم گفتیم: سورن نکن تمام گوشیت تنم آب شد... ﷺ چه کار می کنی دیوونه بعدم زدمش کنار) آخه خانما رو شکمشون خیلی حساسن)...

سورن خوابد کنارم من م گرفت تو بغلش دهنم افتاده بود رو گودی گردنش
خلاصه کلی شیطونی کردیم... اما باز نذاشتیم سورن ادامه بده که باعث شد سورن ناراحت شه
و ازم بخواهد هر چی زودتر دلیل کارام و بگم اما من میترسیدم دادو بیداد کنه یا یه کاری کنه جلو
کسری آبروم بره واسه مین بهش گفتم کسری 6 صبح میره بزار اون موقع بہت میگم... کلی
عصبی شده بود همیش دستیش و چنگ میزد تو موهاش آخرم پا شد یه سیگار از تو کشوش
برداشت و رفت پای پنجره... اولین بار بود میدیدم سیگار می کشه... رفتم کنارش... سیگار و از رو
لباش برداشتیم یه کام خودم گرفتم... نگاه خیرشو حس می کردم اما خوب منم به آرامشی که با
سیگار کشیدن به دست میاد نیاز داشتم...

من: ببخشید... می دونم خیلی سخته فقط واسه تو مشکل نست برا منم هست
سورن تو که اینهمه تحمل کردم این چند ساعتم روش...

سورن: تو بگو چند سال برای با تو بودن تحمل کنم برا من خیالی نیست چون دیگه تو رو واسه سک*س نمی خوا مشکل من چیز دیگست... نوشناز، نوشناز تو از من خوشت نمیاد؟

من": این چه حرفیه سورن؟ تو اولین عشق زندگیمی ... مطمئن باش و مطمئنم که آخری هم
هستی... من مشکل دارم مشکل از منه... اگه تاحالا کنارت نموندم به خاطر خودت بود اما این
چند وقت هر روز هر روز حس خاستنم نسبت به تو زیاد تر میش دیگه نتونستم دور بودن از تو رو
تحمل کنم... می دونم این دو شب خیلی اذیت کردم من و بیخش بہت حق میدم که بری کنار
یکی دیگه چون من سرت نمی کنم هیچ گشنه ترتم کردم...

با اخم بهم نگاه کرد بازوهام و تو دستاش گرفت و یکمی هم فشار داد:

سورن: قبلًا با کسی بودی که میترسی؟ چیزی دیدی که تو این ترس دخل و تصرف داشته باشی؟

من: سورن خواهش می کنم بزار کسری بره و است مس گم دیگه راجع بهش نحروف بیا بیا بیم
بخوابیم... عدم رفتیم تو تختمون ...

نیم ساعت بعد صدای نفسای آروم سورن خبر از خواب بودنش میداد اما من نتوانستم بخوابم با شدم یکم صورتیش و تماشا کردم یکم از صورت خوابش با گوشیم فیلم و عکس گرفتم (نگید دیوونم چون شاید دیگه من و نبخشش و دیگه نتونم اینجوری کنارش باشم و نگاش کنم...) رفتم کنار پنجه رو یکم جایی که داشت نشستم و سیگار کشیدم و فکر کردم...

بعد از این ماجرا به عواقبیش به اینکه بھش بگم یا نه... وقتی به خودم او مدم که یه ماشین پیچید تو کوچه این ماشین شبینمه پس یعنی 6 صبح شد وای چه استرسی گرفتم یه پک محکم به سیگار زدم او مدم یه سیگار دیگه بردارم که تموم شده بود... وای اتاق پر دود بود من کی اینهمه سیگار کشیدم؟ چرا خاکشو ریختم تو اتاق؟ چرا اینجا انقدر کثیفه؟ سورن مریض نشه... صدای در خونه او مدم پس کسری رفت... باید تا سورن بیدار نشده اینجا ها رو تمیز کنم یه نگاه به سورن انداختم که یه قلط زد و دستیش رو دراز کرد رو تخت بعد گفت نوشنازم کجا یپ خانومی؟ و

چشماش و باز کرد... حالا اون داشت من و نگاه می کردم... بلند شد اومد
نژدیک...

قسمت سی و ششم

سورن او مد نژدیکم چه غلتی کردی...

من: سکوت...

سورن موهم و پیچید تو دستش یکم کشید با توام؟ کجایی؟ تو عالم هپرولت؟ چه غلتی کردی؟
اتاق چرا اینجوری شده؟ چشمات چرا مثل آدمای نعشست؟ ها؟

من: سکوت و گریه...

دید گریه می کنم نرم شد...

سورن: چه خبره نوشنازم؟ قیافت چرا اینجوریه؟ زیر چشمات چرا سیاهه؟ اتاق چرا پر از دوده....

با یه دستش یه بازوم و گرفت تکونم داد...

سورن: با توام کجایی؟ چرا انقدر یخی؟ چی کار کردی با خودت؟

یه نگا به زمین انداخت،

سورن: تموم سیگارای این باکس و کشیدی؟ چرا آخه نوشناز؟ چته؟ د حرف بزن ... نوشناز خوبی؟ داری نگرانم می کنیا...

بعدم رفت از اتاق بیرون و چند ثانیه بعد با لیوان آب اوmd تو اتاق به زور داد بخورم بعدم دستم و گرفت نشوندم رو تخت...

سورن: نوشناز نمی خوای حرف بزنی؟

من: سورن من... سورن من نمی تونم زنت باشم اون کسی که می خوای باشم...

سورن: وااای خدای من...

بعدم سرشن و گرفت بین دستاش...

سورن: یعنی تموم این کارا برای اینه که تو نگران رابطه با منی؟ آره من و نگاه کن نوشناز، آره؟

سرم و چرخوندسمت خودش

سورن: خانمم برا چی خودت و اذیت می کنی باور کن برا من خودتی که مهمی نمی گم کنارم خوابیدنست مهم نیست چرا خیلی مهمه اما هر وقت که با جون و دل بخوای هر وقت که از شنیدنش این بلا رو به روز خودت نیاری...

من: می خوام دلیلش و بہت بگم به شرطی که منطقی باشی... انتظار هیچی ازت ندارم... حتی می تونی طلاقم بدی بہت حق میدم...

سورن: ششششش.... خانم حرف نباشه دلیلش هر چی که هست من قبولت دارم حرف طلاق و نزن که بی تو میمیرم... حالا هم حرفات و میشنوم شاید با رفتن پیش یه روانپردازشک خوب

شی شاید دلیل ترست یه خاطره بد باشه... اما قبل از شنیدن حرفات برو حموم که تو رو پژمرده می بینم از دنیا سیر میشم پاشو خانمی تا تو بیای منم این دسته گلت و پاک کنم فقط نوشنار بار دیگه ببینم سیگار کشیدی شتمتا...

من: سورن بزار اول حرف بزنم بعد میرم حموم خوب من دلیلم خاطره بد نیست بزار بگم خودم و از عذاب وجدان راحت کنم...

سورن: دَنَ دَ، اول حموم... همین که گفتم...

با یه حالت کلافه بلند شدم و رفتم سمت حموم... یه کم خوابیدم تو وان که پر از آب داغش کرد
بودم و یکم گریه کردم... دیشب اصلاً نخوابیدم الان خوابم میومد اما استرس بهم اجازه نمی داد
حتی پلک بزنم چه برسه که چشمam و رو هم بزارم... خدایا کمکم کن بهم همت بدہ که بتونم
بگم... پاشدم همینجور ** بدون اینکه خودم و خشک کنم رفتم بیرون سورن رو تخت بود و
سرش بین دستاش بود با صدای در حموم سرش و بلند کرد و به من نگاه کرد... یکم با تعجب
نگام کرد کم کم تعجبش تبدیل شد به اخم و بلند شد او مد سمتم و رفت کمد حولم و آورد پیچید
دورم...

سورن: این چه کاریه نمی گی سرما می خوری؟ با تواما؟ چرا ساكت شدی انقدر؟

بعد یکم موهم و خشک کرد و رفت از تو کمدم لباس برام آورد...

من: مرسی خودم می پوشم... ممنون گلم...

سورن: آخیش فکر کردم... موش زبونت و خورده و خانمم دیگه زبون نداره... بپوش تا سرما
نخوردی...

من: سورن تو خیلی مهربونی بعدم شروع کردم لباسی که سورن آورده بود و پوشیدن یه دامن
کوتاه مشکی بود همون که مامانم برام خربده بود با یه نیم تنه قرمز... شورت و سوتینم که نبود
منم حوصله نداشتمن برم بپوشم...

کل اناق تمیز شده بود حتی اسپری نسیم دریا هم زده بود بوش و دوست دارم آرامش
دهندست...

موهام و شونه کردم به دستام کرم زدم و یکم عطر به خودم زدم تو تمام مدت سورن داشت با
لبخند به من نگاه می کرد و من به این فکر می کردم که از کجا شروع کنم...
رفتم نشستم رو تخت سورنم او مد چسبید بهم و دستم و گرفت تو دستاش...

سورن: حالا حرف بزن خانومم... حالا بنده سر تا پا گوش نوکرتم هستم... بعدشم بخواب که می
دونم تا صبح نخوابیدی... اصلا می خوای بخواب بعدا بگو چی شده...

من: نه سورن بزار بگم راحت شم...

سورن: بگو ناز گلم...

من: سورن من، من متاسفم که تا حالا چیزی بہت نگفتم... یعنی چون می دونستم دوسم
نداری حرفی نزدم اما حالا می دونم هم من تو رو دوست دارم هم تو منو... امیدوارم من و
ببخشی اما منتظر هر عکس العملی هم هستم فقط درست فکر کن سورن...

سورن: نوشناز نگاه به خونسردیم نکن باور کن من داره من و می خوره، دارم دیوونه میشم
مقدمه چینی و بزار کنار اصل مطلب و بگو که فرع دوغه...

من: باشه باشه.... وای دارم میمیرم از استرس...

سورن، سورن من من قبل رابطه...

فشار دستش رو دستم زیاد شد...

من: من قبل رابطه داشتم) خیلی تند گفتم بعدم یه نفس راحت کشیدم)

اما اما سورن باور کن خودم نمی خواستم...

سرش پایین بود نمی تونستم چهرشو ببینم اما خیلی خیلی خیلی محکم دستم و داشت فشار
میداد احساس می کردم تموم استخونام خورد شدن...

من: دستم و ول کن سورن... سورن با توام حواسست کجاست سورن؟

دستم و ول کرد اما چنان کشیده ای زد تو صورتم که پرت شدم رو تخت...

سورن: که تو دختر معصومی هستی ها؟ حاج آقا صالحی کجایی ببینی که عروست نقش بازی
می کرده همتونو قاق گیر آورده بود... خوب مارمولکی هستی گفتی طرفم خره یه مدت ساز
مخالف بزنم بعد عاشقش کنم خرم و که سوار شدم خودم و بزنم به موش مردگی و یه نقشی
مثل نقش دیشبیت بازی کنم که آره من بی گناهم؟ آره

سورن با داد: آره؟

از دادش ترسیدم... نه به خدا به خدا اینجوری نیست...

او مد نزدیکم مو هام و گرفت کشید طوری که کشیده شدم رو تخت و سرم از او نور او مد اینور
تخت...

سورن: پس چه جوریه ها؟ می گم چرا انقدر مهربون شده خانم دست و دلباز شده آغوشش و
به روم باز می کنه؟ نگو خانم نقشه داره هرشب و هر روز من و تشننه تر از روز قبل کنه تا وقتی
گفت هرزه ام و خرابم من بگم اشکال نداره خانمی من دستمالی شده این و او نم قبول دارم...
آره؟

بعد با دو تا دستیش محکم زد تو سرم...

سورن: خاک تو سرت نوشناز... هیف، هیف این زندگی ، هیف من واسه تو... هیف اون پدر و مادر با آبرویی که داری... چقدر ساده بودن اونا... یا نه شایدم اونا می دونن چکاره ای و قالب کردن به من آره؟ من و بگو که میگشتم تو خودم دنبال ایراد که چرا نوشناز ازم دوری می کنه نگو نوشناز خودش مشکل... هرزه بودی... شغلت اینه/ شما که پولدار بودید؟ ها؟

دیگه داشت زیاده روی می کرد خدا تو که می دونی من نمی خواستم اینجوری شه... پس کجايی کمکم کن...

من: ولم کن نامرد... اجازه نمیدم هر چی می خوای بگی من هرزه نیستم... هرزه تویی توی که هر روز با یه نفر بودی تویی که هرز میپری یه روز با سفید یه روز با سبزه یه روز با چاق یه روزش با مانکن فکر کردی نمی دونم آمارش با عکسаш میرسه دستم) عکسایی که شبنم گرفته بود و گفتم) تو حتی نراشتی من حرفم تموم شه... گذاشتی؟ آره واقعا که احمقی... خیلی توهین کردی نمیبخشم برا توهینات و قضاوت عجولانت نمی بخشم...

سورن: اوه اوه ببین کی کیو نمیبخشه؟

اوید جلو دستم و گرفت پیچوند

سورن: مگه تو حق بخشیدن و نبخشیدنم داری...؟ تو الان حق زنده موندنتم با منه می دونی چیه دلم می خواد بکشمت آره تو لکه ننگی باید بمیری

بعد دستشو انداخت دور گردنم که خفم کنه مقاومت نمی کردم فقط نگاش می کردم و گریه می کردم یه لبخندم رو لبام بود یه لبخند تلخ یا شایدم لبخند رضایت واسه رفتن از این دنیا... تو چشمامش نگاه می کردم... کم کم چشمام داشت بسه میشد فکر کنم ثانیه های آخر بود که دستاش شل شد و بعدم دستاشو ول کرد افتادم رو زمین بیهوش نبودم اما حال باز کردن چشمام و نداشتم با پاش میزد تو پهلووم(آروم میزد)

سورن: بلند شو مظلومیت دیگه واسم رنگی نداره د مگه با تو نیستم می گم بلند شو اینکارات همش دروغه باورت ندارم...

بعدم رفت از اتاق بیرون با یه پارچ آب برگشت می دونستم می خواست رو من بربیزه اما توان حرکت نداشتم قدرت اینکه بگم نمی تونم و نداشتم...

ادامه دارد...

قسمت سی و هفتم

من: با صدای ضعیف گفتم، آیا یخ کردم نامرد آب یخ بود...
سورن دستم و گرفت و کشید بلندم کرد...

سورن: چرا؟ چرا اینکار و کردی؟ چرا از اول بهم نگفتی ها؟ آها حتما می خواستی یه اسمی تو شناسنامت باشه که بعدا که ازم طلاق گرفتی بگ آره اگه دختر نیستم شوهر داشتم آره؟ واي من چقدر خر بودم... خیلی پستی...

یه دونه دیگه زد تو گوشم واقعا حال هیچ کاری نداشتم سست شده بودم...

من: با صدای آرومی گفتم: من نمی خواستم اینجوری شه تقسیر من نبود... باور کن نمی خواستم به زور باهام اینکا رو کردن...

سورن: و واي و عر عر...

با کف دست محکم زد رو پیشونیم...

سورن: ببین دیگه خرت نمیشم...

و بعدم رفت بیرون از اتاق منم که نای نشستن نداشتمن خوابیدم رو تخت...

یه تقه محکم به در زد که باعث شد بترسم و تمام محتویات قلبم خالی شه... دوبار اوmd تو اتاق اوmd رو تخت کنارم نشست شونه هام و گرفت و بلندم کرد طوری که رفتم تو بغلش و کنار گوشم گفت کور خوندی اگه فکر کردی طلاقت می دم انقدر نگهت میدارم تا بپوسی بی لیاقت... نمی زارم به آرزوں برسی بعدم یه گاز از گوشم گرفت که جیغم رفت هوا... بعدم ولم کرد دوباره خود به خود دراز شدم... دلم می خواست بخوابم همه صداها اذیتم می کردن... فقط تونستم بگم خدایا کمک کن بیام پیش من آرامش می خوام اونی که می خواستم نشد عشقem درکم نکرد نداشت حرف بزنم و بعد هیچی نفهمیدم...

بچشمam و باز کردم همه چی یادمه مثل یه خواب بود کاش که خواب بود... کاش بهش نمی گفتم اون که اصراری به رابطه نداشت... پس من چرا گفتم؟ نه نوشناز تو گفتی که مدیونش نشی که گولش نزده باشی... بهتره بلند شم وای چقدر سرم سنگینه این سرم چیه تو دستم؟ سرم و در آوردم وای ساعت 4 بعد از ظهره یعنی من اینهمه خوابیدم../? با دستمال کاغذی خونی که از دستم میومد و پاک کردم و رفتم جلو آینه چقدر لبام باد کرده من این و چه کار کنم حالا؟ صورتمم دو طرفش کبوده... نج نج گوشم و نگاه خون مرده شده...

رفتم بیرون نشسته بود رو مبل داشت سیگار میکشید...

من: رفتم رو مبل رویه روییش نشستم...

سورن: جلو من ظاهر نشو نمی خوام ریختت و ببینم برو تو اتاق حقم نداری بیای بیرون، زود...

من: بعض داشتم... به بعض که هر چیم قورتش می دادم نمیرفت پایین بلاخره بغضم شکست و اشکام سرازیر شد...

تو، تو نداشتی من توضیح بدم نداشتی من حرف بزنم... مجرمیم که می خوان ببرن پای چوبه دار بهش اجازه حرف زدن میدم فرصت دفاع کردن...

یه و زیر سیگاری که دستیش بود و پرت کرد رو میز اصلی که همسنون ریز ریز شدن و یه تیکه
شیشه بزرگ پرید رو دست من ... خون بود که از دستم میومد نیاز به بخیه داشت چون شیشه
سر تیزش تو دستم بود و هنوزم نیفتاده بود... یکم با صدا گریه میکردم...

من: آبیبیبی مامانی... دستم میسوزه درد می کنه... بابا جونم...

سورن یا داد: خفه صدات و نشیونم...

بعدم پا شد او مد دستم و گرفت تو دستاش و بی معطلی شیشه رو در آورد که باعث شد جیغم
بره هوا...

من: بیبیبیبیبیبی آروم تر دیوونه...

سورن: نوشناز صدات و ببر می فهمی که چی میگم یعنی صدات و نشنوم که هم تو رو می کشم هم خودم و

من: تو کہ مہربون بودی حالا چرا پاچہ می گیری؟

همین حرفم عصبیش کرد... یکی زد تو گوشم... موم و کشید بلندم کرد بردتم تو آشپز خونه...

سورن: تو این رفتارم از سرت زیاده لیاقتت همینه...

دستم وگرفت تو سینک و کلی بتادین ریخت روشن که تا مغز استخونم و وسوزوند...

من: بابا یواشتربی معرفت این رسمش نیست تو از من توشیح نخواستی سورن باور کن من
اصلاً نفهمیدم پسره کی من و برد تو اتاق و کی لباسام و در آورد...

یکی زد تو دهنم که حرفم قطع شد... مزه خون و حس کردم ای دستت بسکنه تو که وحشی
نبودی آخه.....

سورن: ببین حرف نزدن نمی خوام بدونم چجوری ک... نمی خوام اصلاً یادم بیاد یه هرزه زنمه...
خفه خفه خفه هیچی نمی خوام بدونم...

بعدم که با باند دستم و بست ، خونش بند نمیومد اما انقدر باند بست که دیگه خونی پس نمیزد
نامرد لابد نمی خواد بخیش بزنه خوب اینجوری که گوشت اضافه در میاره...

سورن: من میرم بیرون تا نیم ساعت دیگه میام جایی نمیری...

من: نمی گفتیم با این قیافه جایی نمیرفتم...

سورن: آره منم بودم نمیرفتم آخه تصادفی شدی کسی رغبت نمی کنه دیگه لباشو بزاره رو اوں
لبا...

بعدم در و بست منم از حرصم جیغ زدم بهش گفتم پست نامرد دیوونه روانی...

دوباره درو باز کرد...

سورن: چیزی گقتی؟

من: آره گفتم مراقب خودت باش...

سورن: هستم...

بعدم دوباره در و بست...

نترسیم اما حوصله کتک خوردن نداشتمن... بهش حق میدم اما نباید انقدر زیاده روی می کرد...
خدا کنه بهم فرصت حرف زدن بده تا حقیقت و بفهمه بعدم رفتارش بهتر شه و کم کم بفهمه
راجع بهم اشتباه کرد و من و بخشش... اما سورن اونروزی که من و بخششی باید تمام این حرفات و
جبران کنی اونقدام ذلیل و خار نیستم اگه واسه این وحشی بازیاتم حرفی نمیزنم چون به نظرم
حق داری...

ادامه دارد...

قسمت سی و هشتم...

کلید و انداخت تو در پس یعنی او مد...

او مد داخل...

سورن: پاشو برو تو اتاق...

من: چرا؟

سورن: چون چ چسبیده به را، باید و است تو ضیح بدم...؟ دلیلی نمیبینم... پاشو برو...

من: نمیرم با مزه ... یه یه یه یه

او مد سمت حمله ور شه که یه جیغ خفیف کشیدم و گفتم باشه باشه میرم و دوییدم سمت اتاق...

از لای در دیدم... قفل ساز آورده چرا؟ حتما قفلامون دیگه امن نیست اون مشمای خرد چیه سر اپن/؟ آمپوله...؟ وای وای قفل ساز رفت...

خیلی ریلکس رفتم بیرون...

من: قفل رو چرا عوض کردی؟ دیگه امن نبود؟

سورن: آره نیست بچه داریم تو این خونه قفل کودک زدم براش...

من: بچمون کجا بود شوخیت گرفته؟ واسه منم از کلیدا زدی؟

سورن: مگه من با تو شوخي دارم؟ نه تو نیازی نداری... یعنی تو دیگه حق نداری پات و ازخونه بزاری بیرون... نه دانشگاه نه سوپری محل... نه مهمونی میری نه مهمون دعوت می کنی...

من: که چی؟ یعنی چی اینکار؟ اصلا بیا طلاقم بدہ برو یه زن دیگه بگیر... نزاشتی حرف بزنم که، مهر هرزه بودنم زدی به پیشونیم... اما کور خوندی باهات کنار بیام...

سورن: تلفن و ورداشت و شماره گرفت و در همون حالم گفت میام خوبشم میای...

سورن: الو سلام بابا خوبید شما؟

نمی دونم اونور خط بابای خودش بود یا بابای من نمی فهمیدم چی میگفت فقط حرفای سورن و متوجه میشدم...

سورن: ممنون... مرسى... همیشه جویای احوال شما هستیم...

سورن: نه چه مشکلی راستیش و بخوایید یه ماموریت کاری برای پیش او مده که مجبورم برم... می خوام نوشنازمر برم زنگ زدیم برای خدا حافظی...

والا بليط یه سرست شايد یه ماہ شايد یه سال...

آره خود نوشنازمر راضیه...

نه دیگه اونقدام بی معرفت نیستیم... خواستم امشب بیایم پیشتوں برای خدا حافظی ...

نه شام نمیاییم... فقط به بابا اینا بگید بیان اونجا که اونجا ببینیمشون...

دیگه ببخشید یه دفعه ای شد...

نه نه خوشحال شدم ... شب مبینمتوں... خدا حافظ...

من: با کی حرف میزدی؟ می خواییم بریم مسافرت؟ کجا؟ چرا زودتر نگفتی؟ من وسیله هام و جمع کنم... من بیشتر از یه ماہ مسافرت نمیمونم از الان برای بزرگشتن بليط بگیر...
چیه چرا اونجوری نگام می کنی مگه من منگلم؟ اون چه طرز نگاه کردنه؟

سورن: چایی معطل قند بودی نه؟ خبیلی سر خوشی به خدا... نکنه فکر کردی زنم و که تازه فهمیدم چه کارست و میبرم مسافت؟ لابد جایزه هرزگیته ها؟ خیلی روت زیاده به مولا... نخیر خانوم فقط برا اینکه نتونی جایی بری گفتم میریم مسافت از این به بعد شما خونه میشینی با آقایون و خانم در و دیوار حرف میزنی منم میرم صفا سیتی منگوله؟

من: چی چی گولہ :) ؟ ! ! !

سورن: منگوله...

من با خنده: منگوله یعنی چی؟

سون کوسن میل و پرت کرد که خورد تو صورتم...

سورن: یعنی این...

من: فکر می کردم شوهرم امروزیه... این صفا سیتی منگوله قدیمی شده الان دیگه چیزای جدید جدید اومنده... می خوای بهت یاد بدم؟

سون: بر شیطون لعنت...

من: بشمور...

سورن: با من کل نکن می زنم نصفت میکنما...

سون: نوشناز پاشو بر تو اتفاقت حوصلت و ندارم برا شب آماده شو میریم خونه بابات... اون صورتتم یه جوری درستش کن کسی چیزی نمی فهمه اگه بفهمن اول به ضرر خودته...

من: می خوای با من مثل شوهرای جنونی و روانی رفتار کنی؟ از همینایی که تو رمانا می نویسن؟

وای قربوون شوما خیلی لطف دارین انقدره خوشم میاد من که تا حالا زندگیم کپی برابر اصل این رمانا بوده الانم روشن...

پا شد او مردم سمت منم دوییدم سمت اتفاق اما این موی مزاحمم و تو هوا گرفت موی بلندم اینجور موقع ها معایب خودش و نشون میده ها... یه جیغ زدم ولش کن...

سون: مگه نمی گم حوصلت و ندارم؟ مگه نمی گم ببر اون زبون بی صاحابت و ؟؟

من: اولا که وحشی خان موهم و ول کن تموم ریشه موم ضعیف شده... دوما... دوست دارم هر جه بخوا میشینم هر چی بخواه می گم... خوش ندارم دیگه تو کارم دخالت کنی و واسم تعیین و تکلیف کنی شیر فهم شد؟ افتاد یا بندازم؟

سون: چی؟ نشنیدم؟ حرفی زدی؟

من: وا بی خدا من باز چرت و پرت گفتم این رم می کنه شبم می خوابیم برم مهمونی بهتره درستش کنم...

یکم نگاش کردم یهو رفتم پریدم بالا یه ماج از لپش کردم، لم درد گرفت اما به رو خودم نیووردم... هیچی سرورم گفتم یه بار دیگه با من بد بحرفی میزنم فکت و مخصوص می کنم، سورنم که هنوز از اون ماقچی که از لپش گرفته بودم تو شک بود وقتی به خودش او مرد که من تو اتفاق بودم درم قفل کردم...

سون: تو این در و باز می کنی که بلاخره...

من: آره گلم... قربونت...

اینجر که معلومه قراره بشم زندونیت سورن خان... ممهمممممممممم حالا چکار کنم؟ وای نکنه بخواد گوشیم و بگیره؟ آره صد در صد پس بازار یه زنگ به شبنم بزنم....
شبنم: سلام عروس خانم... چقدر دیر زنگ زدی؟ گفتم که الان بچه هاتونم به دنیا اومدن...

با صدای نفسام گفتم خفه شو شبنم اصلا وقت شوخی نیست بین سورن اصلا نذاشت واسش توضیح بدم... می تونی یه کار واسم کنی؟

شبنمم با صدای نفساش گفت چی کار؟

وای خدا باز این جو گیر شد آخه دختر من نمی تونم حرف بزنم تو چرا اینقدر دلکنی...؟

ببخشید نوشی به خدا جو زده شدم قصدم مسخره باز نبود...

خو بابا بین سورن قفل در و عوض کرده به منم گفته دیگه هیچ جا حق ندارم برم به مامان اینا هم گفه می خواییم بریم مسافرت معلومم نی کی بر گردیدم... حالا اینا هیچی فکر کنم می خواد گوشیم بگیره کلا می خواد زندانیم کنه... کلی هم کتك خوردم...

شبنم: بین ما تو راهیم تا دو ساعت دیگه میرسیم میاییم خونتون...

من: نه نه سورن قدغا کرده... بین تو با کسری و شایان برو خونه مامان من ما هم فکر کنم 10 اینا میاییم اونجا به سورنم می گم من گفتم بیای که خدا حافظی کنیم... اونجا واست بقیه حرفا و می گم کار نداری ... راستی میگم داری با من حرف میزنی کسی نفهمید؟

شبنم: نه دیدم اوضاع قرمز- وخیمه به شایان گفتم نگه داره پیاده شدم... نوشی مراقب خودت باشا...

من: هستم خیالت تخت،،،

شبنم: پس تا شب... خدا فظ...،

من: راستی اصلا نه زنگ بزن نه اس ام اس بده شاید گوشیم دستش باشه... سی یو
(میبینمت) و بعدم قطع کردم...

خوب حالا جوری به خودم برسم که گیر پاچ کنی سورن جون... بعدم که نمی تونی بهم گیر بدی
آخه صورت کبودم و بهونه می کنم :) ، او خی بمیرم برات نازی...
قسمت سی و نه...

سورن: داری اون تو چکار می کنی؟ بیا بیرون...

من: من تازه 45 دقیقت است او مدم تو اتاق هنوز آماده نشدم...

سورن: فعلًا آماده نشو بیا بیرون کارت دارم...

من: ای شیطون چکار داری؟

سورن: حوصله ددر شکستن ندارم میا بیرون یا نه؟

من: او فکر کرده حالا چه تحفه ای هست من این جلف بازیار و در میارم که یکم از دلخوریت کم
کنم و گرنه فکر نکن آوسزونتما... نهایتش اینه که کلا از زندگی همتوں حتی مامان باهام میرم یه
گوشه دنیا تنها زندگی می کنم دیگه... حالا فعلًا تحملت می کنم...

من: بله چه کارم داری؟

سورن: بیا بشین رو پارچه ای که پهن کردم...

من: که چی بشه؟

بیا بشین...

من: بیچاره کم مونده بود از دست من گریه کنه بزنه فرق سرش... دستم گرفت تو دستیش بند و باز کرد یه لگن که کنارش بود و برداشت گذاشت زیر دستم دستم و داشت به یه چیایی ضد عفونی میکرد که جیغم رفت هوا...

من: واویییی... ول کن چه کار می کنی... آییی سوختم... این همون کیسه ایه که رو اپن بود؟ از داروخونه خریدیشون بهشون گفتی می خوام زنم و زجر کش کنم آره؟ نگاه کن نگاه کن داره دوباره خون میاد...

سورن: نوشناز نوشناز... دختره سرتق و جیغ جیغو ساکت شو بزار کارم و انجام بدم دیگه چیزی نگفتم چون دو تا باند گنده گذاشت بین دندونام گفت اینارو گاز بگیر بزار کارم و انجام بدم والا میزنم نصفت می کنم...

این نصفت می کنم و از ی یاد گرفته؟ خدایا بزن سوسک سیاهیش کن بندازش لای انبار کاه تا دیگه من و تهدید به نصف شدن نکنه... واوییییی ۵ آمپولی خوردم نگاش کن داری می خنده بیشور بزار یه بارم پیش میاد ت اینجوری کیلو کیلو اشک بریزی من بہت بخوندم... واویی این نخ بخیست اونم سورنه این آتیشه چیه داره سوزن و روش نگه میداره چه توچولوهه او خییی... ای خاک تو سرت نوشناز دیگه بزرگ شدی درست بحرف...

آآآییی باباجونم کجاییی آسییییی خدا جونم تر و خدا...

سورن: مگه می فهمی سوزن میره دستت؟

من: مگه خرم آخه؟ می فهمم دیگه...

سرشو تكون داد يه چى زير لب گفت و دوباره يه آمپول دیگه خوردم اندفعه دیگه چىزى نفهميدم فكر كنم آمپولش دُش بالا بود... آخر سرم بتدين زد و پانسمان كرد... كارش كه تموم شد همون جا ولو شدم و دراز كشيدم... چشمam و بستم...

من: اوخيش راحت شدم...

سورن: گوش من و كر كردى پاشو جمع كن خودت و چه زودم پهنه ميشه وسط خونه پاشو برو آماده شو...

من: سورن من از صبح كلی كتك خوردم هيچى خوراک ئى نخوردم فقط يه ليوان آب خوردم... الانم كه كلی خون ديدم باور كن نمى تونم... نمى تونم پاشم بشينم... ميشه يكم برم خوراکى بيارى ؟ تو چىزى خوردى

سورن: نوكرتم مگه؟ من بيرون ناهار خوردم...

من: بى معرفت تك خور يعني سگ خور...

او مد سمتم واى دیگه نا ندارم نكنه بخواه بزنتم...

من: سورن نيا نيا خواهش مى كنم الان وقت لجيمازى نىست... بعدم چشمam بسته شد...

صادش و شنيدم گفت: حيف كه مريضى *** خريدم الان كتاب مى زنم بخوري بى جون شدى... لعنتى...

.....

پاشو هی نوشی پاشو برات *** کباب کردم...

من: مامان من و زد... کی؟ سورن دیگه مامانی...

سورن: پاشو نوشناز چرا گریه می کنی؟ اه کلا دردسری داری خواب میبینی؟

من: مامانی به من میگه هرزه؟ من هرزه ام مامان؟ آره هستم من کنار سعید خوابیدم .. خودمو
وا دادم .. سعید می گفت خوشمزه ام...

با کشیده ای که خورد در گوشم پا شدم سیخ نشستم...

من: دستم و گذاشتمن رو صورتم... چیه چته مگه نمیبینی خوابم به قول شبنم مگه وول وولکت
میشه؟ مگه مریضی چرا میزنی؟

سورن: پس اسم معشوقه خانم سعید بود؟ که سعید خوشمزست؟ آره؟

من: نه من خوشمزه ام سعید به من گفت خوشمزه...

یه دونه با کف دست محکم زد تو کلش گفت خدایا این زن خل و چل چی بود دادی به من: مصبت
و شکر آخه چقدرم پررو...

بعد رو به من گفت : تو یا خیلی پررویی یا خیلی خنگی...

من: خنگ تویی... خیلی درست حرف بزن با من...

سورن: اون صحبت کردنت من و کشته...

من: وسط حرفم پا برهنه ندو... من داشتم خواب میدیدم چکار کنم دست من نیست که از شانسم بلند بلند خواب میدیدم... بعدم بزار واست بگم بین من رفته بودم جشن مهناز سعیدم اونجا بود... نگو جشن مهناز پارتیه...

سورن: خوب خوب نمی خواهم بگی بقیش و می دونم...

من: دن د نمی دونی بزار بگم دیگه... اشتباه فکر می کنی...

سورن: تو از صبح چیزی نخوردی... کلی کتكم که نوش جان کردی کلی خونم ازت رفته اینهمه انرژی از کجات آوردم؟ جیگرت و بخور می خواییم برمیم...

من: غیر مستقیم گفتی مستقیم خفه شم دیگه...

سورن: یه چیزایی آماده شدی صدام کن برمیم تا اون موقع مزاحمم نشو...

من: گم بمیر... کی باشی/

سورن: چی گفتی؟

من: همینجور که ۳ تا *** و با هم انداخته بودم تو دهنم بهش گفتم؛ بہت گفتم گم بمیر کی باشی؟

سورن: دستت و که نشستی بعد می گیری جلو دهنت حرفم میزنى این هرز بودنت به کنار
کثیفم هستی...

بعدم رفت تو اتاق... با این حرفیش دلم و سوزوند بدم سوزوند... نامرد... پست ... دیگه نخوردم
پسش زدم رفتم تو اتاق یکم گریه کردم پا شدم دست و صورتم و شستم... چشمام چه باهال
شده بودا نمی دونم چرا گریه می کنم چشام جای اینکه قرمز شه خمار میشه...

تا جایی که جا داشت آرایش کردم... بیخشیدا اما خودم می گم کپ این دختر مشکل دارا شده
بودم... یه تنيک که آستین بلند و گشادی هم داشت و کلا مدل عروسکی بود برداشتم و
گذاشتم تو کیفم که اونجه بپوشم... تو ماه اسفند هوا سرد نیست منم مانتم که میشه گفت
تقریبا پاییزست و پوشیدم .. رنگیش مشکیه خیلیم با نمکه... شالمم یه شال تی (از این مدل
ساده ها) رنگ سفید انتخاب کردم... شلوارلیمم یخی بود... رفتم در اتاقشو زدم گفتم من آماده
ام برمی... بعد رفتم دم در کفش پوشیدم رفتم پایین جلو در پارکینگ وايسادم ترجیح دادم من و با
این آرایش نبینه...

او مد بیرون سوار ماشین شدم... برگشت یه نگاه بهم کرد...

سورن: خانم دفتر نقاشی چیز دیگه نبود بمالی؟

من: برای اینکه رد پای یه حیوونی رو پاک کنم مجبور شدم...

دستش او مد بالا برای زدن اما انداختش پایین و گفت هیف که داریم میریم خونه بابات اما بر می
گردیم تو این خونه...

من: عددی نیستی اگه در مقابلتم سکوت می کنم چون بہت حق میدم تو هنوز حرفای من و
نشنیدی... زیاد روی کنی مطمئن باش از پیشتر میرم برو به بابام همه چی و بگو انقدر پول دارم
که برم یه گوشه دنبا گم و گورشم و با آبروی بابام بازی نکنم هر چند اگه بابام اصل قضیه رو
بدونه من و مقصرا نمی دونه و مطمئن باش به خاطر کارایی که از صبح باهار کردی تیکه تیکت یا

یا قیمه قیمت می کنه... پس حواست و جمع کن... الانم اگه چیزی فهمیدن حالا از صورتم یا
دستم بگو دنبال بازی می کردیم من رفتم تو میز عسلی...

سورن: دست به دروغت شاهکاره...

من: تو دلم گفتم انقدر تیکه بنداز تا خسته شی آقای تیکه انداز...

سورن: من آقای تیکه اندازم...

مثل اینکه بلند گفتم... آره حقیقته...
گوشیش زنگ خورد نشد جوابم و بدھ...

سورن: بله؟

سورن: شما؟

سورن: پریا تویی؟

سورن: قربونت برم، با معرفت دلم برات تنگ شده بود...

سورن: مرسی گلم مرسی... وقتی که می دونی همیشه پره... اما واسه تو خالیش می کنم
عزیزم...

سورن: بہت زنگ میزنم میگم... همین شمارته دیگه؟

سورن: باشه باشه... قربونت خدا حافظ...

...

حرفی نزدم اما داره جبران می کنه... چرا بغض کردم خیلی نامردی سورن...

...

.....

رفتیم شبینم اینا هم رسیده بودن... از ماشین شبینم که جلو در پارک بود فهمیدم...

سورن زنگ و زد....

ادامه دارد...

قسمت چهلم...

سلام مامان قربونت برم... چه عجب ما تورو دیدیم... سورن جان قبول نیست داری دخترم و ازم دور میکنی...

بابا: خانم بزار بشینن حالا گله می کنی ازشون...

مامان: تو که مادر نیستی بفهمی...

بابا: اما مهر تو سینه من از نوع پدریشه...

بعدم که با مامان بابای سورن سلام و علیک کردیم شایانم که با شبنم نیومده بود کسری هم خسته بود خوابیده بود شبنم خستگی از روش می بارید فکر کنم به خاطر من تا حالا وايساده بهتره معطل نشه...

من: میرم تو اتاق لباسام و عوض کنم... شبنم تو چرا لباس بیرونست و در نیاوردی؟ بیا بریم لباس عوض کنیم...

شبنم: منتظر تو بودم عزیزم...

بعد طوری که همه بشنوون گفت:

شبنم: راستش و بخوایی می دونی که تو فقط می تونی موی من و خوب کوتاه کنی پس تا نرفتی یه دستی بهش بکش...

من: باشه عزیزم ، پس مامان من و شبنم تو اتاقیم کاری داشتین صدامون کنید...

مامان: باشه دخترم برو سوالام و از سورن می پرسم....

من: رو به سورن گفتم: سورنم تو چیزی نمی خوای؟

سورن: نه قربونت برم حواست باشه قیچی دستت میگیری دستت و نبری...آخه با دست بریده چجوری می خوای مو کوتاه کنی؟

مامان: خدا نکنه... نه دخترم کلاس رفته می تونه...

من: فهیدم منظورش چی بود یعنی اینکه خر خودتی تو دستت بریده وایی حالتا شب حتما واسه
اینکه تو اتاق چه کار کردیمم باز خواست میشم...

رفتیم سمت اتاق...

من: خاک تو مخت شبنم اینم بهونه بود تو آوردی؟ من با دست بخیه شده چجوری مو و است
کوتاه کنم سورن فهمید دروغ می گم...

من: چته چرا اونجوری نگاه می کنی؟ شبنم کجا یی؟ یوهه وو؟ لال مردی؟

شبنم: دست بخیه شده؟ من که نمی دونستم؟ دستت چرا بخیه شده کو ببینم؟

من: برو تو اتاق نشوت میدم...

رفتیم نشستیم رو زمین همه چی و از صبح تا حالا از پیاز تا خیار و اسیش تعریف کردم...
او مد تو بغلم بمیرم برات عزیزم... نوشناز دیگه باهاش زندگی نکن خیلی وحشیه به خدا ارزش
ندار... بیا اصلا خونه ما زندگی گن شاید تا آخر عمر نتونی اونجا پیش ما بمونی که اونم مطمئنم
نه مامان نه بابا حرفی ندارن اما تا یه خونه دست و پا کنی پیشم بمون ، ها؟

من: نترس منم خودم خیلی حرصش و در میارم بیچاره نزدیک بود از دست کارام دق کنه..اما
بهش حق میدم خودم و میزارم جاش اگه زن من همچین چیزی بهم می گفت شاید زندش
نمیزاشتم...

شینم: اونم داشت تورو می کشت حق نداره همچین رفتاری داشته باشه تو چرا انقدر ذلیل شدی...

من: نه نه ذلیل نشدم چرا الکی آبغوره می گیری؟ مطمئن باش کارаш و تلافی می کنم... من فقط الان بهش فرصت میدم تا آرومتر شه تا اجازه حرف زدن بهم بده... میگم که بهشش حق میدم یکم زیاده روی کرده من ذاتش و میشناسم بی رحم نیست بارها شده من و تو کاری کنیم که بعدش پشیمون شیم حتما اونم از کتك زدن من پشیمونه تازه اون اگه دوسم نداشت برام جگر آماده نمی کرد...

شینم: بله جگر غذای اصلیتون بود یه کشیده جانانه هم به عنوان پیش غذغ میل کردین...

من: خوب من تو خواب برگشتم گفتم سعید خوشمزه بوده اونم بهش بر می خوره دیگه... البته خودم شک دارم این و گفته باشما اما تو خواب بوده دیگه...

شینم: من که سر از کارای تو در نمیارم... پس نمی خواه ببرت مسافرت باور کن می خواه کنکت بزنه برای اینکه کسی نفهمه گفته میریم مسافرت، ها؟

من: این ها چیه آخر هر جملت می گی؟ نه فکر نکنم... تو که می دونی خونه ام اگه چیزی شد بہت خبر میدم...

شینم: چطوری، ها؟ می خواه چکار کنی؟

من: سورن صد در صد گوشیم و ازم میگیره... تلفن خونه رو هم که داشتیم میومدیم دیدم آورد گذاشت تو ماشین... اگه می تونی گوشیت و بهم قرض بده اگه نه یکم پول دارم برا یه گوشی و موبایل بخر یه جوری بهم برسون...

شبنم: نه نه این چه حرفیه خط من ثابتمن هست دستت باشه بهنره الان شارژ باطربم پره اما کاش می گفتی شارژرم و بیارم...

من: اشکال نداره اون م میاری... بین شبنم قفلای خونه عوض شده دعا کن سورن از خونه بره
بیرون همین که رفت می زنگم قفل ساز بیار بگو خواهرم درارو قفل کرده یادش نیست کلیدارو
کجا گذاشته...

شینم: مگه قفلاتون رمز دار نیست؟

من: نه نه قبليا رمز دار بودن اين جديدا انگار امنيتي تره ...

من: وقت شوخت نیست الان رفیق پایین رفتار عادی باشه ها... مثل همه رفتار کن فقط تا
فردا یه خط برا خودت بخر بهم خبر بده که من شمارت و داشته باشم...

شبینم: تا اون موقع کاری داشتی با خط اتفاق شایان تماس بگیر امشب میارمیش اتفاق خودم...

من: سعی کن یه چیایی هم به شایان بگ شاید به کمکش نیاز پیدا کنیم...

شنبه: باشه باشه...

من: پاشو بريم ديگه الان شک می کنن يکم زير چشمات و پاک کن همه ريملت ريخت خوب يه
واتر پروف (ضد آب) بخر گذا...

شینم: آخه این XXL مژه هام و هم بلند می کنه هم پر پشت هم خیلی سیاهه مدل مژه هام عروسکی میشه... بهتر از این پیدا نمی کنم دیگه...

من: منم همین و میز نم ... مینیاتور واتر پروفشم آورده دو تومن گرونتره...

شینم: جدا؟ چه خوب... باشه حتما...

من: بیرون در اناق بودم که یه چی یادم افتاد ... راستی شینم؟

شینم: بله؟

من: می گم با اون پسر سینا حرف نزنم؟ همون روانشناسه که اونشب آشنا شدیم؟

شینم: نمی دونم حرف بزنی؟

من: حالا نه اگه نیاز شد تو باید جای من باهاش حرف بزنی من که نمی تونم...

شینم: باشه...

رفتیم پایین و یکم دور هم گذرondیم... داشتم از گشنگی می مردم این سورن دیوونه گفت شام خوردیم...

خلاصه شب گذشت و خداحافظی با اشک و آه با پایان رسید و سورن به همه گفت که برای استقبال نیان و مقدمون و به همه آلمان اعلام کرد...

...

.....

الان تو ماشينيم حرفی نمیزنه اين پريا دوباره بهش زنگ زد دلم می خواه خفشنون کنم هم سورتمه خان و هم اين پريا رو...

سورن/: واسه شبنم همه چی و گفتی / ؟

من: نه چی و می خواستم بگم / ؟ من خودم و پيش دوستام کوچيك نمی کنم... موش و با کلى دردسر کوتاه کردم و بهش گفتم بهش زنگ میزنم آخه داشت گريه می کرد...

سورن: راستی خوبه گفتی صبح می خواستم گوشيت و بگيرم يادم رفت... گوشيت و بدنه يه مدت دست من باشه تو هر جا خواستی زنگ بزنی هماهنگ کن با گوشی من بزنگ...

من: به اداش گفتم هما هنگ کن... ايششيش...

سورن: زهر مار...

من: تو وجودت...

سورن: زبونتم کوتاش می کنم...

من: Good luck ! (يعني موفق باشی... يه جوريایي مسخرش کردم خدا جون اخه تو بگو کی می تونه زبون من و کوتاه کنه... چرا چره يکی می تونه اونم توبی خدا جونم... (:

سورن: برو بمير...

بعدم با غیط دنده و عوض کرد و سرعتشو برد بالاتر...

رسیدیم خونه...

سورن: برو صورت و بشور من حالم بد میشه اونجوری کنارت بخوابم...

من: نمی گفتیم میشیستم من مثل تو هپلی و کثیف نیستم... بعدم من که بر می گردم تو اناق خواب خودم کسری هم دیگه نیست...

سورن: هپلی عمه

بعدم کوسن و پرت کرد سمتتم...

سورن: تو که کار خیلی بی ناز و دغدغه خوابیدی ما هم روش... ولی خدایی نوشناز چه جوریا بود
همچین تصمیمی گرفتی؟ اینهمه شغل تو دنیا هست؟ هوم؟

من: این داره خیلی توهین می کنه ها می خواهد حرص من و در بیاره بازار یه چیز بگم تا اونجات بسوژه... صدام و صاف کردم گفتم والا سورن جان پیش خودم فکر کردم دیدم...

سورن: چرا حرفت و قطع کردی؟ دیدی چی بگو؟

من: نه تو ناراحت میشی...

سورن: بگو سعی می کنم ناراحت نشم...

من: دلم خواست..

نراشت حرفم و کامل کنم چون بدجور با دستش زد تو سرم طوری که همه جا رو دو تا میدیدم...
یه لبخند دق درار بهش زدم و گفتم وقتی اونجوری بد حرف میزنى انتظار همچین جوابیم داشته
باشه... دیگه حق نداری توهین کنى... به من تجاوز شد (با داد و گريه) یه احمقى مثل تو یه
آشغالی از جنس تو به من تجاوز کرد... من مال اين حرفانبودم مال خراب بودن نیستم... يكى
مثل تو يكى از همجنسات که اونم مثل تو که کثيفي و واسه خالي کردن خودت با هزار نفرى با
گرفتن آبروي من خودش و ارضا کرد... مى فهمى چى مى گم؟ نه نمى فهمى چون حتی
نخواستى حرفام و بشنوی نمى فهمى چون حتی نمى دونى من تو ثانيه ثانيه اين دو سال چى
کشيدم... چجوري گذروندم... گمشو از خونه برو بیرون نمى خوام ریختت و ببینم... قبول مى کنم
زندانیت باشم فقط گمشو از اين خونه برو بیرون... هیچ رئيس زندانی نمى مونه پیش اسیرش ...
(با جيغ) مگه با تو نیستم برو بیرون...

قسمت چهل و يكم

آبغوره گيرى؟ اين صلاح زنونه دیگه دموده شده مى دونستى؟

من: اين بى صاحبا بى ارداه ميان والا من اصلا دلم نمى خواد جلوى سنگى مثل تو اشك
بريزم...

او مد سمتمن من خودم و جمع کردم حس مقاومت نداشتم از شونه هام گرفتم يکم نگام کرد بعدم
بلغم کرد همينجور مچاله رفتم تو بغلش، نفساش عميق بود انگار آه مى کشيد...

سورن: نظرت چие امشبو با من بگذرونى؟

من: نه سورن نه...

سورن: چرا خانومى دوسش ندارى/؟

من: کیو؟ تو رو چرا تو رو دوست دارم اما بزار وقتی پیشتر باشم که بفهمی من هرزه نیستم که من و از ته قلبت بخوای... باشه.؟

سورن: نه دیگه تا الانم خوش به حالت شده...

من: سورن دستم درد می کنه باشه یه وقت دیگه

سورن: من با دستت کار ندارم که هواسم هست بهش... کسی که شغلش اینه ازن بهونه ها نمیگیره ها با کله میاد...

من: آشغال... پست...

از پشت موها موکشید بعدم با اون دستیش محکم زد تو کمرم که نفسم برید...

من: وحشی...

سورن: امشب یه وحشی بہت نشون بدمر تا یادت بره اینجوری حرف بزنی....

بعدم من بغلم کرد (از اون مدلایی که دومادا عروسارو بلند می کننا، اونجوری بلندم کرد و ای خدا جون چقدر این مدلی دوست دارم کاش تو یه موقعیت دیگه بودیم) من و آروم گذاشت رو تخت یه نگاه به من که داشتم با ترس سر تا پاشو برانداز می کردم نگاه کرد و گفت

سورن: چیه چرا اینجوری نگاه میکنی / ؟ انگار تا حالا ندیدی؟

بعدم تیشرت تو خونش و در آورد و او مد نزدیک من و لباسم و کلا در آورد... مثل هر رابطه ای دیگه ای رابطه ما هم داشت با نوازش شروع میشد . تعجبم از این بود که چرا با هام بدرفتاری نمی کنه دیگه تو چشماس خشم نبود... چشماس خمار خمار بود می دونم دلیلش اینه که خیلی حالش خرابه مخصوصا با کارای چند روز اخیر من حتما الان یه جاییش خیلی درد می کنه...

من: سورن می دونم حالت بدہ تو که هنوز من و نبخشیدی به خاطر من صبر کن خواهش می کنم عزیزم..

یهو یکی تقریبا محکم زد رو سینم که نفسم رفت...

من: آآآآ آه چه کار می کنی دیوونه ولم کن...

سورن: خفه شو نوشناز خفه شو... مگه اون یکیای دیگه هیمنجوری رفتار نمی کنن؟

من: سورن خواهش می کنم به خدا به قرآن محمد من خلافی نکردم باور کن می دونم دوباره عصبی شدی می دونم وقتی یادت میاد دست خودت نیست اما ازت خواهش می کنم نزار اولین رابطمون اینجوری شروع شه نزار فکر کنم بهم دوباره تجاوز شده... خواهش می کنم...

سورن: لعنتی... لعنت به من که حرف پدر و مادر و گوش دادم... لعنت به من که عاشق تو شدم... چیه لبخند او مد رو لبات؟ الان ازت متنفرم آره متنفرم... آره هستم...

من: سورن انقدر خودت و اذیت نکن چرا نمی خوای باورم کنی؟ بابا من تقصیری نداشتمن...

سورن یه بلوز برداشت پوشید کمریندش و باز کرد خودش و درست کرد بعدم بی اینکه چیزی بگه رفت بیرون... اه لعنت به من... پا شدم با گریه لباسام و پوشیدم یه لقمه نون پنیر خوردم چون داشتم ضعف می کردم، و خوابیدم... اونم چه خوابیدنی دم دمای صبح خوابم برد سورنم که دیگه نیومد...

ساعت 12 ظهره چقدر خوابیدم... اول همه جا رو نگاه کردم سورن نبود ... یه نگاه به گوشی شبنم انداختم چند تا اس ام اس داشتم شبنم بود گفته بود خط جدیدیشه و اینکه چه کار می کنم و نگرانمeh... بهش زنگ زدم همه چی و تعریف کردم داشتم می گفتمن کلید ساز بیار که صدای بسته شدن در و شنیدم به شبنم گفتمن نمی خواهد و گوشی رو قطع کردم انداختم زیر تخت... هول هول بلند شدم دم در اتاق با سورن بر خورد کردم قیافش داغونه داغون بود...

من: سلام... ناهار چیزی درست نکردم خواب موندم.... حموم و برات اماده کنم برى؟

سورن: لازم نکرده خودم میرم...

من: باشه گلم تا تو بیای من یه چیز واسه ناهار درست می کنم...

واقعاً داشتم می مردم از گشنگی به جز یه لقمه نون و پنیری که دیشب خوردم و چند تا قرص ویتامین دیگه چیزی نخوردم... فوری ناگتاپی که تو فریزر داشتم و در آوردم و سرخشو ن کردم نون و سسم آماده کردم و میز و چیدم سورن عاشق ماست بدون ماست غذا نمی خوره ماستم گذاشتمن رو میز که اوهد... ناگتا رو گذاشتمن رو میز و نشستم...

من: دیگه وقت نبود غذا درست کنم...

سورن: تو هیچ وقت غذات درست و حسابی نبده یا زبیرون غذا آوردم یا اینجوری حاضری خوردیم....

من: دیگه بی انصافی نکن من خودم غذا هم درست کردم... امروز حالم خوب نبود..

سورن : باشه روزای دیگتم میبینیم... راستی من فردا مهمون دارم... امیدوارم آبرو داری کنی...

من: من چجوری با این دست چلاغم آبروداری کنم؟ کی هست حالا؟

سورن: از بیرون غذا میگیرم تو هم زیاد نیا پیشمون دوست دارم با دوستام تنها باشم... فقط برای پذیرایی و اینا دیگه...

من: مگه من کلفتیم؟ یا کلا نمیام یا بیام منم پیشتون میمونم... نگفته کیا هستن تو عروسیمون بودن؟

سورن: نه نمیشناسیشون... پریا چند وقتی شیراز بود تازه از شیراز اومند... نریمانم هست که اونم تو عروسیمون نتونسته بود بیاد...

کلا زد تو پرم حالم و گرفت پس هنوزم ناراحته می خواهد پریا رو دعوت کنه که چی؟ زن غریبه بیاره تو خونه؟ نه نه من ضعف نشون نمی دم اصلا مهم نیست...

من: لیست تهیه می کنم که بدونی چی بخری... واسه شام میان؟

سورن: آره دیگه...

من: 0k خوبه... بعدم میزو جمع کردم و رفتم تو اتاق مشغول خوندن رمانی شدم که قبلاش بیننم بهم داده بود اسمش چیه؟ آها ساغر شبنم میگفت قشنگه...

یه ساعت بعد سورن اومند تو اتاق داری چه کار می کنی؟ بیبا واسه من چایی بربیز...

من: دستم درد می کنه... خودت بربیز یکیم واسه من بربیز...

سورن: نوشناز پاشو تا اعصابم خورد نشده...

من: ابروم و دادم بالا و گفتم نج...

اومد جلو کتابم و گرفت داشت پارش می کرد که جیغ زدم نه اه امانته باشه الان میرزم که کتاب
و انداخت و گفت زود باش بعدم رفت بیرون...

من: احمق یه چایی برات بریزم روانی زور گو.. حق مردم خورد... خیلی زورم اومد خدا جون یه
دونه بزن پس کلش دیگه چرا سوسکش نمی کنی؟

رفتم آشپزخونه چایی که آماده بود ریختم از تو آشپزخونه گفتم چایی زعفران درست کردم می
خوری؟

سورن: چایی دارچین شنیده بودم اما زعفران نه...

من: بس که دهاتی بودی از خونه مامانت اوهدی من اینجا رات انداختم...

سورن: روز به روز به اندازه زیونت اضافه میشه...

من: قربون شوما... خجالتم ندین...

سورن: بریز چاییت هر چی هست بیار دیگه...

جای زعفران کلی فلفل ریختم نصفش نیست شد یکمشم رفت ته چایی که اصلا معلوم نمی
کرد فلفل قرمزه انگار زعفرانه بعدم چایی و بردم بیرون... و گذاشتمن رو میز... چایی خودم و
برداشتم گفتم من میرم تو اتاق کتاب بخونم صدام نکن...

سورن: برو زودتر...

من: نوکرت نیستما پاد بگیر تشکر کنی...

وووویییی خوردش وای چه چشماس اون مدلی شد یکیش یه وره یکیش یه ور دیگه نکنه
سمی چیزی بود نه بابا فلفل قرمز بود...

سورن: چی تو این بود؟

من: چاپی زعفران و آب جوش دیگه...

سورن: فلفل توش ریختی؟

بعد بلند شد او مد سمت لیم و گرفت پیچوند...

من: آی آی ول کن آی خوب ببخشید کبود شه فردا شب آبروٽ و میبرم و لپ و ول کرد گوش و چسبید...

سورن: این چه کاری بود؟ حالا خودت بیا بقیه چاپی و بخور ببینم دوم میاري یا نه...

من: من؟ نه جون مادرت من غلط مردم دیگه تکرار نمیشه می خواستم شوختی کنم خو..

سورن: خودت و لوس نکن حنات بی رنگه بی رنگی...

من: پیشید...

سورن: برو کتابت و بخون

بعدم یه چی زیر لب گفت نفهمیدم... ای آقا سورن یه کاری دستت بدم فردا شب کارستون البه نمی خوام آبروت و ببرما اما حسابی به خودم یرسم بعدم با آای دوستت گرم می گیرم توهم با پریا جون خوش باش... آفرین نوشابه خانم... برم گوشیم و وردارم برم دستشویی یه چند تا اس ام اس بزنم ببینم شبینم چکار می کنه... نه ول کن مس ترسم شک کنه برم لیست خرید و بنویسم... رفتم لیست و نوشتم بردم بیرون...

لیا این لیست خرید اگه میبینی نمی تونی وسیله خوب بگیری خودم بیام...

سورن: نه لازم نیست خودم میگیرم...

من هر جور راحتی بعدم رفتم کتابم و خوندم شبم که مثل بچه آدم خوابیدم...

پاشو ساعت 10 صبحه خریدات و انجام دادم همه تو آشپزخونست همه چی اضافه هم خریدم من تا غروب خونه نمیام همه کارارو درست انجام بده... خداحافظ...

همین که صدای بسته شدن در اصلی رو شنیدم مثل جت پریدم پایین که دستم یکم درد گرفت... به شبینم زنگ زدم گفتم کلید ساز بیاره اونم گفت انعاقا بیرونه نزدیکای خونمونه تا حداقل 30 دقیقه دیگه خودش و میرسونه... بعدم رفتم حموم و به زور خودم و شستم هر کار کردم زخم خیس نشه نشد که نشد یکم میسوخت دواره رفتم پانسمانش کردم ... که زنگ و زدن پس یعنی شبینمه چند دقیق بعد بدون اینکه قفلی بشکن در و باز کردن... کلید سازه از کلیدش بهم داد و گفت که سورن پیش همین واسه تعویض قفل رفته بود و واسه همین از کلیدامون و داشته و بعد از گرفتن پولش رفت... شبینم اوmd تو...

من: وای مرسى دختر کارت عالی بود... ببین من شب مهمون دارم کمک می کنی سورن غذا از بیرون میاره اما میخواهم خودمم تدارک ببینم...

شبنم: تو اجازه بده من برسم سلام کنم همینجور یه بند داری قد قد می کنی باشه کمک
می کنم بعدم لباساش و در آورد و با من شروع کرد کارایی که سختم بود مثل جارو کشیدن
آماده کردن ضروف لازم و گردگیری و تمیز کردن خونه و انجام داد...

خلاصه ساعت شد ۳ که من همه کارام و انجام دادم و ناهارم و با شبنم خوردم ناهار تن ماهی
باز کردم... بعدم شبنم وقتی تمام ماجراها رو واسیش گفتیم رفت... شبنم با اینکه سنگ تموم
بزارم موافق بود اما با اینکه با نریمان گرم بگیرم نه... میگفت اینجوری سورن شکار میشه... حالا
بینم چی میشه خوب حالا برم بینم چی دارم که بپوشم....

.....

.....

سورن او مده ساعت نزدیکای ۷ مثل اینکه تا یه ساعت دیگه میرسن من برم آماده شم... یه بلوز
طوسی مشکی دارم که یه طرفش با آستینش مدل گشاده، گشادیش تا روی باسنمه روی
باسنمه تنگ میشه آستین بلنده واسه همون دستمه که زخمه) ... یه آستینشم جذبه جذب و تا
روی آرنج روی آرنج به بعد یه حالت طوری داره که مثل خالکوبی می مونه و تا خودت نگی کسی
نمی فهمه که خالکوبی نیست... یه شلوارلیه مشکی لوله تفنگی هم انتخاب کردم با یه صندل
مشکی... لاکامم که وقتی شبنم بود کلا مشکی زدم... ابرومم که خودم تمیز کردم انقدر
برداشتیم که هشته هشتی شد ولی نازک شده اوونا رو هم با مداد رو همون یه ذرش کشیدم با
نمک شده... آرایش چشم‌مامم مشکی نقره ایه... رژگونم هلوبی صورتی، رژمم صورتی گلبه ای...
زنگ و زدن من برم بیرون که مهمونا اومدن...

من: سلام خیلی خوش اومدین و با یه حالت لوند به نریمان دست دادم...

نریمان: سلام عروس خانم چه عجب ما شما رو دیدیم... خوبین؟

من: ممنون مچکر من کم سعادت بودم بفرمایید...

نریمان: خواهش می کنم این چه حرفیه مرسی...

بعد رفت داخل

پریا به سورن دست داد با هم رویوسی کردن و بعدم به من دست داد اما من ماقچش نکردم...
پریا هم با تعارف من رفت تو پذیرایی داشتم می رفتم که سورن دستم و گرفت

سورن: چرا خودت و اینجوری درست کردی/./.؟

من: عزیزم تو گفتی حفظ آبرو کن... منم حفظ آبرو کردم دیگه مگه نمیبینی؟

سورن: نوشناز ببین خودت تنت می خاره ها...

من: ول کن رشته بازار برم پیش مهمونا...

سورن: برو الان می تونی فرار کنی اما شب نه...
بعدم ولم کرد رفتم پیششون کلی گفتیم خندیدیم... وسطای جمع من پرسیدم پریا جون شما مجردی ؟

یه لحظه جمع ساکت شد بعد همه خندیدن...

من: حرف خنده داری زدم؟

نریمان: من و پریا زن و شوهریم...

من: واوییی چه سوتی دادم حالا منم باهاشون می خندیدم از ته دل می خندیدم یکمم که گذشت فهمیدم پریا این حالت باز بودنش و شوخياش با سورن به خاطر اين که تازه 2 سال اومنه ايران و 2 ماه بعد از اينکه با سورن آشنا شده بودن ميرن شيراز و الانم که بعد از 2 سال

همیدیگرو دیدن... من و بگو چه فکرایی نکردم آخه تو خیالم همه نسکافه ها رو داغ داغ خالی
کردم رو پریا (!!!!)

خلاصه شیمون با حرف زدن و تعریف از دستپخت من گذشت غذای بیرون خیلی کم خورده شد
همه حتی سورنم از دستپختم تعریف کردن... آخرای جمع نریمان گفت:

نریمان: سورن جمع کن فردا صبح با ما بریم شمال...

سورن: به پریا هم گفتم من می تونم بیام اما خانومم نه نمی تونه بباد آخه مامانش مریضه اتفاقا
بهش گفتم گفت یه وقت دیگه میاد...

پریا: ایشالله زودتر خوب میشه تا دفعه بعد با هم بریم حسابی خوش بگذروند...

من: ایشالله... مرسی...

نزدیک 12 بود که رفتن سورن رفت حموم... بهش گفتن 7 صبح پایین منتظرش...

همه ظفارو گذاشتم تو ماشین حالم اساسی گرفته شده بود حوصله نداشتم خودم بشورم..
کور خوندی بزارم تنها بری سورن منم میام مطمئن باش... بعدم رفتم تند تند چند دست لباس و
مسواک و خمیردندون گذاشتم تو یه کوله بعدم زنگ زدم به 133 گفتم یه ماشین می خواه واسه
صبح از ساعت 6 اینجا باشه بمونه تا یه ساعت بعد میام پایین بعد از دادن اسم و فامیل و اینا
قطع کردم... صبح ساعت 6 بود سورن بیدار شد و آماده شد من و نمی دونم به چه نیتی اما
بوسید و یه چیز که نفهمیدم گفت و رفت همین که در بسته شد شلوارلی که از دیشب تنم بود
مانت اینا که ورداشته بودم تو ساکم بود چادر سرم کردم و کیف پولم و کولم و با موبایلم برداشت
رفتم... در و با حفظیش و قفل کردم رفتم پایین تو پارکینگ بودم که یهو سورن از پشت یکی از
ستونا او مد بیرون چنان جیغی زدم که فکر کنم همه همسایه ها بیدار شدن...

سورن: به به خانم چادری!!! کجا/؟ تشریف داشتین؟

من: داشتم میومدم با تو بیام شمال دیگه گفتم خودم و بہت برسونم...

سورن: پس آزانس دم در واسه تو نست پس چرا اسم و فامیل تو رو داد؟ مسیرتونم که گفتین مشخص نیست... کجا می خواستی بری؟

دستم و گرفت پیچوند که کولم افتد...

من: آی آی دستم شکست... شانس آوردم اون دستم که زخم بود و نپیچوند...

سورن: اینکه دستته می خوام گردنت و بشکنم... می گم کجا می خواستی بری؟ هر جا که مشتری زیاد تر بود؟ آره؟

من: ای گندت بزنه آزانسی خوبه گفتم از ماشین بی صاحبیش پیاده نشه تا خودم بیام پایینا...

سورن: د حرف بزن هرزه... تو که تنت می خارید به خودم می گفتی؟ بد و گمشو بالا...

به هر زوری بود رفتیم بالا در و که باز کرد موبایلش زنگ زد او مدم فرار کم که یهو دستشو انداخت دور دهنم و از پشت محکم گرفتم تلفن و جواب داد گفت شرمنده مشکلی پیش او مده شما برید... بعدم منو ولم کرد که او مدم بگم چته رم کردی یه کشیده نصیم شد بعدم چادرم و از سرم کشید و همینجور کم کم که داشت یهم چرت و پرت می گفت هولم میداد سمت اتاق خوابمون وای خدا رحم کن این چرا من و میره اونور...

سورن: یه حالی بہت بدم که دیگه هوس یکی دیگرو نکنی... زندت نمی زارم امروز....
قسمت چهل و دوم...پایانی

می خوای چکار کنی؟ بزار توضیح بدم می خواستم پشت سرت بیام شمال باور کن راست میگم...

سورن: راست می گن زن نادرست و تو شیشه ام که بزاری کارش و میکنه... من خر و بگو که داشتم باورت می کردم... دروغگو... خوب تو که دلت میخواود به خودم بگو عزیزم چرا بری خیابون گیر یکی بیفتی که معلوم نی کثیفه تمیزه... خودم هستم از پس صد تا حرفة ای تر از تو هم بر میام... حالا یه بار امتحانش کن شاید خوشت اوهد...

من: نه سورن الان عصبی هستی بزار اول با هم صحبت کنیم..

سورن: ببین مثل هر دفعه با حرفات و گریه هات کوتاه نمیام... اصلا زنمی می خوام باهات باشم
هیچ قانونی منع نکرد... بهتره تو هم مقاومت نکنی و سعی کنی نهایت لذت و ببری...

بعدم که لباسام و هر طور که بود درآورد من از این سورن می ترسیدم این سورن خیلی عصبی بود و ای ای بین چجوری لباساش و در میاره کم مونده لباساش پاره شن...

سورن: آخى دختر چشم و گوش بسته مظلوم.... خر خودتى نوشناز اين تو بميري از اون تو بميري
نيست...

بعدم پتو رو زد کنار خودشم کنارم خوابید او مد کنار گوشم با نفسش خیلی خیلی عصبی حرف میزد گفت:

سون: دوست داری خانومم؟

من: نه سوون خواهش، می، کنم...

سون: صبر کن، خانومی رہت خوش، می گذرے...

سون خیل، وحشی، شده بود... دست خودش، نبود عصی، بود... هر کاری ممکن، کرد...

جودون

وای خدارو شکر از ... دست کشید سورن چرا میزني دستت سنگينه اونقدم محكم
میزني تو پهلووم که چي بشه ...

سون: صد| میده خوشم میاد...

بدونه محکم زدم ته گوشیش... خبلی، محکم دست خودمم درد گرفت...

سورن: دستش و گذاشت رو صورتش و گفت: مگه مریضی چرا میزني؟ بزنم نصفت کنم؟

من: صدا میده خوشم میاد...

سورن: الانم دست از زبون درازی بر نمی داری...

بعدم به کارش ادامه داد

وای سورن مگه من آکروبات بازم؟ وای نه سورن الان وقت اینکارا نیست...

چه زوریم داره ولم کن دیوونه...

وای سورن چه کار می کنی...؟ سورن به خدا دردم میاد سورن خواهش می کنم

دیگه زدم زیر گریه نمیدونم چکار کرد که من شل شدم رو تخت و وا رفتم و بعدم احساس کردم سیر سیر...

این پسره کیه نه این سورن نیست اینا چیه میاد تو ذهنم این سعیده آره خدایا سعیده وای داره با پشتم چکار می میکنه من چرا قدرت ندارم از خودم دفاع کنم؟ سورن اینجا چکارست؟ وای دیگه تحمل ندارم نمیتونم... خدا!!! کجایی؟

سورن: نوشناز... نوشناز با توام چی شد؟ ببینم مگه تو نگفتی قبلا رابطه داشتی نوشناز با توام چرا از حال رفتی نوشناز چشمات و باز کن...

من: صداس و میشنیدم... اما خسته تر از اونی بودم که بخواب جواب بدم دلم می خواست بخوابم آره من خوابم میومد.... خیلی خسته بودم خیلی...

.....

.....

سورن: نوشناز خواهش می کنم بیدار شو از صبح تا حالا خوابیا هیچی نبود فقط یکم ضعف کردی... پاشو برات *** کباب کردم از اون دفعه ایا خوشمزه تره ها پاشو این آب میوت و بخور بعد با هم *** بزنیم... نوشناز...

من: وای خدا تموم شد یعنی باهام رابطه داشت چرا یادم نمیاد؟ یعنی اینم بیهوشم کرد بعد هر کاری خواست باهام کرد یعنی یه تجاوز دیگه؟ چرا خدا؟ میشه بگی؟ چرا؟ مگه ما دختران بندت نبودیم؟ چرا اینا هر کار میکن اما یه چیزی ندارن که بعدا نشون بی آبروییشون باشه اونوقت ما دختران که خیلی کنترلمون و شرفمون بیشتر از جنس ایناست اینجوری بهمون ظلم شده؟ خدایا کجایی من نمی خواب چشمam و باز کنم من می خواب بمیرم... من نمی خواب تو دنیایی زندگی

کنم که به حرفت گوش نمیدن که واسه کارنکرده متهمی من نمی خوام موجودیتم تو دنیایی
باشه که آدماش خود بین و پستن... من و بکش...

سورن: اگه بیدار نشی دوباره پارچ آب میریزم روتا...

من: چشممام و باز کردم نگاش کردم داشت با لبخند بهم نگاه میکرد... دستش و آورد جلو کمکم
کرد بلند شدم و به تخت تکیه دادم آبمیوه رو گرفت جلو دهنم از دستش گرفتم خودم کم کم
خوردمش...لباسام تنم بود کی وقت کرد لباسام و تنم کنه؟ چرا یادم نیست؟ خدایا چقدر گیجم...

دوباره دستش او مد نزدیکم اندفعه داشت صورتم و نوازش میکرد حالم داشت بهم می خورد
کارشو کرده تخلیه شده مهربون شده پست فطرت جنس است از سعیدم کثیف تره... دستش و زدم
کنار...

من: یه حرفی می زنم دیگه تکرار نمی کنم امیدوارم بفهمی... حالم از تو همه همجنسات از تو و
هرچی مرد کثیفه بهم می خوره می فهمی چی میگم؟ دیگه نمی خوامت می فهمی / دیگه
نمی خوام بمونم بیشت تا شاید بفهمی من مقصرا نبودم اصلا دیگه نمی خوام ببینمت... اگه
الانم اینجا تو خونه توام باور کن توان اینکه حتی پام و تکون بدم ندارم و گرنه یه دقیق هم تحملت
نمی کردم... تو که کارت و کردی هر هرزو ایم که بود اجازه میداد یه بار باهاش باشی یعنی رسم
شما مردا اینه فقط یه بار... تنوع طلبید آخه ، یه بار بعدم مثل دستمال کاغذی میندازین دور... بعد
می گید چی؟ طرف اونکاره بود اینکاره نبود، اما هیچوقت نمی پرسید چی شد که اینجوری شده
همشون از خداشونه؟ چند تاشون سورن؟ یکیشون خودش خواست دو تا شون؟ منم خودم
خواستم؟ اونای دیگه چی؟ یا یه آشغالی مثل تو باهاش مثل یه عروسک بازی کرد... چرا فکر
کردید ما زنا احساس نداریم؟(؟)

سورن: نوشناز چی میگی من که کاری باهات نکردم تو از حال رفتی... منم رفتم دکتر زنان که
یکی از همکارام بود و آوردم باور کن کاری باهات نکردم به خدا دروغ نمی گم...

من: تو هم من و بیهوش کردی آره بیهوش شدم من دیدم من خون دیدم تو داشتی کارت و می
کردی....

سورن: نوشناز صبر کن به خدا من بیهوشت نکردم تو ضعیف بودی... ضعف کردی باور کن راست
میگم...

بعد او مد جلو تر دستم و گرفت تو دستش گفت لج نکن دیگه نوشناز خواهش می کنم... نوشناز
می خوام از رابط با سعید بدونم لطفا حرف بزن خواهش می کنم چی شد که باهاش دوست
شدی؟ چی شد که باهاش، باهاش خوابیدی؟

من: دستم و ول کن دیدی بازم حرف خودت و میزني هزار بار گفتم مجبوری بوده من نمی
خواستم فهمیدی؟ نه نمیفهمی تو نمی دونی... برو بیرون از اتاق برو بیرون...

سورن: مگه نمی گی نمی دونم خوب بگو بدونم...

من: الان؟ الان که هیچی از روح و جسم نمونده آره؟ تو روحمن و کشتنی ...

سورن: ببخشید من و ببخش اما تو هنوزم واسم توضیح ندادی حرف بزن به خدا حرف نزنی میمیرم...

من: واخدا تحمل این یکی و نداشتمن سورن داره گریه می کنه؟ سرم و چرخوندم سمت عکسامون که رو دیوار بود و نگاشون کردم و بعدم شروع کردم...

مهناز من و جشن تولدش دعوت کرد جشن تولدی که قسم خورد با فرهنگ من جور در میاد و مثل پارتیا نیست گفت چند تا از پسر خاله هاش هستن و زود میرن... وقتی رفتم اونجا به خاطر نور فلیشر و لیزر شو فقط صدای های تو هم بود که میشنیدم بازم خربت کردم رفتم لباس عوض کردم اما شالم سرم بود چون مطمئن بودم صدای پسر هم شنیدم... لباسام پوشیده بود پوشیده که پوشیده. می خواستم برگردم آره می خواستم برگردم اما مهناز گفت بشین یه چیز بخور گرنه ناراحت میشم گفت اینجا هر کی یه نفر و واسه خودش داره کسی با من کاری نداره بعد بع ساقی جمع که اسمش سعید بود گفت واسم یه نوشیدنی بیاره یه نوشیدنی از نوع مثبتش اونم با لبخند قبول کرد منم نشستم و سعی کردم با یکم نوری که هست ببینم چه جوری میرقصن همه داشتن تو هم میلویدن آره میلوییدن، تو پیست رقصشون جا واسه نفس کشیدنم نبود. چند دقیقه بعد سعید اوامد آب پرتقال آورده بود خودشم کنارم نشست منم کم کم همش و خوردم... 10 دقیقه ای نشستم احساس کردم سردرد و سرگیجه دارم... فکر کردم واسه رقص نور و لیزر شو واسه همین پا شدم رفتم سمت اناق که اماده شم سعیدم دنیالم بود برگشتم بهش گفتم تو کجا اما یهو رفتم تو بغلش یعنی تو بغلش غش کردم... وقتی بیدار شدم صبح بود دیگه نمیگم چی بهم گذشت... تا 9 شب یا خواب بودم یا غصه می خوردم... سعید از ایران رفته بود 9 زنگ زدم محل اقامتش اون گفت که دختریم و گرفته اما جام خونی نبود گفت پارچه رو ورداشته که یه وقت نترسم، گفت که خیلی کارا باهم کرده... مهناز تا یه مدت بود اما بعده فهمیدم همه کارаш و ناراحتیايش با من تظاهر بوده و بس... دیشب وقتی شوهرم کسی که اسمش تو شناسنامه داشت بهم تجاوز می کرد همه چی یادم اوامد یادم اوامد سعید باهم چه کارایی کرد اما یادم نمیاد اون نامرد چه جوری دختریم و گرفت نه یادم نمیاد چه جوری آبروم و دادم بهش...

سون: شیششش آروم باش خانم گریه نکن متاسفم راجع بهت قضاوت کردم واقعاً متاسفم... نوشناز ببخشید اما تقصیر خودت بود خودت از اول درست بهم نگفته خودت از اول با رفتارات و کارت مشکوکم می کردی حساسم می کردی... حالام من یه خبری برات دارم یه خبرخوب و قشنگ...

من: سورن خودت و به من نچسبون مطمئن باش راه من و تو از هم جداست خودت جداس کردی... خبر خوش؟ هیچ خبری واسه من خوشتراز این نیست که بگن مردی...

سورن: خدا نکه خانومم... نوشناز بهم فرصت بده خواهیش می کنم راستی فردا بليط داريم برا ی کیش... می خواستم یه کشور خوب انتخاب کنم اما گذاشتمن یه وقتی که تو بهتر شدی به انتخاب تو برمیم... فعلاً داخلی بهتره... اما این خبر خوب نبودا نوشناز وقتی میخواستم کاری کنم دیدم دختری. اول فکر کردم اشتباه می کنم اما با یکم فشار کلی ازت خون رفت بعدم غش کردی

خانم مولایی که دکتر زنانه و یکی از همکارامه از مریضامم هست ... خلاصه بهش زنگ زدم بعد از
کلی اصرار گفت میاد اومد بالاسرت... نوشنازم تو دختری اون پسر نامرد فقط ترسوندت همونجور
که خودتم یادت اومد اون فقط از پشت یه کارایی باهات کرده همین...حتی تو الانم دختری... اون
خونریزیم یه زخم سطحی کوچیکه ... نوشناز ببخشید باهات بد رفتار کردم... اما باور کن قصدم
تجاوز نبود می خواستم به کم بترسونمت...

من: در حالی که به حق افتاده بودم گفتم سورن می خوام تنها باشم برو بیرون...
بلند شد داشت می رفت بیرون...

من: واپسا

خوش حال شد نیشیش تا گوشش باز شد، برگشت...

سورن: جانم خانم؟

من: جیگارو کجا میری اونارو بزار...

بدجور خورد تو حالش ... اوخی بمیرم برات... خدا جون میبینی چه پوستم کلفته؟
سورن: بیا خانمم بخور

بعدم یه آه کشید و رفت بیرون ...

نمی دونم ببخشمیش یا نه؟ حسم گرفته باهاش کل کل کنم.... پس من دخترم؟ 2 سال تموم
زندگیم و زهر کردم کاش می رفتم دکتر دیگه گریه نمی کنم گریه کردن بی فایدست حکمت خدا
بود که این بلا سرم بیاد تا درسی بشه واسه آیندگان...

آخه باز تو حرف زدی نوشناز؟ آیندگان از کجا قضیه تورو می دونن؟ خوب خوب معلومه خودم میگم
دیگه اه اصلا بیخیال خانم وجدان یه باز دیگه اینورا پیدات شه به روح خبیشم که شوهرته می
گما!!!

آخر عمری دیوونه ام شدم....

ادامه دارد...

قسمت چهل و سوم و آخر

عشق اول مهربونم سرت و بزار رو شونم
عشق اول مهربونم چتر موهات سایه بونم
عشق اول نازنینم دستت و بزار تو دستام
عشق اول بهترینم بوی تو داره نفسهام
عشق اول، عشق آخر اگه امشب در کنارم تو رو دارم، تو رو دارم، پس چرا چشم انتظارم
عشق اول، عشق آخر نکنه خوابم دوباره نکنه تنها بزاری بشه قلبم پاره پاره

....

من: این صدای آهنگ سورن گذاشته؟ آره دیگه به جز ما دوتا، کسی تو این خونه نیست که!!!!
او خی چه آهنگ قشنگیم هست ولی اینکه هزار تا دوست دختر داشته از کجا معلوم من عشق
اولش باشم؟ نوشابه جان خنگ شدیا خوب عزیزم میگن دوس دختر اما عاشق همشون که
نمیشن از 1000 نفر به 999 نفر دل میبندن اما عاشق یه نفر میشن... واقعاً چه دلیل منطقی
آوردم!!!!

- از وقتی بهش گفتم از اتاق برو بیرون فکر کنم سه ساعتی گذشته خبری ازش نبود تا الان که
صدای آهنگیش اوهد... بهش حق می دم او نرفتارا رو بکنه اما خوب یکم زیاده روی کرد یکم دلم
ازش شکسته اما نمی دونم چرا وقتی باهم حرف میزنم همه دلخوریام رفع میشه یکم سریه
سرش بزارم باهاش آشتی می کنم من بخشیدمش دختر خوبی هستم آخه آدم کسی و که
عاشقش باید بخشش دیگه مگه نه؟ آره... تازه آدم کسی و که عاشقش اذیت نی کنه دقشم
نمیده باهاشم کل کل نمی کنه... من چرا کل کل می کنم؟ خوب، خوب هوویجوری دور هم
باشیم بخندیم... وایی حس دق دراوردن سورن بدجوری اوهد تو وجودم آها آها فهمیدم چکار
کنم، گوشی و ورداشتم حالا شماره حمید و از کجا بیارم آها یادم اوهد تو کیفم شماره موبایلش
هست...

- زنگ زدم به حامد بعد از کلی حال و احوال گفتم شام خودش بیاد خونمون و اسش عکسایی که
گفته بود و آماده کردم آخ جونمی سورن جون عشقم الهی فدات شم حالا من موش و تو
گربه، خودم استارت شو زدم... یوهه وو چقدر خوشحالم... بزار پاشم برم حموم بیام، با این دستم
حموم کردن سخته ها... خلاصه حموم کردم.... دو تا عکسم که پوشیده هستن اما خوب آتلیه
انداختم و چون مدلش بودم خیلی قشنگ انداخته بود و روش کار شده بود... داشتم می گفتم از
حموم او مدم لباسایی که می خواستم بپوشم و آماده کردم و رفتم بیرون ... تا رسیدم تو پذیرایی
سورن پا شد وایساد...

من: جایی تشریف میبیرید؟ بودیم خدمتون...

سورن: نه ترسیدم...

من: اوخی... ترس نداره که عمو جان بشین سر جات... راستی سورن برو بلیط و کنسل کن من فعلا روحیه خوبی برای مسافرت ندارم... اگه هم برم با دوستام میرم...

نفسش و سخت داد بیرون و نشست سرشم تكون داد زیر لب یه چی گفت که نفهمیدیم...

من: راستی سورن من مهمون دارم گلم...

سورن: !؟ می خوای من برم بیرون راحت باشین؟

من: نه فرقی نمی کنه من که می خوام شام درست کنم تو هم باش دیگه...

سورن: دیگه چیزی نمونده بگی هر چند دقیقه یه بار می گی راستی سورن راستی سورن؟

من: نه دیگه عرضی نیست راحت باش

بعدم مشغول شدم هم لازانيا درست کردم هم زرشک پلو با مرغ ژله هم درست کردم اما چون وقت کم بود گذاشتیمش تو فریزر 10 دقیق بمونه بعد میزارمیش تو یخچال اصلا هم مشخص نمیشه بعدشم حالت عادی میگیره که کسی هم شک نکنه :)

سورن: شبنم با بقیه دوستات فرق داره ها بین چقدر تدارک دیدی نمردیم دست پخت درست و حسابی خانممونم دیدیم...

من: اولا من همیشه دارم غذا درست می کنم چشم بصیرت می خواهد که شما نداری دوما شبنم نمیخواه بیاد خونمون... یکی از دوستامه دیگه) (وای خدا خدا نپرسه کی که مجبورم بگم اون وقت دیگه هیجانش از بین میره) آخیش نپرسید رفت تو اتاق...

-خوب کارا تموم شده بهتره برم آماده شم... حس آرایش کردن ندارم پشیمون شدم کاش زنگ نمی زدما اگه الان دوباره عصبی شه با یه من خامه عسلم نمیشه خوردش چه برسه به عسل خالص... خوب لباسام و که کامل پوشیده انتخاب کردم، موهقامم اتو می کشم باز میزارمیش ولی ساده، آرایشمم مشکیه آخه بلوزم قرمزه نمی تونم هر سایه ای بزنم که...

وای وای زنگ زدن یعنی اومد... والبیسیسیسیسی خود سورن رفت در و باز کنه منم پشت سر سورن رفتم ، در و که باز کرد اول یکم حمید و نگاه کرد بعد به خودش اومد و دعوتش کرد داخل و سلام و احوالپرسی کرد... منم حال و احوال کردم بعد از اینکه حامد نشست رفتم تو آشپزخونه.... وووویسیسیسیسیسی سورنم که داره پشت سرم میاد..

سورن: حامد دوستت بود یا سرزده اومده؟

من: نه دیگه حامد دوستم بود...

من: نپرسیدی که بگم...

سورن: از کی تاحالا دوست شده؟

من: از وقتی که فهمیدم پسر فوق العاده ایه...

سورن: چیش فوق العادست اونوقت؟

من: یه پام محکم زدم رو پاش که رنگش کبود شد بیچاره... گفتم: اُ حواست باشه اگه تا دیروز توهینات بی جواب بود به خاطر اینکه هنوز توضیحی نداده بودم اندفعه زیاده روی کنی مطمئن باش ساکت نمی مونم، وقتی با من حرف میزنی خلی دقت کن که کلامت اشتباہ نباشه... چون اندفعه اگه ناراحت شم خیلی برات بد میشه تهدیدم نمیکنم تو زندگی با یه آدمی که تعادل نداره باید جدی بود...

سورن: پات و وردار پام له شد... من تعادل ندارم یا کارای تو باعث میشه از کوره در برم؟

من: من کاری نکردم تو کلا مريضی به همه چیم شک داری... چه دلیلی داره ازم بپرسی که از پسربایت خوشم میاد یا دوسيش دارم هر زن دیگه ای بود ناک اوتن کرده بود که...

سورن: نه که تو نکردي...

من: برو بیرون مهمون و تنها گذاشتی زشه...

آخیش رفت بیرون...

چایی بردم نشستیم یکم از تایم با حرف زدن گذشت بعدم من کاغذ آوردم اول اسم فامیل بازی کردیم بعدم شاه دزد وزیر... بعدش من پا شدم رفتم تو اتاقمون می خواستم برای حمید عکسام و بیارم که سورنم دنبالم اومد...

من: چی شده؟

سورن: هیچی فقط کمتر با حمید بگو بخند انقدم واسه جکاش قهقهه نزن بهش بال و پر میدی فکر می کنه کیه...

من: وا این چه طرز فکریه تو داری خوب حکش خنده دار بود منم خنديدم...

سورن: فکر نمی کنی رنگ قرمز نمی پوشیدی بهتر بود؟

من: واک واک سورن برو بیرون خواهش می کنم چرا ایرادای بنی اسرائیلی می گیری؟ اون و ول می کنی میچسبی به یچیز دیگه؟ تر و خدا برو بیرون...

سورن: می خوای چکار کنی چرا مشکوکی؟

من: لباسم و عوض کنم دیگه برو بیرون...

یه لبخند زد گفت قریونت خانم بعد رفت بیرون...

هه خیال کردی لباسم به این خوشگلی نه بهم می چسبه نه بازه... رنگشم نانازه... واااای شاعرم شدم چه قافیه ای داشتا... عکسام و برداشتیم بردم بیرون...

من: بیا حمید جان اینم دو تا عکس خیلی وقته برات آماده کرده بودم...

حمد عکسا رو گرفت و گفت: واایی مرسی... چقدرم قشنگ شدن...

پا شدم رفتم تو آشیزخونه میز و که از قبل چیده بودم غذاهام و کشیدم... پیرکس لازانیا رو چون تازه از فر دراورد بودم خیلی داغ بود دستم یکم سوخت اما به روی خودم نیاوردم و نداشتمن کسی شک کنه... صدایشون کردم ... او مدن شامشون و خوردن و حمیدم کلی از دست پیختم تعریفکرد و اعتماد به نفسم رفت بالا اما سورن اول تا آخر غذا سرش پایین بود و اخم داشت... چه غلطی کرده بی جنبست چقد این سورن...

خلاصه ساعت 11.30 بود که حمید قصد رفتن کرد و رفت... سورنم یکم من و نگاه کرد... گفت :
سورن: واسه دق دادن من از راه خوبی استفاده نکردم... بعدم تلفن و وصل کرد رفت تو یکی از
اتاقا که تختیش یه نفرست...

ای بابا این که قصدم و فهمید... حالام که قهر کرد رفت تو اون اتاقا حتما حالا من باید برم منت آقا و بکشم که چی آیم سو ساری هانی (من خیلی متناسفم عسل) من که بمیرم نمیرم منت کشی... رفتم یه نگاه به گوشی شبکم انداختم که خاموش شده بود بیخیال صحب بهش زنگ میزنم... بعد رفتم صورتم و شیستم لباسام و عوض کردم و خوابیدم....

نص شب بود احساس کردم یکی بالا سرمه خواستم غلط بزنم که اصلاً حسیش نبود آخه من وقتی از خواب بیدار میشم تا نیم ساعت میتم نمی تونم حتی تکون بخورم اما یکم تکون خوردم چون روم اینور بود نمی تونستم اونور و کخ می دونستم سورنه بیینم یه تکون خوردم که صدای باز شدن در اتاق و شنیدم برگشتم دیدم سورن رفت بیرون پس اینجا بود یه دست به لباسام کشیدم نه همه چی سر جاش بود پس اینجا چی می خواست؟ ونه هام و به نشونه ندونستن دادم بالا و خوابیدم...

صبح ساعت 8 بیدار شدم سورن نبود به شب نیم زنگ زدم که گفت تا 8.30 خونمونه... واقعاً که دختر بیکاریه... منم یکم به خونه و خدم رسیدم... باید امروز حتماً برم خرید عید مثلاً دو روز دیگه سال تحولیه ها... میریم یه عید جدید یه سال جدید می خواهم زندگی مشترک جدیدم و تو سال جدید شروع کنم امیدوارم سورنم تو این راه کمک کنه و باهام همگام باشه...

ساعت نه بود که شنیم او مد...

من: سلام خانمی خوش اومدی...

من: وا قیافت و چرا اونجوری کردی لوس مگه چی گفتم حال چرا مثلاً قیافت از کسی که ذوق مرگ شده تدبیاً شدی به کسی که غصه داره؟

من: واقعا که مغز نداری... دختره آویزوون هی شوهر شوهر... برو بشین... نمی زاره از را برسه همون دم در شروع می کنه...

شیئم: خواهش، ممکن، کنم قایا، نداشت... جه خبر اخوبه؟

من: سلامتی، آرده خویم باز جایه ساره و است تعریف کنم...

شنبه من نیکافه می خواهم

من: باشه... نسکافه آوردم و همه چی و واسیش تعریف کردم و در آخر یه دونه زد تو کلم...
وا مگه مریضی چرا میزني؟

شبنم: به خدا اگه یه بار دیگه با غیرتش بازی کنی من می دونم و تو بمیرم خیلی مرده که با این کارا باز دوست داره و نصف شب میاد بالا سرت چقدر سختی کشیدی برادر درکت می کنم من خودم یه عمری شوهر بودم....

من: باز قاطی کردی ول کن شبنم . خوب الان که می خوام ببخشمیش... دیگه باید یه زندگی عادی داشته باشیم راستی شبنم من چهرشنبه سوری جایی نرفتم امسال اصلا یاد چهرشنبه سوری نبودم... با مامان اینام حرف نزدم فقط سورن باهاشون حرف زده‌حتما از دستم دخورن... راستی آماده شم با هم بریم خرید فکر نکنم سورن بره واسه خرید عید ما بریم وسیله بخریم می‌باهم..؟

شینم: منم جایی نرفتم... زنگ می زنی از دلشون در میاری.... آره اما اندفعه کرایه می گیرم
نمیشه که همیش مفت مفت ماشینم در خدمت باشه...

من: خیلی خوب بایا توام...

شبنم: می گم حالا که زندگیت داره درست میشه بیا یه کم خدا رو شکر کنیم و دعا کنیم باشه دوستم؟

من: باشہ

شېنىم: پىس هەر چى من گىتم بگو الھى آمين وسط دعام نېپىا اعتراضىم داشتىم آخرش بگو اگە
وسط دعام بىرىدى يىعنى سەورىن و دەۋسىت زىدارىي....

من: این چه طرز حرف زدنی نی توچولو... باشه خوب با اینکه می دونم می خوای اذیت کنی
چیزی نمی گم... شرو کن...

شبنم: اهم اهم... خدایا بابت همه نعمات همه اتفاقات که می دونم حکمتی درش هست
تشکر می کنم... خدایا همه مریضان اسلام را شفا بده

من و شبنم: الهی آمین...

شبنم: خدایا همه دختر پسرای دم بخت را به هم برسان
من تو دلم: حیف که قول دادم وسط دعات چیزی نگم...

من و شبنم: الهی آمین...

شبنم: خدایا همه زندانیان بی گناه را آزاد بگردان...
من و شبنم: الهی آمین

شبنم: خدایا برای دختران دم بخت که دیده نمی شوند و خیلی دختران خوبی هستند خاستگار
بیدا بگردان...

من و شبنم: الهی آمین...

شبنم: خدایا به شهدا عمر با عزت عطا بگردان!!!!

به اینجا که رسید خواستم بگم الهی آمین یکم فکر کردم مغزم ارور داد یعنی چی؟ شهدا؟ عمر
با عزت؟ یه نگاه به شبنم کردم که ته چهرش داشت بهم می خندید... یه دونه زدم تو کلش گفت
واقعا که من و بگو تا حالا به خاطر تو لال بودم بی معرفت...

شبنم: به جون نوشابه خواستم یکم بخندیم حالا برو لباسات و عوض کن بیریم بیرون...

من: پا شدم یه زنگ به موبایل سورن زدم ازش پرسیدم کی میاد و اینکه گفتم زنگ زدم بگم می
خوام برم با شبنم یه کم خرید کنیم تا چند اینه ساکت بود فکر کنم بیچاره از رفتارم هنگ کرده بود
سیستم مغزش بالا نمیومد... بعد از چند ثانیه گفت تو کشو دومی تو اناقم پول هست وردار...
مراقب خودتم باش... اینا همه رو با یه حالت بہت گفت بیچاره...

خلاصه من با شبنم رفتم بیرون از ساعت 11 تا 4 بعد از ظهر تو خیابون بودیم دم عیدی خیلی
شلوغه واقعا سر درد گرفتم... خریدامم اینا بود: آجیل... شیرینی ... شکلات میوه... ساتن
برای چیدن سفره 7 سینم وسیله های 7 سین ماهی عید... مرغ ماهی گوشت و... لباس زیاد
داشتم اما باز یه مانتو و شلوار خریدم.... واسه سورنم به سلیقه خودم به تی شرت خریدم با یه
کیف و کمر بند... واسه عیدیش همینا خوبه دیگه؟ اره خوبه...

اودم خونه اول خریدایی که واسه سورن بود و قایم کردم چون دم دمای اومدنیش بود... بعدم
لباس خونه پوشیدم و مشغول جایه جایی شدم... وسطای کارم بودم که سورنم اوهد خیلی
عادی به هم سلام دادیم... اونم لباساش و عوض کرد اوmd تو آشپزخونه...

سورن: کاری نیست کمک نمی خوای؟

من: کار که زیاد هست اما تو تازه از سرکار او مددی اگه خسته ای تعارف نکن...

سورن: نه خسته نیستم...

من: باشه مرغ و ماهیا که پاک شده بود گوشتی دادم و اسم خورد کردن همه رو شستم آبشم رفته بیا کمک کن بسته بندیشون کنیم...

بعد از بسته بندی به ترتیب همه کارا رو انجام دادیم بین کار با هم شوخی هم می کردیم و خیلی عادی برخورد می کردیم انگار نه انگار که تا حالا این خونه میدون جنگ بود...

خوب من که تازه عروس بود مثلا خونم نیاز به شست و شوی آنچنانی نداشت با یه گردگیری و یه جاروی اساسی و یه تغییر دکور همه چی عالی شد... حالا سفره 7 سینم و فردا میندازم تازه فردا بیست و نهمه... سورن ازم پرسید چیزی می خواهیم یا نه... که گفتم لباس زیاد دارم و یه کم خریدم... بعدم بهم گفت شب بخیر و رفت تو اتاق خوابیش... یعنی راستش و بخوابید خودم یه جور برخورد کردم که امشبیه هم دور باشیم دیگه...

....

....

صبح که بیدار شدم سورنم نرفته بود سر کار 7 سینم و چیدم خیلی با نمک شده بود سورنم کلی عکس ازش گرفت... کلی هم از سلیقتم تعریف کرد منم کلی ذوق مرگ شدم...

ازش خواستم به مامانم اینا زنگ بزنه باهاشون کلی حرف زدم و دلخوریا رو رفع کردم و گفتم که سوم فروردین بر می گردیم دلیلشم گفتم چون من و سورن نمی تونیم دور از وطنمون باشیم دیگه از دست سورن و کاراش دروغگوی حرفه ای شدم البته خودمم مقصر بودم...

بخیه دستم که سورن کشید یکم جاش مونده که رفت برایم یه کرم خرید می گه یه ماھه خوب میشه...

بعد از ظهرم که رفت دیدن یکیاز دوستاش که من نمیشناسمش راستشم بخوابید یکم حساس شدم... اما من باید به شوهرم اعتماد داشته باشم بی اعتمادیه که باعث میشه طرف مقابل فکر خیانت و تو ذهنی پرورش بد...

وای سورن بزار بخوابیم...

سورن: پاشو نوشناز مگه نگفتی نیم ساعت مونده به سال تحويل بیدارت کنم در اصل نباید می خوابیدی اما تو از 9 شب خوابیدی پاشو آب میریزم روتا...

از اونجایی که خاطره زیاد دارم که بنده رو با آب بیدار کدم پا شدم نشستم که سورن من و تو بغلش جا داد و گفت قربون خانم خوابالوم پاشو بعد از سال تحويل می خوابی دوباره...

خلاصه با کلی ناز کردن بیدار شدم و آماده شدم به سورن گفتم بره کنار 7 سین تا منم بیام کادوش و آماده کردم بردم کنار سفره گذاشت... و نشستم کنارش رآن و باز کردم خوندم بعدم دعای تحويل سال و خوندم البته نه عربیش و بلکه پارسیش چون من دارم تو ایران زندگی می کنم نه عربستان... و به زیون خودم با خدام حرف میزنم حتی تو نماز خوندم...

ساعت دو و چهل و پنج دقیق و پنجاه ثانیه بود که بمب سال تحويل ترکید و من و سورن همدیگه رو بوسیدیم و فرا رسیدن سال و بهار نود و بهم هم تباھی کردیم و کنار قرآن خدا با نام خدا زندگی مشترکمون و شروع کردیم...

امروز یک سال و 11 روز از آغاز زندگیه من و سورن می گذره...ما با هم و کنار هم خوشبختیم زندگی قشنگی داریم...زندگی ما هم مثل همه زندگیا پستی و بلندی داره... دعوامون میشه اما نه من و نه سورن تحمل یه دقیقه بی خبری و قهر از همدیگه و نداره واسه همین بدون اینکه چیزی به روی هم بیاریم با هم صحبت می کنیم... من به دلیل اینکه یه ترم نرفتم دانشگاه و به رشتم علاقه ندارم کلاس کنکور ثبت نام کردم و تو این یه سال در کنار سورن و کمکاش خیلی تلاش کردم و منتظرم برای کنکور...

راستی شبیم هنوز جفت روحش و پیدا نکرده اما یه خاستگار خوب داره... همه چی خیلی خوبه زندگیه همه یه رنگ و بوی تازه گرفته فقط بابای سورن یکم حالت بد که همیشه می گه بعد از رفتن من غصه نخورد و به زندگیتون ادامه بدید چون مردن حقه یه روز سراغ همه میاد... حرفای پدر شوهرم همه درسته اما من واسه سورن خیلی ناراختم بعضی وقتا مثل یه مرغ عشق عاشق میره تو لک خیلی مراقب عزیز دلم هستم می دونم باباش همین روزا از پیشمون میره و امیدوارم بتونه با این قضیه کنار بیاد راستی یادم رفت بگم... من ، خوب به قول شبینم نوشابه کوچولو حالا دیگه داره مامان میشه اما هنوز نمی دونم پسره یا دخمل... آخه تازه 2 ماهمه...

حکایتی تلخ و شیرین برگرفته از حقیقت به قلم شیوا اسفندی

پایان

نویسنده : شیوا اسفندی
دانلود رمان از انجمن پیچک

Pichak.net
www.forums.pichak.net